

stigma

ISSN: 2529-1769

Αρ. Φύλλου: 9

ΑΝΟΙΞΗ 2018

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ·Ε·ΠΟΛΙ·Σ·

**ΤΟ STIGMA
ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ**

Τι θα βρω εδώ μέσα....

3	Editorial	44	Περί Τεχνών
4	Απο...δράσεις	48	Ιατρική
7	Οι e-book εκδόσεις μας	50	Ύλη όλο... Μέλη!
8	Βιβλιοπροτάσεις	54	Συνέντευξη
10	Ανακοινώσεις	66	Φωτο...stigma
14	Επιστήμη	70	Παρουσίαση
26	Νομικά	74	Τιπούκειτος
28	Απόψεις	76	Προγραμματισμός
36	Αφιέρωμα	76	Το ήξερες αυτό...;
42	Ασπούδαχτοι της λήθης		

Το χεράκι τους έβαλαν οι:

Αλεξόπουλος Αριστοτέλης (Διεθνολόγος)	Μεταξά Μαρία (Μουσειολόγος)
Αντωνακάκης Αντώνης (Μαθηματικός)	Μεταξάς Γιώργος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Βασιλείου Νικόλας (Οικονομολόγος)	Μεταξάς Μιχάλης (Βιβλιοθηκονόμος)
Βρεττού Ειρήνη (Γραφίστρια)	Μπέη Γεωργία (Δικηγόρος)
Γιαννακάκος Γιώργος (Στρατιωτικός)	Ξηντάρας Γιάννης (Ψυχολόγος)
Δάγκινης Ιωάννης (Ε.Δι.Π. Παν/μίου Αιγαίου)	Παναγιώτου Βιργινία (Make up Artist)
Δημητρόπουλος Παναγιώτης (Συγγραφέας)	Πουσναρά Αντζουλέτα (Καθ. Μουσικοκινητικής)
Δούναβης Γιώργος (Καθ. Αγγλ. Φιλολογίας)	Ρέππας Γιώργος (Καθ. Αγγλικών)
Θέσκελος (Αρθρογράφος)	Ριζόπουλος Κωνσταντίνος (Μουσικός)
Κοφινιώτη Αλεξάνδρα (Οικονομολόγος)	Σίμος Νικόλαος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Λιναρδάτος Διονύσης (Φυσικός)	Χαϊλάξης Βασίλης (Δικηγόρος)
Μαράκη Μαρία (Αγιογράφος)	

Photo by:
Engin_Akyurt
pixabay.com/el/

Γραφιστική Επιμέλεια
Ειρήνη Βρεττού

Σελιδοποίηση/Διορθώσεις
Μιχάλης Μεταξάς

ΕΓΓΡΑΦΗ

Κάνετε subscribe (κοινώς «εγγραφή») για να λαμβάνετε το STIGMA στο e-mail σας..!
(κάτω μέρος της αρχικής μας σελίδας)

STIGMA

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: Μ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Ν. ΣΙΜΟΣ - Μ. ΜΕΤΑΞΑ - Β. ΧΑΪΛΑΖΗΣ
«Εκδιδόμαστε» κάθε τρίμηνο...!! Έως τότε, συντονιστείτε...

Τηλ.: 693 445 8408 • www.athlepolis.gr • e-mail: info@athlepolis.gr

www.facebook.com/athlepolis • www.facebook.com/groups/prisma.athlepolis

ISSN: 2529-1769

Αγαπητοί αναγνώστες

Καμμία φορά όταν προσπαθώ να δημιουργήσω κάτι έχω στο νου μου πως τόσο οι αισθήσεις μου όσο και οι σκέψεις μου θα επιστρέψουν σε λίγο ή σε πολύ καιρό, θα ξανασυναντηθούν στο μέλλον, εγγύς ή απώτερο, βιώνοντας αυτό το κάτι και θα το κριτικάρουν πολύ σκληρά χωρίς δισταγμό και με την πικρή ειρωνική διάθεση του σαρκασμού.

Δίκοπο μαχαίρι λοιπόν να ξεκαθαρίζεις τους ανοιχτούς λογαριασμούς σου με την τέταρτη διάσταση, αφού με τις άλλες τρεις παίζει συνεχώς μαζί σου τα γνωστά εκείνα παιδικά παιχνίδια, το κρυφτό, το κυνηγητό και το κλέφτες και αστυνόμοι.

Όταν κάποιος απελευθερώνει τις ιδέες δημιουργώντας κάτι, θα πρέπει να σπάει τα δεσμά του και θα πρέπει να είναι έτοιμος να πληρώσει τον βαρύ φόρο αίματος που απαιτείται, τίμημα μιας πάλης που μόνο οι ελεύθερες συνειδήσεις δίνουν. Γιατί θα πρέπει να γνωρίζει πως αυτή η βίαιη θραύση, ή διάρρηξη των καθιερωμένων είναι σαν την Ομορφιά που όταν προσπαθείς να την αγγίξεις τραβιέται απότομα διδάσκοντάς σου ότι αυτός είναι ο επώδυνος τρόπος να χάνεις.

Υπάρχουν ίσως και άλλοι τρόποι να χάσεις, με αξιοπρέπεια, με υποχωρήσεις, με ανεκτικότητα, με χειροκρότημα αλλά να είσαι σίγουρος, αγαπητέ αναγνώστη, ότι δεν θα είναι ο οδυνηρότερος ούτε θα έχεις προσεγγίσει την Ομορφιά.

Το ΔΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΕΡΕΥΝΑ

ΑΠΟ...δράσεις

Δράσεις και αποδράσεις..!!

Γεωργία Μπέη

1.5.2018 - 15.5.2018

Έκθεση φωτογραφίας «Χρόνος: Ροή -Στιγμή -Αποτύπωση»

Μεγάλη ήταν η προσέλευση φίλων της φωτογραφίας και του ομίλου μας στα εγκαίνια της έκθεσης «**Χρόνος: Ροή Στιγμή Αποτύπωση**», που πραγματοποιήθηκε από 1 έως 15 Μαΐου στον χώρο εναλλακτικής αισθητικής Booze Cooperativa στην Κολοκοτρώνη 57 στο κέντρο της Αθήνας.

Ο ευχάριστος χώρος του Booze Cooperativa γέμισε από δεκάδες φίλους, αν και ο καιρός δεν συμμάχησε, οι οποίοι απόλαυσαν την έκθεση συνοδεία μουσικής, ποτού και ευχάριστης συζήτησης μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

ΒΙΝΤΕΟ

ΑΛΜΠΟΥΜ

...ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΤΕΙΤΕ...!

...ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ

ΡΟΗ – ΣΤΙΓΜΗ – ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ

από το ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. στο **Booze Cooperativa**

(Κολοκοτρώνη 57, Αθήνα) από **30/4 ΕΩΣ 15/5/2018**

Εγκαίνια: Σάββατο 5/5/2018 από τις 20:00

Επιλέγουμε
και εκδίδουμε...
www.athlepolis.gr

ΧΡΟΝΟΣ ΡΟΗ - ΣΤΙΓΜΗ - ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ

«Η δύναμη του φωτογραφικού ενστίκτου που με μόνο εργαλείο τον φωτογραφικό φακό απαθανατίζει ένα χωροχρονικό γεγονός».

Η έκθεση φωτογραφίας που διοργάνωσε το Σωματείο μας μέσω του φωτογραφικού του ομίλου ΠΡΙΣΜΑ πραγματεύεται ακριβώς αυτήν την διαπίστωση τον χρόνο ως κινητή εικόνα της Αιωνιότητας ή ως αριθμό της κινήσεως κατά το πριν και μετά ο οποίος ενυπάρχει αμετάβλητος στον συνεχώς μεταβαλλόμενο τρισδιάστατο χώρο. Ως έννοια είναι σύμφυτος με τον άνθρωπο

χωρίς παράδοξα και αυταπάτες, αλλά γεμάτος από σχετικότητες και ιδανικές οπτικές απεικονίσεις.

Τα μέλη και οι φίλοι φωτογράφοι του ομίλου μας συμμετείχαν στην απεικόνισή του, με φωτογραφικά έργα τους (δίπτυχα, τρίπτυχα, τετράπτυχα), αποδίδοντας τη ροή (κίνηση), τη στιγμή (πάγωμα) και το αποτύπωμα του. Στο πολυτελές Άλμπουμ που εξέδωσε η εκδοτική ομάδα Πέντανδρον περιελήφθηκαν όλες οι φωτογραφίες που εκτέθηκαν για 15 μέρες στο Booze Cooperativa. ■

ΟΙ Ε-BOOK ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Βιβλιοπρωτάσεις

Παναγιώτης
Δημητρόπουλος

ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΕΝΑ ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ
Συγγραφέας: Κατερίνα Δημόκα
Εικονογράφος: Γεωργία Στύλου
Εκδόσεις : Μεταίχμιο

Ο μικρός Σταύρος νοσταλγεί τη γιαγιά Ευδοκία... Ένα ευαίσθητο και πρωτότυπο βιβλίο για την απώλεια.

Ο μικρός Σταύρος νοσταλγεί τη γιαγιά Ευδοκία.. Χωρίς αυτήν έχει μια "σχεδόν οικογένεια". Βλέπετε, η γιαγιά με την αρρώστια της μετακόμισε σε μια

όμορφη και ήσυχη αλλά μακρινή γειτονιά, όπου δυστυχώς δεν πιάνει το τηλέφωνο.

Έτσι κι ο Σταύρος παίρνει ένα παιχνίδι, ένα μικρό πράσινο τηλέφωνο, και με

σύνδεση τη φαντασία του συνομιλεί με την αγαπημένη του γιαγιά. Το ένα πράσινο τηλέφωνο είναι ένα καλογραμμένο και εξαιρετικά ευαίσθητο, πρωτότυπο βιβλίο για την απώλεια. ■

Μαρία Μεταξά

ΤΗΣ ΜΥΓΑΣ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΣΕ ΧΡΟΝΟΥΣ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΣ

Σωτηρία Ιωαννίδου

Εκδόσεις: iWrite

«Η φαντασία είναι η αφετηρία της δημιουργίας», δεν χρειάστηκε κάτι παραπάνω για να εκφράσει στην ολότητά του αυτό που ήθελε να πει ο George Bernard Shaw.

Δηλαδή... αυτό είναι η φαντασία, η ικανότητα να φανταζόμαστε το ανύπαρκτο. Η διαδικασία να σχηματίζουμε στο νου μας εικόνες ή ιδέες πέρα από την εμπειρική πραγματικότητα. Αν μάλιστα καταφέρεις να αναδεύσεις με τρόπο σωστά μελετημένο τη γνώση με το προσωπικό σου βίωμα τότε μπορείς να γίνεις και συγγραφέας.

Η Σωτηρία Ιωαννίδου είναι μια νέα γυναίκα που όμως κουβαλά στη φάρτρα της πολυάριθμες προσλαμβάνουσες. Αυτές προέρχονται κατά κύριο λόγο από την καταγωγή της από την ελληνική επαρχία (γεννημένη σε χωριό της Κοζάνης) και την περιδιάβασή της μαζί με τον πατέρα της στο Παρανέστι που αποτελεί την βασική πύλη εισόδου σε μια ενδοχώρα στην οποία κυριαρχούν οι ορεινοί όγκοι της Ροδόπης με τα παρθένα δάση, τα άφθονα ρέματα

με τα γάργαρα νερά που χύνονται στον Νέστο, οι παραμυθένιοι καταρράκτες με τα πέτρινα γεφύρια, τα θερμά νερά με τα χιλιάδες αγριολούλουδα που συνθέτουν τελικώς έναν παραδεισένιο καμβά.

Έχοντας συνθέσει όλα αυτά τα στοιχεία παρέδωσε στο αναγνωστικό της κοινό το βιβλίο «*Της Μύγας το παραμύθι*». Στο παραμύθι αυτό, ένα κορίτσι μεταμορφώνεται σε μύγα. Η μεταμόρφωση του ανθρώπου σε έντομο, έχει αναμφισβήτητα τον δικό της συμβολισμό που παραπέμπει στον Κάφκα και ασφαλώς τη δική της ισχυρή δυναμική. Το κορίτσι περιπλανάται σε κόσμους ανήλιους και σε χρόνους σκοτεινούς. Η περιπλάνηση αυτή είναι όμως συνυφασμένη και με την πλάνη, όπου οι απόκοσμες κόγχες του μυαλού μας συχνά ορίζουν την διαφυγή από την πεπλανημένη μας πραγματικότητα. Οι γραμμές της φαντασίας και της πραγματικότητας είναι πολλάκις δυσδιάκριτες καθώς περιβάλλονται από εικόνες με χρώματα που όμοιά τους απαντάς στα μονοπάτια του ονείρου.

Η γραφή της Σωτηρίας Ιωαννίδου είναι περιγραφική αλλά και διάστικτη από αλληγορίες. Σελίδα με σελίδα οι αναζητήσεις στα ονειρικά μονοπάτια γίνονται ολοένα και πιο έντονες γιατί ο άνθρωπος πάντα αισθάνεται την ανάγκη να ξεφεύγει απ' τον χώρο του εγκλεισμού του και για το λόγο αυτό μοιάζει να παλεύει με τη μορφή του και την οντότητά του χωρίς πάντα το αποτέλεσμα να είναι ικανοποιητικό. Στην προσπάθειά του να ανασκευάσει τη φρίκη του χάνεται ακόμα και μέσα στον περίγυρό του. Η περιδιάβασή του όμως μόνο ενδιαφέρουσα μπορεί να κριθεί.

Θα περιμένω την επόμενη κατάθεση ψυχής της Σωτηρίας Ιωαννίδου γιατί ακριβώς αυτό με ενδιαφέρει. Να ταξιδέψω μαζί της με τον ιδιαίτερο αυτό τρόπο που το κάνει. Με έναν τρόπο ασυνήθιστα αγωνιώδη προσφέροντας όμως συγκίνηση και μαγεία στον αναγνώστη.

Αναμφισβήτητα η φαντασία είναι ο μαιευτήρας της επιστημονικής προόδου και ο προθάλαμος της κάθε νέας πραγματικότητας. Εξ' ου και η ρήση του Αϊνστάιν, "η φαντασία είναι σπουδαιότερο εφόδιο από τη γνώση επειδή η γνώση περιορίζεται σε αυτό που καταλαβαίνουμε μια δεδομένη, μια συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, ενώ η φαντασία αγκαλιάζει όλα αυτά που θα κατανοήσουμε και θα γνωρίσουμε στο μέλλον"... ■

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΙΗΣΗΣ

"ΜΥΡΤΙΣ: ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ"
[15/5/2018 - 31/7/2018]

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. προκηρύσσει τον 2ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό ΔΗΜΩΦΕΛΕΙΑ-Ποίησης με θέμα:

«Μύρτις: το Τραγούδι της Σιωπής».

Η Μύρτις δεν είναι το 11χρονο κορίτσι που το πρόσωπό της αναπλάστηκε 2500 χρόνια μετά την ομαδική ταφή του. Η Μύρτις δεν είναι ένα από τα πολλά θύματα ενός πολυετούς πολέμου, αλλά το Θύμα των μικρών και μεγάλων συμφερόντων του κάθε πολέμου. Θα μπορούσε να λέγεται Αρετή ή Φιλία, να ονομάζεται Ελπίδα ή Αρμονία, Ευτυχία ή Γαλήνη, Χαρά ή Ζωή μα η τύχη της όρισε να θαφτεί ανώνυμα μαζί με τόσους συμπολίτες της, θύματα κι εκείνοι του «Λοιμού των Αθηνών», θύματα όλοι του ανθρώπινου αλληλοσπαραγμού και της αιώνιας λήθης.

Η Μύρτις σήμερα που οι άναρθρες κραυγές των επηρμένων πολεμοκάπηλων δεν λένε να κοπάσουν, αλλά όλο και

πιο κοντά μας ακούγονται, αναστήθηκε και αποτελεί το διαχρονικό σύμβολο της αθωότητας που θυσιάζεται στον βωμό της ανθρώπινης Ανοησίας. Μύρτις λοιπόν ένα τραγούδι, μία ωδή για την ειρήνη ή αν το θέλετε κατά του πολέμου.

Η συμμετοχή στον διαγωνισμό αυτό είναι ελεύθερη σε όλους και όλες, με μόνη προϋπόθεση την ελληνική γλώσσα. Τα ποιήματα που θα σταλούν για το διαγωνισμό θα πρέπει:

- 1) Να μην έχουν δημοσιευτεί σε έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο.
 - 2) Η συμμετοχή για τον κάθε διαγωνιζόμενο ορίζεται σε ένα ποίημα.
 - 3) Να μην υπερβαίνουν το καθένα την μία (1) σελίδα Α4.
 - 4) Τα ποιήματα θα πρέπει να πέραν του ονοματεπώνυμου του συγγραφέα να συνοδεύονται με ψευδώνυμο και να αποστέλλονται με e-mail στην ηλεκτρονική διεύθυνση: info@athlepolis.gr.
- Σε περίπτωση βράβευσης θα επικοινωνήσουμε μαζί σας μέσω e-mail.

Ο διαγωνισμός ξεκινάει την **01/06/2018** και λήγει στις **31/8/2018**.

Μπορείτε να επικοινωνείτε μέσω του site: www.athlepolis.gr.

Η κρίση των ποιημάτων θα γίνει από τετραμελή Κριτική Επιτροπή, την οποία αποτελούν οι: Ορφέας Σπαρτιώτης (Ποιητής), Κώστας Καρούσος (Ποιητής), Βασιλάκος Κώστας (Ποιητής) και Ελένη Κοντόζογλου – Συκά (Ποιήτρια).

Τον Δεκέμβριο όσα ποιήματα κατατεθούν θα δημοσιευθούν και θα παρουσιαστούν τον Ιανουάριο 2019 στο κοινό σε ειδική εκδήλωση σε Πολιτιστικό Κέντρο. Στην ίδια εκδήλωση θα βραβευτούν οι νικητές και θα απονεμηθούν έπαινοι και αναμνηστικά διπλώματα.■

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

"ΜΥΡΤΙΣ: ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ"
(15/5/2018 - 31/7/2018)

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ. προκηρύσσει τον 1ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό ΔΗΜΩΦΕΛΕΙΑ-Παραμυθιού με θέμα:

«Μύρτις: το Παραμύθι της Σιωπής».

Η Μύρτις δεν είναι το 11χρονο κορίτσι που το πρόσωπό της αναπλάστηκε 2500 χρόνια μετά την ομαδική ταφή του. Η Μύρτις δεν είναι ένα από τα πολλά θύματα ενός πολυετούς πολέμου, αλλά το Θύμα των μικρών και μεγάλων συμφερόντων του κάθε πολέμου. Θα μπορούσε να λέγεται Αρετή ή Φιλία, να ονομάζεται Ελπίδα ή Αρμονία, Ευτυχία ή Γαλήνη, Χαρά ή Ζωή μα η τύχη της όρισε να θαφτεί ανώνυμα μαζί με τόσους συμπολίτες της, θύματα κι εκείνοι του «Λοιμού των Αθηνών», θύματα όλοι του ανθρώπινου αλληλοσπαργμού και της αιώνιας λήθης.

Η Μύρτις σήμερα που οι άναρθρες κραυγές των επηρμένων πολεμοκάπηλων δεν λένε να κοπάσουν, αλλά όλο και πιο κοντά μας ακούγονται, αναστήθηκε

και αποτελεί το διαχρονικό σύμβολο της αθωότητας που θυσιάζεται στον βωμό της ανθρώπινης Ανοησίας. Μύρτις λοιπόν μια ιστορία για την ειρήνη ή αν το θέλετε κατά του πολέμου.

Η συμμετοχή στον διαγωνισμό είναι ελεύθερη σε όλους και όλες, με μόνη προϋπόθεση την ελληνική γλώσσα. Τα παραμύθια που θα σταλούν για τον διαγωνισμό θα πρέπει:

- 1) Να μην έχουν δημοσιευτεί σε έντυπο ή ηλεκτρονικό μέσο.
- 2) Η συμμετοχή για τον κάθε διαγωνιζόμενο ορίζεται σε ένα παραμύθι.
- 3) Το κάθε παραμύθι δεν πρέπει να υπερβαίνει τις 2500 λέξεις.
- 4) Το παραμύθι θα πρέπει να πέραν του ονοματεπώνυμου του συγγραφέα να συνοδεύεται με ψευδώνυμο και να αποσταλλεί με e-mail στην ηλεκτρονική διεύθυνση: info@athlepolis.gr.

Σε περίπτωση βράβευσης θα επικοινωνήσουμε μαζί σας μέσω e-mail.

Ο διαγωνισμός ξεκινάει την **01/06/2018**

και λήγει στις **31/8/2018**.

Μπορείτε να επικοινωνείτε μέσω του site: www.athlepolis.gr.

Η κρίση των παραμυθιών θα γίνει από τετραμελή Κριτική Επιτροπή, την οποία αποτελούν οι: Σωτηρία Ιωαννίδου (Συγγραφέας), Αλέξανδρος Ακριτίδης (Συγγραφέας), Παναγιώτης Δημητρόπουλος (Συγγραφέας), και Αγγελική Κομποχόλη (Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών, Κριτικός).

Τον Δεκέμβριο όσα παραμύθια κατατεθούν θα δημοσιευθούν και θα παρουσιάσουν τον Ιανουάριο 2019 στο κοινό σε ειδική εκδήλωση σε Πολιτιστικό Κέντρο. Στην ίδια εκδήλωση θα βραβευτούν οι νικητές και θα απονεμηθούν έπαινοι και αναμνηστικά διπλώματα.

*Συντονίστρια της Κριτικής Επιτροπής ορίζεται η κα Σωτηρία Ιωαννίδου. ■

ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ 24/6/2018

Η Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής είναι ένα πολιτιστικό γεγονός, που διεξάγεται κάθε χρόνο στις 21 -24 Ιουνίου σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Άρχισε να γιορτάζεται στο Παρίσι το 1982, με πρωτοβουλία του τότε υπουργού Πολιτισμού Ζακ Λανγκ, ενώ το 1985 ο θεσμός εξαπλώθηκε έξω από τα γαλλικά σύνορα.

Η Αθήνα, Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1985, ήταν η πρώτη εκτός Γαλλίας χώρα στην οποία πραγματοποιήθηκε η Γιορτή της.

Το Αθλητικό Επιστημονικό Πολιτιστικό Σωματείο (ΑΘΛ.Ε.ΠΟΛΙ.Σ.) συμ-

μετέχει σε αυτήν διοργανώνοντας, υπό την αιγίδα του Δήμου Παλλήνης, Γιορτή Μουσικής στην πλατεία του Γέρακα, στις 24 Ιουνίου και ώρα από 19:00 μέχρι 24:00.

Καλούμε λοιπόν μουσικά σχήματα και συγκροτήματα του Δήμου μας, αλλά και από ολόκληρη την Ανατολική Αττική που θέλουν να συμμετάσχουν στην Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής, να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους στην ηλεκτρονική διεύθυνση info@athlepolis.gr μέχρι 15/6/2018.

Προϋποθέσεις συμμετοχής:

1. Οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να

αποστείλουν demo με 3 κομμάτια από το πρόγραμμα που θα παίξουν σε μορφή mp3 τουλάχιστον 192kbps.

2. Η διάρκεια του προγράμματος να είναι έως 30 λεπτά.

3. Να δηλωθεί ο αριθμός μελών του συγκροτήματος και τα αντίστοιχα όργανα.

4. Συγκροτήματα με μέλη κάτω των 18 ετών θα πρέπει να καταθέσουν την έγγραφη συγκατάθεση των γονέων τους.

Την **καλλιτεχνική επιμέλεια της δράσης** έχει ο κ. **Βασίλης Ράπτης** διευθυντής του **Τονικού Ωδείου Παλλήνης**. ■

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κυριακή 24 Ιουνίου στις 19:00
Πλατεία Μακεδονίας στο Γερακά

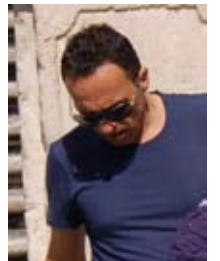
Αν παίζεις μουσική, αν τραγουδάς, αν έχεις
συγκροτημα και μένεις στην Ανατολική Αττική,
ΔΗΛΩΣΕ συμμετοχή στο
<http://www.athlepolis.gr/emd2018>

Οργάνωση: ΑΘΛΗΠΟΛΙΣ
Υπο την αιγίδα του Δήμου Παλλήνης

Θέματα επί...στητού!

Γιάγκος Δάγκινης

ΔΙΑΝΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ 4^η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ως βιομηχανικές επαναστάσεις ορίζονται οι περίοδοι της σύγχρονης ανθρωπίνης ιστορίας που έφεραν μια δραστική αλλαγή κοινωνικοοικονομικά στην ανθρωπότητα και σχετίζονται ή οδηγούνται από τεχνολογικές καινοτομίες. Με έναρξη γεννωμένης το 1760 μέχρι και σήμερα, είδαμε τρεις μεγάλες βιομηχανικές επαναστάσεις ενώ σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη μια τέταρτη.

Η **πρώτη βιομηχανική επανάσταση** χρονικά προσδιορίζεται την περίοδο 1760 -1840, και ξεκίνησε από τη Μεγάλη Βρετανία.

Σε αυτήν πραγματοποιήθηκε η μετάβαση από τις χειρωνακτικές μεθόδους παραγωγής που περιορίζονταν από τη μυϊκή δύναμη στις μηχανές.

Το φάσμα των μεταβολών περιελάμβανε διαδικασίες παραγωγής σιδήρου, αυξανόμενη χρήση της ατμοπαραγωγής, ανάπτυξη εργαλειομηχανών και άνοδο του εργοστασιακού συστήματος εφόσον χρησιμοποιήθηκε η ισχύ από τη διαχείριση του νερού και του ατμού για να μηχανοποιήσει την παραγωγή με ατμομηχανές κ.ά. (Εικ. 1).

Η **δεύτερη βιομηχανική επανάσταση** έλαβε χώρα κατά τα τέλη του 19ου

αιώνα και των αρχών του 20^{ου}, με ποιο ακριβή οριοθέτηση την περίοδο 1870 με 1914. Στην επανάσταση αυτή η ηλεκτρική ενέργεια χρησιμοποιήθηκε στη δημιουργία μαζικής παραγωγής. Η πρόοδος στην τεχνολογία επέτρεψαν την

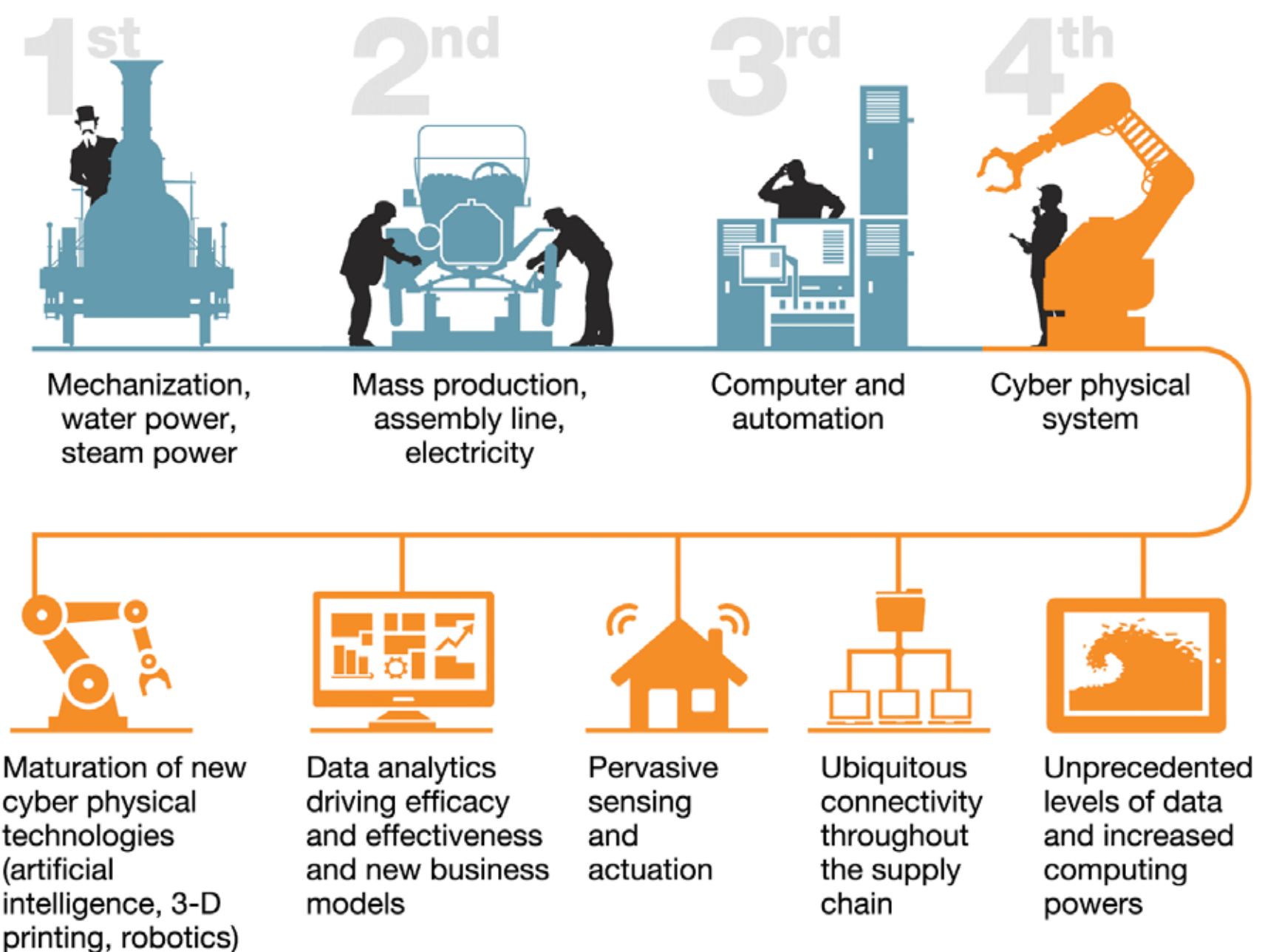
ευρεία υιοθέτηση των προϋπάρχοντων τεχνολογικών συστημάτων, όπως τα τηλεγραφικά και σιδηροδρομικά δίκτυα, η παροχή φυσικού αερίου και νερού και τα συστήματα αποχέτευσης, τα οποία νωρίτερα είχαν συγκεντρωθεί σε επιλεγμένες

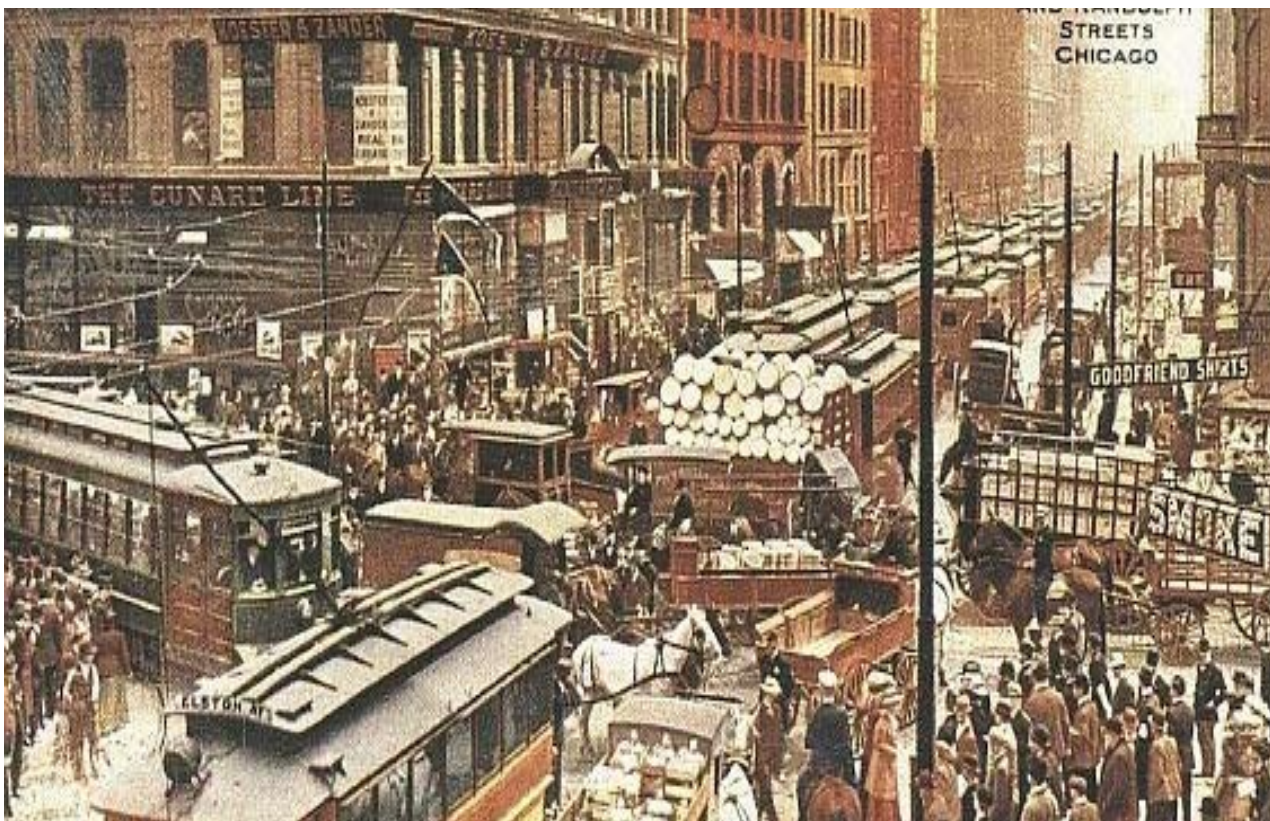
Εικ. 1

Πρώτη Βιομηχανική Επανάσταση,
Πηγή: <https://worldhistoryleverett.wordpress.com>.

In the fourth industrial revolution, digital analytics enables a new level of operational productivity.

McKinsey&Company | Source: *Forbes*; World Economic Forum

Εικ. 2

Δεύτερη Βιομηχανική Επανάσταση,

Πηγή: <https://myedexpert.com>

πόλεις. Χάρη στην ταχεία εκβιομηχάνιση, την εφεύρεση γραμμών συναρμολόγησης, την εισαγωγή νέων τεχνολογικών συστημάτων, τη διευρυμένη εφαρμογή ηλεκτρικής ενέργειας, την τεράστια επέκταση των σιδηροδρομικών και τηλεγραφικών δικτύων, επέτρεψε μετά το 1870 μια άνευ προηγουμένου μετακίνηση ανθρώπων και ιδεών. Αυτή η μετακίνηση δημιούργησε ένα νέο κύμα παγκοσμιοποίησης. (Εικ. 2).

Οι δύο πρώτες βιομηχανικές επαναστάσεις έκαναν τους ανθρώπους πλουσιότερους και πιο αστούς. Έτσι, σχεδόν ένα αιώνα αργότερα, το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα, εμφανίστηκε η **τρίτη βιομηχανική επανάσταση**. Προσδιορί-

ζεται ότι ξεκίνησε με την εισαγωγή των ηλεκτρονικών συστημάτων και των ηλεκτρονικών υπολογιστών στις αρχές της δεκαετίας του '80 και του διαδικτύου στη δεκαετία του '90. Αυτή η επανάσταση σημείωσε την άνοδο-ανάπτυξη των ηλεκτρονικών συσκευών με τα τρανζίστορ και τους μικροεπεξεργαστές. Πλέον η χρήση των ηλεκτρονικών και η τεχνολογία πληροφοριακών συστημάτων εφαρμόστηκε για την αυτοματοποίηση της παραγωγής.

Οι νέες τεχνολογίες οδήγησαν στην παραγωγή μικροσκοπικού υλικού, το οποίο π.χ. άνοιγε τις πόρτες, καθώς και αξιοσημείωτες εφαρμογές στη διαστημική έρευνα και τη βιοτεχνολογία. Ταυτόχρονα εμφανίστηκε μια νέου τύπου

ενέργεια, η πυρηνική ενέργεια, η δυναμική της οποίας ξεπέρασε τους προκατόχους της.

Στη βιομηχανία, η τρίτη βιομηχανική επανάσταση δημιούργησε την εποχή της αυτοματοποίησης υψηλού επιπέδου στην παραγωγή χάρη σε δύο σημαντικές εφευρέσεις αυτοματισμού, τους προγραμματιζόμενους λογικούς ελεγκτές (PLC's) και τα ρομπότ (Εικ. 3).

Σήμερα βρίσκεται σε εξέλιξη μια τέταρτη βιομηχανική επανάσταση η οποία βασίζεται στην τρίτη. Σχετίζεται με τις τεχνολογίες που μας περιβάλλουν και δημιουργεί ερωτήματα όπως, αν αυτές οι τεχνολογίες είναι μέσα που μπορούμε να εντοπίσουμε, να κατανοήσουμε και να χρησιμοποιήσουμε συνειδητά για να βελτιώσουμε τη ζωή μας ή πρόκειται για κάτι περισσότερο από αυτό.

Δηλαδή αν η τεχνολογία αφορά ισχυρά αντικείμενα και παράγοντες που επηρεάζουν την αντίληψή μας για τον κόσμο, αλλάζουν τη συμπεριφορά μας και επηρεάζουν την έννοια του να είσαι άνθρωπος.

Η **τέταρτη βιομηχανική επανάσταση**, χαρακτηρίζεται από μεταβολές. Μεταβολές που ακολουθούν συμπεριφορά εκθετικής συνάρτησης και τη συγχώνευση της τεχνολογίας με άλλους τομείς δημιουργώντας ασάφεια στις γραμμές διαχωρισμού μεταξύ της φυσικής, της ψηφιακής τεχνολογίας και της βιολογίας. Οι αλλαγές επηρεάζουν πολυάριθμους κλάδους, βιομηχανίες και οικονομίες σε όλο τον κόσμο.

Η έκταση και το βάθος αυτών των αλλαγών αποτελούν ένδειξη για μετασχηματισμούς σε ολόκληρο το σύστημα παραγωγής, διαχείρισης και διακυβέρνησης.

Εικ. 3

Τρίτη Βιομηχανική Επανάσταση,
Πηγή: The Economist

Τι είναι
η Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση

Οι τεχνολογίες που αναδύονται επηρεάζουν τη ζωή μας με τρόπους που υποδεικνύουν ότι είμαστε στην αρχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης. Μιας νέας εποχής που χτίζει και επεκτείνει τον αντίκτυπο της ψηφιοποίησης με νέους και απρόβλεπτους τρόπους.

Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση μπορεί να περιγραφεί ως η εμφάνιση «κυβερνο-φυσικών συστημάτων» που περιλαμβάνουν εντελώς νέες δυνατότητες για ανθρώπους και μηχανές. Οι δυνατότητες αυτές εξαρτώνται από τις τεχνολογίες και την υποδομή της τρίτης βιομηχανικής επανάστασης. Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση αντιπροσωπεύει εντελώς νέους τρόπους με τους οποίους η τεχνολογία ενσωματώνεται μέσα στις κοινωνίες, ακόμα και στο ανθρώπινο σώμα. Παραδείγματα περιλαμβάνουν:

- Νέες μορφές τεχνητής νοημοσύνης.
- Πρωτοποριακά υλικά που είναι ελαφρύτερα, ισχυρότερα και πιο ανθεκτικά από τα παλιά όπως ίνες άνθρακα που

αντικαθιστούν τον χάλυβα και το αλουμίνιο σε προϊόντα που κυμαίνονται από αεροπλάνα έως ποδήλατα.

- Νέες τεχνικές που επιτρέπουν στους μηχανικούς να διαμορφώνουν αντικείμενα σε μικρή κλίμακα.

- Η επεξεργασία γονιδιώματος* ενός ζωντανού οργανισμού (*ένας τύπος γενετικής μηχανικής με την οποία DNA εισάγεται, διαγράφεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται στο γονιδίωμα** (**το γενετικό υλικό ενός οργανισμού).

- Νανοτεχνολογία που δίνει στα προϊόντα βελτιωμένα χαρακτηριστικά, όπως οι επίδεσμοι που βοηθούν στη θεραπεία των τραυμάτων.

- Μηχανές που λειτουργούν πιο αποδοτικά και

- προσεγγίσεις της διακυβέρνησης που βασίζονται σε κρυπτογραφικές μεθόδους όπως το blockchain (Blockchain είναι πλατφόρμα λογισμικού για ψηφιακά περιουσιακά στοιχεία όπου νέα τεχνολογία εφαρμόζεται στη δημιουργία ενός καλύτερου χρηματοπιστωτικού συστήματος).

Τι είναι η 4^η Βιομηχανική Επανάσταση.

Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση αφορά τη γενιά μας, καθώς πρόκειται να αλλάξει τον κοινωνικό ιστό της εποχής μας. Σύμφωνα με τον καθηγητή Klaus Schwab, ιδρυτή και πρόεδρο του World Economic Forum «ο αντίκτυπος είναι βαθύς καθώς αυτή η επανάσταση εξελίσσεται με μεγαλύτερη ταχύτητα, επηρεάζοντας διάφορες βιομηχανίες, οικονομίες και χώρες ανά τον κόσμο και ζητώντας μια συνολική αναθεώρηση των υφιστάμενων συστημάτων και διαδικασιών».

Αντίθετα με τις προηγούμενες, αυτή η βιομηχανική επανάσταση έχει μεγαλύτερες επιπτώσεις σε εμάς από τεχνολογική, βιολογική, οικονομική, κοινωνική και ηθική πλευρά.

Συνεπώς, αξίζει να αφιερώσουμε λίγο χρόνο για να εξετάσουμε τι είδους μετασχηματισμούς βιώνουμε και πώς μπορούμε, συλλογικά και μεμονωμένα, να διασφαλίσουμε ότι τα οφέλη που δημιουργούνται θα είναι για όλους. ■

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ENIGMA

Ο όρος "computers" στην εποχή του Β'ΠΠ, αναφέρονταν στις κοπέλες που είχαν ως αποκλειστική απασχόληση την εκτέλεση των πολύπλοκων και πολυάριθμων μαθηματικών πράξεων που χρειαζόνταν στις διάφορες εφαρμογές της επιστήμης, της τεχνολογίας και του στρατιωτικού τομέα. (Εικ.1)

Η ιστορία του σπασίματος του κώδικα Enigma από τον A. Turing και τους συνεργάτες του στο Bletchley Park στη διάρκεια του Β'ΠΠ είναι γεγονότα αρκετά γνωστά, κυρίως μετά την κινηματογραφική μεταφορά της δραματικής ζωής του Turing (The Imitation Game), το 2014.

Αυτή είναι όμως μόνο η μισή ιστορία, καθώς η κρυπτογραφική μηχανή Enigma χρησιμοποιήθηκε μεν από τους Γερμα-

νούς από το τέλος του Α'ΠΠ μέχρι το τέλος του Β'ΠΠ, αλλά από 1941 και μετά οι Γερμανοί χρησιμοποιούσαν όλο και περισσότερο την πιο πολύπλοκη (και πολύ ταχύτερη) μηχανή Lorenz, που οι εργαζόμενοι στο Bletchley Park (Εικ.2) είχαν βαφτίσει Tunny.

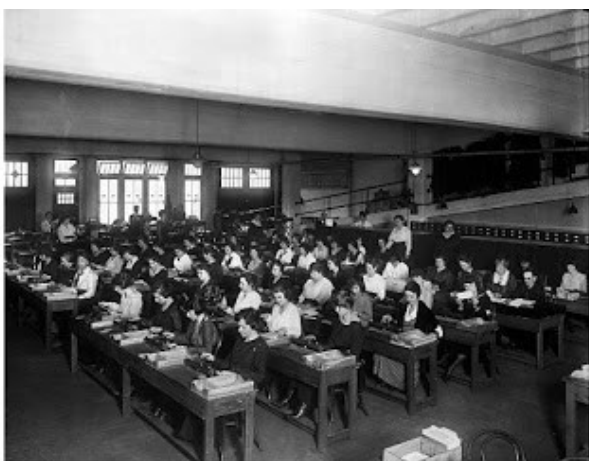
Το σύνολο μάλιστα των κρυπτογραφικών δραστηριοτήτων στο Bletchley Park συχνά αναφέρονταν σαν Ultra (από το Ultra secret, υψηλότερη διαβάθμιση από το Top secret), χωρίς να υπονοείται κάποια συγκεκριμένη μέθοδος ή συσκευή.

Τα πρώτα ασύρματα μηνύματα της Tunny καταγράφηκαν από τους Βρετανούς τον Ιούνιο του 1941, ενώ ένα χρόνο

αργότερα το καλοκαίρι του 1942, ο ταξίαρχος J. Tiltman που εργάζονταν στο Bletchley Park αποκρυπτογράφησε (με το χέρι φυσικά) το πρώτο μήνυμα από Tunny μήκους 4000 χαρακτήρων, μέσα σε 10 ημέρες. Μάλιστα το πρώτο μήνυμα που αποκρυπτογραφήθηκε είχε σταλεί από την Αθήνα στη Βιέννη, και το λάθος του αποστολέα που βοήθησε στο σπάσιμο του κώδικα, ήταν ότι έστειλε το ίδιο (μακροσκελές) μήνυμα δύο φορές χωρίς να αλλάξει τη θέση των τροχίσκων κωδικοποίησης (βλ. παρακάτω), ενώ έκανε κάποιες μικροαλλαγές στο κείμενο.

Να σημειωθεί εδώ, ότι οι Βρετανοί διέθεταν πολύ ευαίσθητους ασύρματους δέκτες, με αποτέλεσμα να διαβάζουν στην Αγγλία μηνύματα ακόμα και από το Ανατολικό Μέτωπο!

Ο Bill Tutte που εργάζονταν στο τμήμα του M. Newman στο Bletchley Park, βρήκε τον τρόπο για τη μηχανική επεξεργασία των κρυπτογραφημένων μηνυμάτων της Tunny, ενώ ο Tommy Flowers που είχε εμπειρία σε ηλεκτρονικά συστήματα κατασκεύασε τον πρώτο Colossus Mk1 στις αρχές του 1944, χρησιμοποιώντας (μεταξύ άλλων) 1600 ηλεκτρονικές λυχνίες. Επρόκειτο ουσιαστικά για τον πρώτο προγραμματιζόμενο ψηφιακό ηλεκτρονικό υπολογιστή στον κόσμο,

Εικ. 1

Εικ. 2

Το κεντρικό κτήριο του Bletchley Park. Τον χειμώνα του 1945, στο κορύφωμα της αποκρυπτογραφικής δραστηριότητας περίπου 9000 άτομα εργάζονταν στο συγκρότημα

που αύξησε κατά πολύ την ταχύτητα αποκρυπτογράφησης, ενώ η μεγάλη επιτυχία ήταν η υποκλοπή της γερμανικής στρατηγικής πριν τη μάχη του Κουρσκ, το καλοκαίρι του 1943, που προωθήθηκε στους σοβιετικούς, ώστε να κερδίσουν τη μεγαλύτερη αρματομαχία στον κόσμο.

Ο Tommy Flowers σχεδόν έναν χρόνο αργότερα, την 1η Ιουνίου 1944 και λίγες ημέρες πριν την απόβαση στη Νορμανδία (D-day) λειτούργησε ο βελτιωμένος Mk2, επιβεβαιώνοντας την παραπλάνηση των Γερμανών για το σημείο απόβασης (περίμεναν ότι θα γίνει στο Καλαί), και προσφέροντας πολύ σημαντικές υπηρεσίες στη επιτυχή εξέλιξη της ίδιας της απόβασης, αλλά και στη συνέχεια του πολέμου.

Μέχρι το τέλος του πολέμου 11 Colossus Mk2 βρίσκονταν σε λειτουργία, οι οποίοι όμως στη συνέχεια καταστράφηκαν μαζί με όλα τα σχετικά έγγραφα και σχέδια, καθώς θεωρούνταν πολύ ευαίσθητο υλικό για την εθνική ασφάλεια.

Και μόνο μετά το 1970 άρχισαν να εμφανίζονται άρθρα και αναφορές για το έργο στο Bletchley Park.

Η ίδια μυστικότητα δεν επέτρεψε να δοθούν τα εύσημα στους ανθρώπους που τα δικαιούνταν, παρά πολύ αργότερα και όταν κάποιοι δεν ήταν πια στη ζωή.

Το 1994 ξεκίνησε μια προσπάθεια ανακατασκευής του Colossus Mk2, η οποία ολοκληρώθηκε και δοκιμάστηκε με επιτυχία, και σήμερα η μηχανή αυτή βρίσκεται ως έκθεμα στο Bletchley Park που έχει μετατραπεί σε μουσείο.

Η κωδικοποίηση της Enigma ξεκινούσε με την τοποθέτηση τόσο των καλωδίων στον βυσματο-πίνακα όσο και των τροχίσκων σε ορισμένη θέση, που την υποδείκνυε ειδική λίστα (που ανανεώνονταν κάθε μήνα) για τη συγκεκριμένη

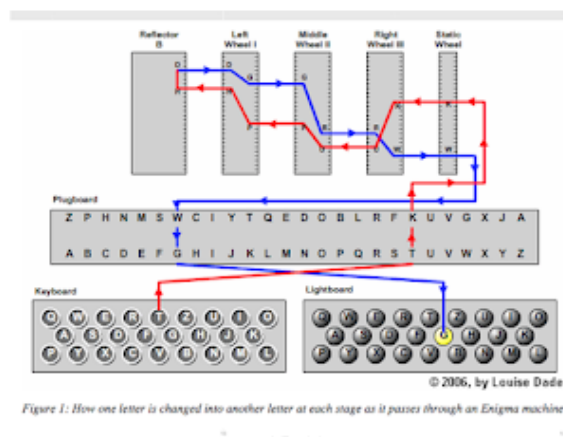
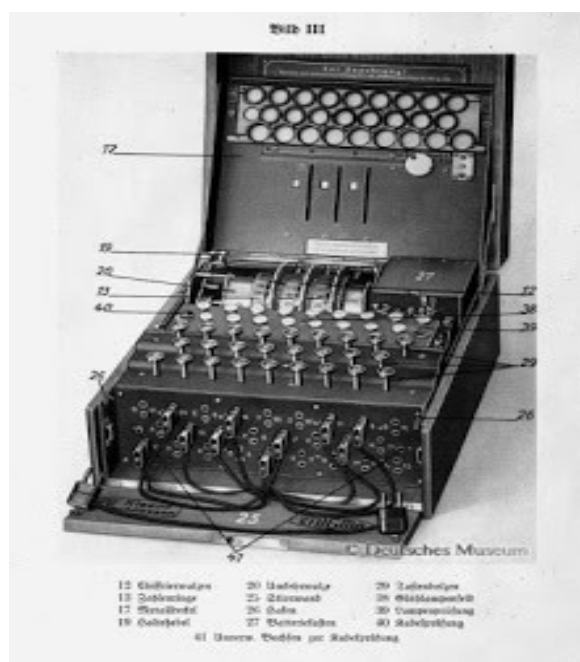

Figure 1: How one letter is changed into another letter as it passes through an Enigma machine.

Εικ. 3

Η Enigma (άνω) με ανοικτό το επάνω κάλυμμα που αποκαλύπτει τους 3 τροχίσκους κωδικοποίησης, και ανοικτό και το εμπρός κάλυμμα που αποκαλύπτει τον βύσματο-πίνακα, ενώ κάτω φαίνεται η αρχή λειτουργίας της.

ημέρα και αριθμό μηνύματος.

Έτσι, το πάτημα ενός πλήκτρου στο πληκτρολόγιο (αριστερά) έστελνε ρεύμα που περνούσε από τον συνδυασμό των καλωδίων (κόκκινη διαδρομή), πριν συνεχίσει μέσα από τους τροχίσκους (που άλλαζαν τον συσχετισμό τους σε κάθε

πάτημα που πλήκτρου), για να επιστρέψει μέσω του «ανακλαστήρα» Β (μπλε διαδρομή) και με αντίστοιχο τρόπο, ώστε να ανάψει ένα (διαφορετικό από το αρχικό) γράμμα στον φωτεινό πίνακα, δεξιά (Εικ.3). Στο παράδειγμα, το πάτημα το γράμματος Τ, «παρήγαγε» το γράμμα G, ενώ σε επόμενο πάτημα του Τ, θα προέκυπτε ένα άλλο γράμμα.

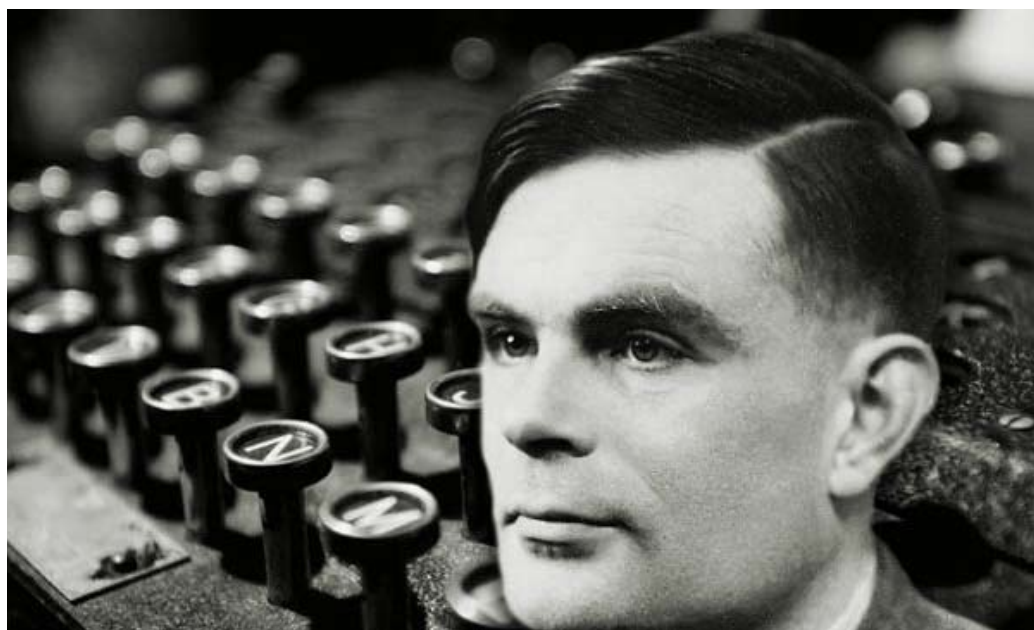
Το γράμμα του φωτεινού πίνακα στη συνέχεια στέλνονταν ασύρματα με Μορσικό κώδικα στον λήπτη, ο οποίος έχοντας μια παρόμοια συσκευή Enigma και έχοντάς τη ρυθμισμένη σύμφωνα με την ίδια λίστα για τις θέσεις των καλωδίων και των τροχίσκων, πατούσε το κωδικοποιημένο γράμμα στο πληκτρολόγιό του και έπαιρνε στον φωτεινό πίνακα το αποκωδικοποιημένο αποτέλεσμα.

Ο Α. Turing αυτοματοποίησε και επιτάχυνε κατά πολύ τη διαδικασία ψαξίματος των πιθανών συνδυασμών, κατασκευάζοντας το αυτόματο ηλεκτρομηχανικό σύστημα Bombe.

Οι κώδικες της Enigma αρχικά έσπασαν από την απροσεξία των αποστολέων που συχνά περιλάμβαναν τις ίδιες τυποποιημένες φράσεις στα μηνύματά τους, όπως «Heil Hitler» ή «ουδέν νεώτερον», που η μηχανή φυσικά κωδικοποιούσε κάθε φορά με διαφορετικό τρόπο.

Σημαντικά βοήθησε και το γεγονός ότι οι Βρετανοί είχαν ήδη μηχανή Enigma στα χέρια τους, κάτι που δεν ίσχυε στην περίπτωση της μηχανής Tunny (Εικ.4).

Η αρχή λειτουργίας της Tunny έμοιαζε κάπως με της Enigma, στο ότι και αυτή χρησιμοποιούσε τροχίσκους (δώδεκα συνολικά) που ο συσχετισμός τους άλλαζε σε κάθε περιστροφή, ώστε το ίδιο γράμμα να κρυπτογραφείται σε διαφορετικό γράμμα προς αποστολή, με κάθε πάτημα του πλήκτρου του γράμματος.

Εικ. 4
Ο A. Turing

Εδώ σταματούν όμως οι ομοιότητες, και μία βασική διαφορά είναι ότι τα γράμματα στην Turing μετατρέπονταν αυτόματα στο δυαδικό σύστημα, έτσι ώστε κάθε γράμμα να αντιστοιχεί σ' έναν μοναδικό συνδυασμό 5 συμβόλων που αποτελούνταν από τελείες (.) και χι (X), κάτι παρόμοιο με τον κώδικα Μορς.

Επιπλέον, σε κάθε αρχικό γράμμα προστίθετο και ένα κωδικό γράμμα που το παρήγαγε η ίδια η μηχανή κωδικοποίησης, με τρόπο που θα δούμε λίγο αργότερα. Ας υποθέσουμε τώρα για παράδειγμα, ότι το γράμμα Μ (που θέλουμε να στείλουμε) αντιστοιχεί στα σύμβολα . . X X X, ενώ το κωδικό γράμμα που παράγει η μηχανή με το (συγκεκριμένο) πάτημα του πλήκτρου του Μ, είναι το Ν που αντιστοιχεί στα σύμβολα . . X X .

Αν προστεθούν αυτά τα γράμματα (δηλαδή τα δυαδικά σύμβολά τους) ακολουθώντας τον κανόνα: ίδια σύμβολα = τελεία, διαφορετικά σύμβολα = χι, η πρόσθεση των πιο πάνω γραμμάτων θα δώσει:

M = . . X X X
N = . . X X .

+ = . . . X, όπου αυτή η διαδοχή τελειών και χι αντιστοιχεί στο γράμμα Τ, που είναι αυτό που θα αποσταλεί αυτόματα και ασύρματα προς τον δέκτη.

Ο χειριστής του δέκτη, συμβουλευόταν την ειδική λίστα QEP για την ημέρα και αριθμό του μηνύματος (έναν διψήφιο αριθμό που έστελνε ο αποστολέας χωρίς κωδικοποίηση), και ρύθμιζε τους τροχίσκους της μηχανής του έτσι ώστε να παράγει την ίδια διαδοχή κωδικών γραμμάτων, όπως η μηχανή κρυπτογράφησης.

Τώρα συμβαίνει κάτι φαινομενικά παράδοξο, αλλά απόλυτα συμβατό με την πράξη XOR της άλγεβρας Boole.

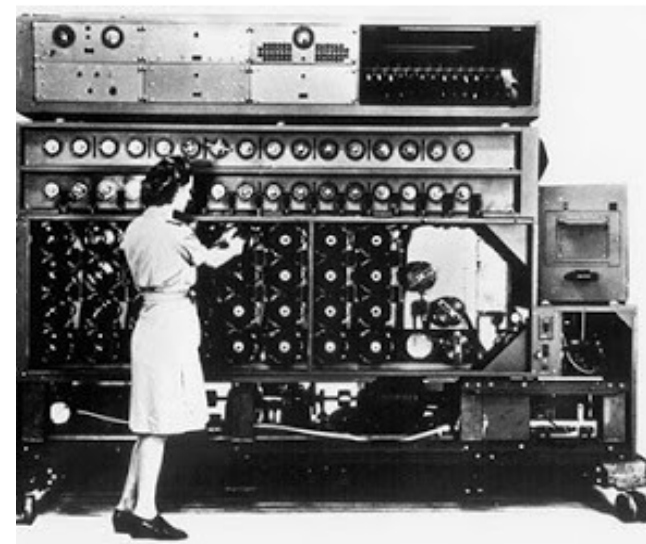
Όταν στο Τ (στο παράδειγμά μας) που θα ληφθεί, προστεθεί το ίδιο κωδικό γράμμα, δηλαδή το Ν, θα προκύψει πάλι το αρχικό Μ, και για την επιβεβαίωση:

T = . . . X

N = . . X X .

+ = . . X X X, που είναι πράγματι το Μ.

Αυτό δουλεύει για όλους τους συνδυασμούς, και είναι ιδιότητα της άλγεβρας Boole. ■

Εικ. 4
Η Bombe του Turing

Εικ. 5
Η «Tunny», χωρίς το κάλυμμα και το πληκτολόγιό της. Φαίνονται οι δώδεκα τροχίσκοι που δουλεύουν σε ομάδες των 5 + 2 + 5. Φυσικά πρόκειται για γερμανική μηχανή (Lorenz) που βρέθηκε μετά τον πόλεμο, καθώς οι Βρετανοί ποτέ δεν κατάφεραν να αποκτήσουν μία κατά τη διάρκεια του πολέμου..

(Στο τεύχος Αυγούστου θα παρουσιαστεί το δεύτερο μέρος του άρθρου. Ολόκληρο το άρθρο θα δημοσιευθεί στο site του Σωματείου μας, www.athlepolis.gr)

ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Προκειμένου να αποκτήσετε μία στοιχειώδη εικόνα του έμβιου κόσμου σας παρουσιάζουμε το γενεαλογικό του δέντρο. Με βάση αυτό θα δείτε την εξέλιξη απ' τις απλούστερες μορφές ζωής μέχρι τον άνθρωπο.

Οι κατηγορίες των απολιθωμάτων

Όπως ήδη έχουμε προαναφέρει τα απολιθώματα που βασικά αποτελούν το αντικείμενο της Παλαιοντολογίας, έχουν χωριστεί απ' τους Παλαιοντολόγους σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα πάντοτε με το είδος, το μέγεθος, με τη διάρκεια της παρουσίας τους στη γη κ.λπ..

Απολιθώματα με βάση το είδος τους είναι τα εξής:

1) **Σωματικά απολιθώματα:** ονομάζουμε όλα τα απολιθωμένα σκελετικά στοιχεία, (σκληρά μέρη τους) που βρέθηκαν μέσα σε πετρώματα.

2) **Ιχνοαπολιθώματα ή Βιοδηλωτικά:** ονομάζουμε τα απολιθώματα εκείνα όπου δηλώνουν την παρουσία τους και δραστηριότητα όντων κατά το παρελθόν πάνω στη γη. (π.χ. πατήματα, χνάρια, ίχνη ερπυσμού κ.λπ.).

3) **Χημικοαπολιθώματα:** ονομάζουμε

τις περιπτώσεις εκείνες όπου σε απολιθωμένους σκελετούς ή σε πετρώματα διατηρούνται διάφορες ουσίες οργανικές όπως αμινοξέα αβέβαιης προέλευσης αλλά και ταξινομικής θέσης. Αυτό το είδος απολιθώματος το συναντάμε σε μικροσκοπικά παρασκευάσματα και για πολλά απ' αυτά είναι σχεδόν αδύνατο να ειπωθεί αν είναι ζωικής ή φυτικής προέλευσης ή αν πρόκειται για μορφές ανόργανης ουσίας.

Μικροπροβληματικά: ονομάζουμε διάφορους μικροσκοπικούς και προβληματικούς απολιθωμένους οργανισμούς.

Απολιθώματα ανάλογα με το μέγεθός τους είναι τα εξής:

1) **Μικροαπολιθώματα:** όπου το μέγεθος τους δεν ξεπερνά σε μήκος τα 15-20 εκ.

2) **Μακροαπολιθώματα:** όπου το μέγεθος αυτών περιορίζεται σε λίγα εκατοστά.

3) **Νανοαπολιθώματα:** ονομάζουμε τέλος αυτά όπου το μέγεθος τους γίνεται αντιληπτό με ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Μ' αυτά ασχολείται ένας κλάδος της Παλαιοντολογίας που λέγεται **Νανοπαλαιοντολογία**.

Ανάλογα με τη διάρκεια της παρουσίας τους στη Γη, και στην περίπτωση δεν εννοούμε στη διάρκεια που επέζησαν, αλλά σε εκείνη των ειδών ή γενών όπου τα απολιθώματα αυτά εντάσσονται. Με βάση λοιπόν αυτό το κριτήριο τα απολιθώματα υποδιαιρούνται στις εξής κατηγορίες:

Καθοδηγητικά απολιθώματα: ονο-

Εικ. 1

Απολίθωμα τριλοβίτη.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2
Η ΚΑΤΑ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΙ ΑΙΩΝΕΣ	ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ
ΚΑΜΒΡΙΟ	ΤΡΙΛΟΒΙΤΕΣ, ΒΡΑΧΙΟΠΟΔΑ, ΑΡΧΑΙΟΚΥΑΘΙΔΕΣ
ΟΡΔΟΒΙΟΣΙΟ	ΓΡΑΠΤΟΛΙΘΟΙ, ΤΡΙΛΟΒΙΤΕΣ, ΒΡΑΧΙΟΠΟΔΑ
ΣΙΛΟΥΡΙΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΤΡΙΛΟΒΙΤΕΣ, ΝΑΥΤΙΛΟΕΙΔΗ
ΔΕΒΟΝΙΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΒΡΑΧΙΟΠΟΔΑ, ΚΩΝΟΔΟΝΤΑ, ΑΝΘΟΖΩΑ, ΤΡΙΛΟΒΙΤΕΣ
ΛΙΘΑΝΘΡΑΚΟΦΟΡΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΤΡΙΛΟΒΙΤΕΣ, ΚΩΝΟΔΟΝΤΑ, ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ, ΑΝΘΟΖΩΑ, ΠΤΕΡΙΔΟΦΥΤΑ
ΠΕΡΜΙΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ, ΒΡΑΧΙΟΠΟΔΑ, ΚΩΝΟΔΟΝΤΑ, ΑΝΘΟΖΩΑ, ΠΤΕΡΙΔΟΦΥΤΑ, ΓΥΜΝΟΣΠΕΡΜΑ
ΤΡΙΑΔΙΚΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΕΛΑΣΜΑΤΟΒΡΑΓΧΙΑ, ΦΥΚΗ
ΙΟΥΡΑΣΙΚΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΟΣΤΡΑΚΩΔΗ, ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΟ CALPIONELAE
ΚΡΗΤΙΔΙΚΟ	ΑΜΜΩΝΙΤΟΕΙΔΗ, ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ, ΒΕΛΕΜΝΙΤΕΣ, ΕΛΑΣΜΑΤΟΒΡΑΓΧΙΑ, ΟΣΤΡΑΚΩΔΗ, CALPIONELAE
ΚΑΙΝΟΖΩΙΚΟΣ	ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ, ΤΡΗΜΑΤΟΦΟΡΑ, ΕΛΑΣΜΑΤΟΒΡΑΓΧΙΑ, ΓΑΣΤΕΡΟΠΟΔΑ, ΑΓΓΕΙΟΣΠΕΡΜΑ, ΚΑΙ ΚΟΚΚΟΙ ΓΥΡΗΣ

μάστηκαν έτσι από τον γεωλόγο L. Von Buch και έχουν ξεχωριστή σημασία στη βιοστρωματογραφία, διότι καθορίζουν τη σχετική ηλικία των στρωμάτων μέσα στα οποία έχουν βρεθεί κλεισμένα. Αυτή η κατηγορία υποδιαιρείται σε δύο άλλες υποκατηγορίες, τα στρωματογραφικά και φασικά. Τα στρωματογραφικά που επικράτησαν, χωρίζονται σε δύο νέες υποκατηγορίες όπου η πρώτη περιλαμβάνει παλαιοντολογικά είδη ή γένη ενώ η δεύτερη ομάδες καθοδηγητικών απολιθωμάτων. Απ’ αυτά συμπεραίνουμε ότι όλα τα καθοδηγητικά απολιθώματα δεν έχουν την ίδια στρωματογραφική αξία. Άλλα χρησιμοποιούνται προκειμένου

να χαρακτηρίσουν μεγάλες *χρονοστρωματογραφικές* ενότητες και άλλα μικρές τέτοιες ενότητες .
Στον πίνακα 2 παρουσιάζονται οι σημαντικότερες ομάδες καθοδηγητικών απολιθωμάτων όπως αυτά εμφανίζονται στους διάφορους γεωλογικούς αιώνες.
Απολιθώματα συχνότητας: Τα απολιθώματα αυτά χωρίς να θεωρούνται καθοδηγητικά μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά αυτό τρόπο.
Αντί συμπερασμάτων
Ευελπιστώ ότι η παρουσίαση αυτή δεν κούρασε και κέντρισε το ενδιαφέρον σας. Μία σειρά από φωτογραφίες διαφόρων

απολιθωμάτων ίσως σας προβληματίσει δημιουργώντας ερωτηματικά παρόμοια με αυτά που και στην εργασία αυτή αναφέρονται.
Τέλος, ελπίζουμε πως επιτελέσαμε το σκοπό που στην εισαγωγή θέσαμε.
Όσοι από τους αναγνώστες ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα, να ανακαλύψουν τα μυστικά της τόσο γοητευτικής και σίγουρα πολύ σημαντικής επιστήμης για τον άνθρωπο και τον έμβιο κόσμο πορεία του πάνω στον πλανήτη που μας φιλοξενεί, μπορεί να βρει πλούσια βιβλιογραφία στη βιβλιοθήκη του ΙΓΜΕ. ■

(α)

(β)

(γ)

(δ)

(ε)

(στ)

Εικ. 1

Απολιθώματα (α) Φιδιού με πόδια, (β) αμωνίτη, (γ) ψαριού, (δ) ξύλου, (ε) *Isocrinus nicoleti* Encrinite, (στ) *Ukhaatherium nessovi*, θηλαστικό που έζησε στην Κρητιδική περίοδο και βρέθηκαν το 1994 στην Ερημο Γκόμπι.

ΟΙ ΤΡΟΧΙΕΣ ΤΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ

Η δορυφορική τεχνολογία έχει φέρει κυριολεκτικά επανάσταση στις ανθρώπινες δραστηριότητες τα τελευταία χρόνια. Οι τεχνητοί δορυφόροι αναπτύσσονται ταχύτατα και τα σύγχρονα δορυφορικά συστήματα παίζουν συνεχώς μεγαλύτερο ρόλο στην καθημερινή μας ζωή.

Τεχνητός δορυφόρος ονομάζεται κάθε συσκευή που τοποθετείται σε τροχιά γύρω από τη Γη. Η εκτόξευση γίνεται με τη βοήθεια πυραύλου με αρκετούς ορόφους, οι οποίοι είναι ξεχωριστοί και αποτελούνται από πολλά μέρη. Όταν εξαντληθούν τα καύσιμα ενός ορόφου, ο επόμενος όροφος ενεργοποιείται και αρχίζει να λειτουργεί. Επειδή ο κάθε προηγούμενος όροφος αποσπάται και απορρίπτεται, το μέρος που απομένει έχει μικρότερο βάρος και το αρχικό σώμα συνεχίζει το ταξίδι του με ολοένα μεγαλύτερη ταχύτητα, μέχρις ότου φτάσει στο προβλεπόμενο ύψος με συγκεκριμένη ταχύτητα. Σήμερα έχουμε και μαζική εκτόξευση δορυφόρων με έναν κοινό πύραυλο (Εικ. 1).

Αφού ο δορυφόρος διαχωριστεί από τους ορόφους του πυραύλου, αρχίζει να περιφέρεται γύρω από τη Γη. Η τροχιά του καθορίζεται από την αρχική θέση, την ταχύτητά του και τις δυνάμεις που του ασκούνται. Οι πιο ισχυρές από αυτές οφείλονται στη βαρύτητα της Γης, στις βαρυτικές δυνάμεις του Ήλιου, της Σελήνης και των πλανητών, στην πίεση της

ηλιακής ακτινοβολίας, στην ποικιλομορφία του μαγνητικού πεδίου της Γης και σε διάφορα ατμοσφαιρικά φαινόμενα. Ο δορυφόρος ακολουθεί αρχικά ελλειπτική τροχιά και με κατάλληλους χειρισμούς επιτυγχάνεται τελικά η τοποθέτησή του στην επιθυμητή τροχιά.

Ένας τεχνητός δορυφόρος αποτελείται συνοπτικά από δύο βασικά μέρη: την **πλατφόρμα** του και το **ωφέλιμο φορτίο** του. Η πλατφόρμα περιλαμβάνει κυρίως τη μηχανική κατασκευή και το σύστημα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας. Περιλαμβάνει επίσης συστήματα ελέγχου θερμοκρασίας, θέσης και τροχιάς και εξοπλισμό παρακολούθησης τηλεμετρίας και ελέγχου. Το ωφέλιμο φορτίο περιλαμβάνει τις κεραίες και τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό

του. Ανάλογα με το είδος της τροχιάς τους οι δορυφόροι ταξινομούνται σε:

1. Δορυφόρους *ελλειπτικής ή εξαιρετικά ελλειπτικής τροχιάς* (Highly Elliptical Orbits-HEO), με τη Γη να βρίσκεται στη μία από τις δύο εστίες της έλλειψης και

2. Δορυφόρους *κυκλικής τροχιάς*, με το κέντρο της να είναι το κέντρο της Γης.

Ανάλογα με το ύψος της τροχιάς τους, οι δορυφόροι διακρίνονται σε:

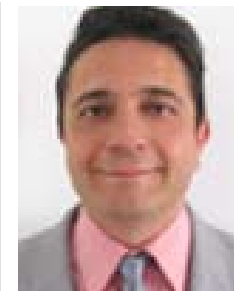
1. Δορυφόρους *χαμηλής τροχιάς* (Low-altitude-Earth-Orbit-LEO), που κινούνται σε απόσταση 100 έως 500 ml από την επιφάνεια της Γης.

2. Δορυφόρους *μεσαίας τροχιάς* (Medium-altitude-Earth-Orbit-MEO), που κινούνται σε απόσταση 6.000 έως 12.000 ml από την επιφάνεια της Γης και

Εικ. 1

Πηγή: <http://spacenews.com>

Διονύσης
Λιναρδάτος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

3. Δορυφόρους γεωσύγχρονης τροχιάς (Geosynchronous-Earth-Orbit-GEO), που κινούνται σε απόσταση 22.300 ml (35.786 km) από την επιφάνεια της Γης σε κυκλικές τροχιές και συμπληρώνουν μια πλήρη περιστροφή κάθε 24 ώρες. Ένας γεωσύγχρονος δορυφόρος περνά από ένα σταθερό της επιφάνειας της Γης την ίδια ώρα κάθε ημέρα (Εικ. 2).

Ειδική κατηγορία γεωσύγχρονων δορυφόρων είναι οι **στάσιμοι** ή **γεωστατικοί** δορυφόροι, οι οποίοι κινούνται σε κυκλικές ισημερινές τροχιές, με αποτέλεσμα να φαίνονται ακίνητοι όταν τους παρατηρούμε από σταθερό σημείο της Γης.

Η περιοχή του διαστήματος που κινούνται οι γεωστατικοί δορυφόροι ονομάζεται «Clarke Belt» προς τιμή του συγγραφέα επιστημονικής φαντασίας Arthur C. Clarke, ο οποίος ήδη το 1945 πρότεινε σε άρθρο του την εγκατάσταση δορυφόρων που φαίνονται στατικοί.

Περαιτέρω, με κριτήριο την κλίση που έχει το επίπεδο της τροχιάς τους σε σχέση με το επίπεδο του Ισημερινού, οι δορυφόροι διακρίνονται σε:

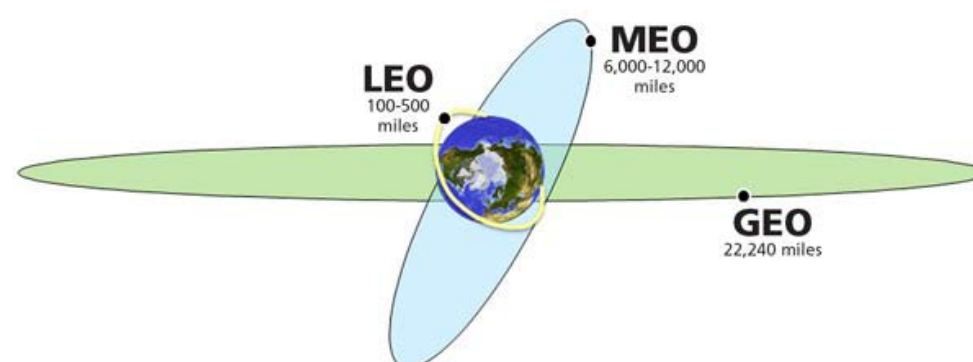
1. Δορυφόρους πολικής τροχιάς, όταν το τροχιακό επίπεδό τους είναι κάθετο στο επίπεδο του Ισημερινού.

2. Δορυφόρους ισημερινής τροχιάς, όταν το τροχιακό επίπεδό τους έχει πολύ μικρή κλίση σε σχέση με το επίπεδο του Ισημερινού και

3. Δορυφόρους κεκλιμένης τροχιάς, όταν το τροχιακό επίπεδό τους παρουσιάζει κλίση ως προς το επίπεδο του ισημερινού (Εικ. 3).

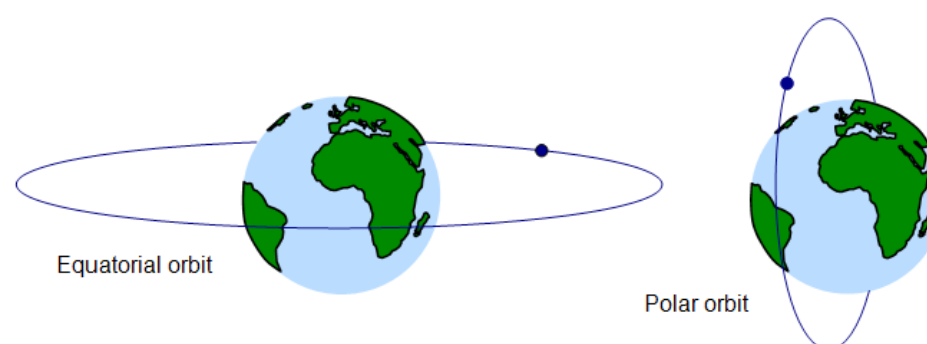
Σημειώνεται ότι για την αποφυγή συγκρούσεων και επικαλύψεων, έχουν ορι-

στεί με διάφορες διακυβερνητικές και διακρατικές συμφωνίες συντονισμού, οι χρησιμοποιούμενες τροχιές των δορυφόρων και οι θέσεις τους σ' αυτές καθώς και ποια κράτη θα μπορούν να χρησιμοποιούν τους δορυφόρους στις τροχιές αυτές. ■

Εικ. 2

Πηγή: <http://www.intelsat.com>

Εικ. 3

Πηγή: <http://www.schoolphysics.co.uk>

Βασίλης
Χαϊλάζης

ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΗΣ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ;

ΑΜΥΝΑ – ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΟΡΙΩΝ ΑΜΥΝΑΣ

1) Ασφάλεια του πολίτη -υπάρχουν λύσεις;

Δυστυχώς τα τελευταία –ιδίως- χρόνια, η εγκληματικότητα στην Ελλάδα σε περιστατικά κλοπών και ληστειών ...ανέβηκε επίπεδο!

Οι κακοποιοί μπαίνουν στα σπίτια από οποιοδήποτε σημείο που παραμένει ανοιχτό (προσοχή μεγάλη ιδίως τις βραδινές ώρες). Δεν τους αρκεί πλέον να κλέψουν ό,τι βρουν και να φύγουν, αλλά επιζητούν την μεγάλη μπάζα! Χρηματοκιβώτιο ή πολλά μετρητά χρήματα. Έτσι δεν διστάζουν να προβούν σε βασανισμούς ή ακόμα και σε εκτελέσεις νοικοκυραίων . Αυτό γιατί γνωρίζουν ότι πολλά χρήματα, τα οποία λόγω των capital controls έχουν «φύγει» από τις Τράπεζες, βρίσκονται κρυμμένα στα σπίτια. Έχουμε πλέον να κάνουμε με σκληρούς, αλλοδαπούς στην πλειοψηφία τους κακοποιούς, οι οποίοι προβαίνουν ακόμα και σε φρικιαστικές πράξεις (σιδέρωμα ή βιασμούς) με το πρόσφατο ...αποφυλακιστήριο στην τσέπη (λόγω του Νόμου Παρασκευόπουλου).

Επειδή το κράτος δεν έχει θέση για όλους τους εγκληματίες, άφησε πολλούς από αυτούς ελεύθερους και εκείνοι αμέσως επέστρεψαν στο μοναδικό «επάγγελμα» που έμαθαν να ασκούν, δηλαδή τις ληστείες! Οι Αστυνομικοί που βρίσκονται; Οι Διοικητές των τμημάτων παραπονούνται ότι δεν έχουν προσωπικό ούτε για την κάλυψη των αναγκαίων υπηρεσιών (σκοπών κλπ.). Επομένως ούτε λόγος για περιπολίες στους δρόμους!

Μάλιστα ένας Διοικητής, όταν διαμαρτυρήθηκα σχετικά, με συμβούλευσε «να βάλω κάμερες έξω από σπίτι μου» !!! Έτσι θα προστατευθώ! Βλέπετε στην Ελλάδα έχουμε πολλά «υψηλά» ιστάμενα πρόσωπα, τα οποία χρήζουν προστασίας και απασχολούν μεγάλο αριθμό αστυνομικών. Βέβαια οι πολιτικοί πρέπει να προστατεύονται από τους πολίτες (οι οποίοι πολύ τους αγαπάνε), έτσι δεν απομένουν αστυνομικοί για περιπολίες, παρά το

γεγονός ότι οι ληστείες συνεχώς αυξάνουν.

Πού είναι οι καιροί, που εμείς οι παλαιότεροι θυμόμαστε ανθρώπους να κοιμούνται στις ταράτσες και τα μπαλκόνια! Βέβαια το ροχαλητό πήγαινε...σύννεφο, όμως (παρά ταύτα) υπήρχε γραφικότητα (και ασφάλεια). Βλέπετε σήμερα οι αστυνομικοί, εκτός από τους πολιτικούς φυλάνε και τα Συμβολαιογραφεία, όπου πολλοί «πολιτικοί» κτίζουν καριέρες, διαμαρτυρόμενοι κατά των πλειστηριασμών.

Επομένως πρέπει η πολιτεία να αποτραβήξει αστυνομικούς από την ασφάλεια ...υψηλών προσώπων και από τα Συμβολαιογραφεία και να διορίσει (με αξιολογικά κριτήρια) πολλούς νέους με προσόντα, οι οποίοι να αναλάβουν τη φύλαξη των πολιτών με συνεχείς περιπολίες στους δρόμους, οι δε αιτήσεις να κατατεθούν στον ΑΣΕΠ και όχι σε κομματικά γραφεία και μάλιστα όσοι αλλοδαποί συλλαμβάνονται για ληστεία μετά από έκτιση της ποινής τους να αποστέλλονται πάραυτα στην χώρα καταγωγής τους. Μία λύση (ανάγκης) θα ήταν να ανατεθεί σε ορισμένες περιπτώσεις (όπως πρεσβείες κλπ.), η φύλαξη στον Στρατό. Αυτό συμβαίνει στην υπόλοιπη Ευρώπη, π.χ. στο Παρίσι.

2) Άμυνα -Υπέρβαση

Υπάρχουν λόγοι οι οποίοι αποκλείουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης και έτσι ο δράστης δεν τιμωρείται ποινικά, γιατί ο νόμος θεωρεί ότι δεν υπήρξε αδίκημα (έγκλημα)

Έναν τέτοιον λόγο αποτελεί και η «ΑΜΥΝΑ» , η οποία ρυθμίζεται από τα άρθρα 22 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με τα οποία «*άμυνα είναι η αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου, στην οποία προβαίνει το άτομο για να υπερασπισθεί τον εαυτό του ή άλλον από άδικη και παρούσα επίθεση που στρέφεται εναντίον τους.*

Επομένως τα απαραίτητα στοιχεία (προϋποθέσεις) για να υπάρχει (μη τιμωρητή) κατάσταση άμυνας είναι :

α) Να υπάρχει αναγκαίο μέτρο (αναγκαία προσβολή), δηλαδή όταν μπορείς να κτυπήσεις τον επιτεθέντα με ένα ξύλο ή να τον πυροβολήσεις στα πόδια, να μην του δημιουργήσεις 5-6 «κουμπότρυπες» στο στήθος, πυροβολώντας αδιάκριτα.

β) Να υπάρχει επίθεση, η οποία να είναι άδικη, δηλαδή αυτή να τιμωρείται από το νόμο, πράγμα που δεν συμβαίνει π.χ. όταν παρανομείς και έρχεται αστυνομικός να σε συλλάβει.

γ) Η επίθεση να είναι παρούσα, δηλαδή να υπάρχει τη στιγμή που κάποιος υπερβαίνει την αναγκαία προσβολή του επιτεθέντα. Αυτό δεν συμβαίνει όταν τον συναντάς μετά από 1-2 μέρες στο παζάρι, θυμάσαι τι έγινε, «σου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι» και του καταφέρεις μερικά κτυπήματα. Τότε πηγαίνεις κατηγορούμενος για σωματική βλάβη (από πρόθεση μάλιστα).

Ως προς το **αναγκαίο** μέτρο της άμυνας υπάρχει ο κανόνας ότι αυτό κρίνεται α) από το βαθμό επικινδυνότητας της επίθεσης. "Όταν κινδυνεύει η ζωή σου μπορείς να αφαιρέσεις ακόμα και την ζωή του επιτεθέντα, όμως εάν αυτός σου επιτεθεί με μία βέργα, δεν επιτρέπεται εσύ να βγάλεις «κουμπούρι» και να αρχίσεις σκοποβολή στο σώμα του!

δ) Το αναγκαίο της άμυνας κρίνεται και από το είδος της βλάβης που απειλείται. Εάν ο επιτεθείς επιδιώκει να κόψει ένα δέντρο του κήπου σου επειδή τον ενοχλεί, «δεν θα του ανοίξεις το κεφάλι με πετροπόλεμο».

Και ε) Τέλος, εκτός από τις λοιπές περιστάσεις κρίνεται και ο τρόπος και η έκταση της επίθεσης. Εάν ο αντίπαλος επιτίθεται ως άλλος

...Σαμουράι, κραδαίνοντας έναν μπαλτά, τότε, εάν δεν μπορείς να γλυτώσεις ...τρέχοντας, καλύτερα να μπεις στο σπίτι σου και να ταμπουρωθείς, εάν ούτε αυτό προλαβαίνεις, τότε εφήρμοσε τα κόλπα του Κουνγκ-Φου. Εάν δεν τα γνωρίζεις, πρόβλημά σου, γιατί μάλλον δεν θα ζεις για να επικαλεστείς οποιαδήποτε κατάσταση άμυνας, η οποία (όμως) θα σε έσωζε στην προκειμένη περίπτωση.

Αφού επισημάνουμε ότι κατάσταση άμυνας μπορεί να επικαλεστεί και κάποιος τρίτος, ο οποίος προστρέχει σε βοήθεια εκείνου που δέχεται επίθεση, θα τελειώσουμε με τις εξής επισημάνσεις ότι : Όποιος υπερβαίνει τα (περιγραφέντα) όρια της άμυνας, τιμωρείται:

α) Εάν η υπέρβαση έγινε με πρόθεση (δηλαδή ήθελε την υπέρβαση, ενώ μπορούσε να ενεργήσει περισσότερο ήπια), με ποινή, η οποία είναι μειωμένη σε σχέση με την κανονική ποινή της ανθρωποκτονίας ή της βαριάς σωματικής βλάβης, ανάλογα με το αποτέλεσμα της άμυνας.

και β) Εάν η υπέρβαση έγινε με αμέλεια (δηλαδή δεν επεδίωκε την υπέρβαση), τότε τιμωρείται ως εξ αμελείας παραβάτης του ποινικού νόμου, δηλαδή πολύ ελαφρύτερα.

Πάντως υπάρχει και η περίπτωση να μείνει κάποιος (ο αμυνόμενος) εντελώς ατιμώρητος, εάν υπερέβη τα όρια της άμυνας έστω από πρόθεση, όμως εξ αιτίας του φόβου ή της ταραχής, στην οποία είχε περιέλθει (την οποία όμως πρέπει να αποδείξει). Τελικά, εάν κάποιος σας επιτεθεί με σπαθί, πρέπει να γνωρίζετε ξιφομαχία, γιατί εάν χρησιμοποιήσετε πιστόλι, δύσκολα θα αποφύγετε την κατηγορία της υπέρβασης της άμυνας (εκτός εάν τον σημαδέψετε στα πόδια), διαφορετικά πρέπει να αποδειχτεί ότι κινδύνευσε η ζωή σας. ■

Μιχάλης
Μεταξάς

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΗΛΙΘΙΟΣ Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σκέψου, και θα πεθαίνεις σαν διωγμένος εγκληματίας, μιμήσου και θα ζεις ευτυχισμένος σαν βλάκας έγραφε ο μέγας Ονορέ Ντε Μπαλζάκ. Και αργότερα ο άλλος μεγάλος της αμερικάνικης λογοτεχνίας Μαρκ Τουέην πρόσθετε: Όποιος έχει τους ηλιθίους με το μέρος του, έχει και την πλειοψηφία. Θα κυβερνήσει.

Τελικά αναλογίζομαι πως λίγη λογοτεχνία αρκεί για να αφυπνιστεί η αποχαυνωμένη συνείδηση της κοινωνίας! Όμως, τόσο η λίγη λογοτεχνία όσο και η διαδικασία της αυτοκριτικής και αυτογνωσίας απαιτεί πολλά περισσότερα. Απαιτεί σκέψη και ΚΟΙΝΗ ΛΟΓΙΚΗ.

Πριν αναφερθούμε σε αυτά, δυο λόγια για την ηλιθιότητα σίγουρα θα βοηθήσουν. Ο ηλίθιος δεν είναι μία ανώνυμη οντότητα είναι ο τύπος ανθρώπου που έχει όνομα, πατρώνυμο, επίθετο και ιδιότητα. «Πίθηκος», «στρουθοκάμηλος», «παπαγάλος», «ξερόλας». Ο πιθηκισμός είναι το πυρηνικό του όπλο. Ο στρουθοκαμηλισμός το πεδίο δράσης του και ο παπαγαλισμός η κληρονομιά του. Ευλόγως συνάγεται ότι η ξερολίαση είναι η έμφυτη ιδιότητά του.

Η μοναδικότητά του έγκειται στο ότι «προκαλεί ζημιά χωρίς να ωφεληθεί ο ίδιος τίποτε, παρ' ό,τι ζημιώνεται». Διαφέρει δε ολοκληρωτικά από

όλους τους άλλους τύπους ανθρώπων. Ειδικότερα: ο **ευφυής**, το άκρως αντίθετο του, ωφελεί με τις ενέργειές του τους άλλους αλλά και τον εαυτό του λειτουργεί ομαδικά υποτάσσοντας το είναι του στο είμαστε. Ο **φουκαράς** (ο καθημερινός τύπος, ο ψηφοφόρος) ωφελεί μεν τους άλλους, αλλά ο ίδιος ζημιώνεται είναι το θύμα της εκμετάλλευσης. Και τέλος ο **ληστής** (ο πολιτικός, ο δάσκαλος, ο δικαστής ο πνευματικός, ο εκπρόσωπος του κάθε θεού) ζημιώνει τους άλλους για να ωφεληθεί ο ίδιος και με το έργο του παράγει ηλίθιους εις το διηνεκές, που με τη σειρά τους παράγουν ληστές.

Ο ηλίθιος δεν σκέπτεται, δεν εμβαθύνει και κυρίως δεν διαθέτει την κοινή λογική, μόνον νομίζει και πιστεύει. Έτσι εξαπατά τον εαυτό του. Είναι μάταιος κόπος η καταβολή όποιας προσπάθειας, και ο χρόνος χαμένος να απαγκιστρωθείς από την συντριπτική πλειονότητα των ηλιθίων.

Κι αυτό γιατί όλοι μας κάποια στιγμή του βίου μας πριν ή μετά από αυτήν είμασταν έξυπνοι. Την κρίσιμη στιγμή, όμως, όλοι γίναμε ηλίθιοι και δυστυχώς ο ηλίθιος είναι πάντα πιο επικίνδυνος από τον ληστή. Και ξέρετε γιατί, διότι όπως έλεγε ο υιός Αλέξανδρος Δουμάς οι ληστές μερικές φορές ξεκουράζονται... ■

Νικόλαος
Σίμος

ΡΙΞΤΟ ΗΛΙΑ

Αν μια κοπέλα ζητήσει 50 € για ένα παθιασμένο φιλί, το μυαλό θα πάει το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου. Αν ζητήσει 500 € θα την χαρακτηρίσεις «πολυτελείας». Αν όμως το κάνει στην τηλεόραση, στα πλαίσια ενός παιχνιδιού -λέμε τώρα- τότε είναι απλώς μια παίχτης ριάλιτι. Είναι;

Η αλήθεια είναι ότι παρόλο που δύσκολα πλέον εκπλησσομαι από την κατρακύλα της τηλεόρασης και της κοινωνίας, αυτή τη φορά έγινε η ανατροπή! Βέβαια, για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, χόρτασα βυζιά, κώλους και χειλούμπες (ας τα πω στήθη και οπίσθια για να μην κακοχαρακτηριστώ)!!! Όμως ήταν όλα ψεύτικα! Πλαστικά! Επίπλαστα! Λες και είχαν γίνει έντιμ στο Φώτοσοπ!!!

Έτσι, και για να μην ξεχνώ την φαλλοκρατική μου φύση, μετά τα πρώτα επιφωνήματα έκπληξης και -γιατί όχι- χαράς, μου ήρθαν στο μυαλό στίχοι του συγχωρεμένου Τζίμη Πανούση.

*Κάνω βουτιές σε βόθρο με εικόνες,
φουσκώνω τα βυζιά μου με ορμόνες
Θέλω να γίνω σαν Αμερικάνος,
μ' αρέσει στα κρυφά (κι) ο Μητροπάνος*

Διότι, περί αυτού πρόκειται. Περί βόθρου. Και όχι διότι είμαστε μια πουριτανή κοινωνία. Όχι διότι το σεξ είναι ταμπού. Διότι στο βωμό της τηλεθέασης, θυσιάζουμε οποιαδήποτε αισθητική και εκμεταλλευόμαστε την ηλιθιότητα που ίπταται τριγύρω και ρέει άφθονη ανάμεσά μας.

Και δεν χρειάζεται κάποια ειδική μελέτη ή η διάγνωση ενός ψυχολόγου για να διαπιστώσει κανείς το ύψος, ή μάλλον το βάθος της ηλιθιότητας. Αρκεί κανείς να αφιερώσει λίγα λεπτά για να απολαύσει τους διαλόγους των «παιχτών». Σαν εισαγωγι-

κά ταινίας πορνό!!! Παντελής έλλειψη γνώσης της Ελληνικής γλώσσας, μιας γενιάς που μεγαλώνει με γκρίκλις και εμότζις και προσπαθεί να αρθρώσει λόγο προτάσσοντας υπερήφανα στήθη που αγνοούν τους νόμους της βαρύτητας, ολοστρόγγυλα οπίσθια, μπράτσα και σίξπακς!!! Και όλα αυτά με στάση σώματος που παραπέμπει σε οξεία βλάβη της σπονδυλικής στήλης. Διότι δεν μπορώ να εξηγήσω διαφορετικά το γεγονός ότι τα κορίτσια στέκονται όλα ωςάν τελικό σίγμα και τα αγόρια σαν να κρατούν καρπούζια στις μασχάλες.

Δυστυχώς, η τηλεόραση, το τηλεοπτικό προϊόν, φέρει μεγάλη ευθύνη για την κατάσταση αυτή. Διότι από τη μια διαμορφώνει καταστάσεις και από την άλλη τις αναπαράγει και τις συντηρεί προκειμένου να αυξηθούν τα αποθεματικά στα ταμεία των καναλιών και τα μερίσματα των μετόχων. Και όλα αυτά, σε ένα τηλεοπτικό κοινό, μια κοινωνία, που αντί απλώς να αλλάξει κανάλι κάθεται υπνωτισμένο και δημιουργεί πρότυπα καθ' εικόνα και ομοίωση...

Διερωτάται κανείς βέβαια ποιος είναι ο ρόλος του ραδιοτηλεοπτικού συμβουλίου! Περιορίζεται στο να βάζει πρόστιμα αν ακουστεί η λέξη «μαλάκας» πριν την ενδεκάτη βραδινή; Αντιλαμβάνεται το εύρος της καταστροφής στις επόμενες γενιές; Ή μήπως τελικά αυτό είναι το ζητούμενο; Γενιές που αφήνουν τα πανεπιστήμια και πλακώνονται σε σιλικόνες και αναβολικά. Ανθρώπους που δεν σκέφτονται, αλλά «καταπίνουν» ότι τους σερβίρουν, αρκεί να έχει γκλάμουρ. Αυριανούς ψηφοφόρους και μηδενική ικανότητα κρίσης.

Και αφού το τηλεοπτικό προϊόν είναι το θέμα του κειμένου αυτού, δεν μπορώ να φανταστώ καλύτερη ατάκα από το «Ρίξτο Ηλία!!!!!!» ■

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΥΝΑΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

Αντώνης
Αντωνακάκης

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ (:) ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Άλλη μια εξεταστική περίοδος πλησιάζει ολοταχώς. Τα χρόνια που ήμουν εγώ μαθητής, η περίοδος αυτή ήταν γεμάτη άγχος γιατί κρινόταν η προαγωγή μας στην επόμενη τάξη ή η επανάληψη της ίδιας τάξης. Ο δρόμος δεν ήταν στρωμένος με ροδοπέταλα όμως, γιατί το σύστημα ήταν αρκετά περίπλοκο με αρκετές διαδρομές και διακλαδώσεις που αρκετές από τις οποίες οδηγούσαν στο να επαναλάβει κανείς την τάξη και βέβαια να γίνει ο περίγελως των συμμαθητών του. Οι παρασπονδίες που συγχωρούνταν ήταν ελάχιστες και αυτές βέβαια σήμαιναν ότι ο μαθητής έπρεπε να εξεταστεί ξανά τον Σεπτέμβρη.

Τα τελευταία χρόνια όμως, οι εξετάσεις έχουν αποφορτιστεί από αυτή τους την βαρύτητα. Πλέον είναι πολύ δύσκολο για ένα μαθητή να μείνει στην ίδια τάξη, ενώ μετεξεταστέος μένει από άσχετους με την επίδοση λόγους, όπως από απουσίες. Ο μέσος μαθητής εξασφαλίζει το βαθμό του μαθήματος από τους προφορικούς βαθμούς των τετραμήνων ή των τριμήνων και ο γραπτός δεν έχει ιδιαίτερη βαρύτητα.

Η βαρύτητα αυτή γίνεται ακόμα λιγότερη αν υπολογίσει κανείς ότι ο προαγωγικός βαθμός βγαίνει από το μέσο όρο των βαθμών των μαθημάτων χωρίς να έχει σημασία αν σε κάποια από αυτά εξασφαλίζει βαθμό κάτω από τη βάση ακόμα και αν είναι από τα παλιά λεγόμενα κύρια μαθήματα! Έτσι λοιπόν, είναι πιθανό να προαχθεί μαθητής με ελλείψεις γνώσεις στα μαθηματικά και στη γλώσσα, μόνο και μόνο γιατί πήρε καλούς βαθμούς στα αγγλικά και στα θρησκευτικά!!!!

Όλα αυτά έχουν κάνει τους μαθητές να αντιμετωπίζουν τις εξετάσεις ως μια απλή ενόχληση. Αυτό που ήρθε να επισφραγίσει την απόλυτη υποβάθμιση της εξεταστικής διαδικασίας είναι οι τελευταίες διατάξεις για εξεταστική διαδικασία σε λίγα μαθήματα στο Γυμνάσιο (4) και στις πρώτες τάξεις του Λυκείου με τις τωρινές νομοθετικές προτάσεις! Θυμάμαι χαρακτηριστικά περίπτωση μαθητή που ερχόταν να γράψει εξετάσεις χωρίς να φέρνει στυλό γιατί λέει το είχε για γουρσουζιά!!! Το αποτέλεσμα είναι να υποβαθμίζεται όλο και περισσότερο το επίπεδο μόρφωσης των μαθητών που τελικά τελειώνουν τη μέση εκπαίδευση όντας λειτουργικά αναλφάβητοι!!!

Ένα άλλο αποτέλεσμα αυτής της υποβάθμισης, είναι ότι οι μαθητές συνηθίζουν την στρατηγική της ήσσονος προσπάθειας αγνοώντας ότι η μετέπειτα πορεία τους στη ζωή απαιτεί επιμονή και υπομονή και σκληρή εργασία.

Όταν στα τρυφερά και γόνιμα χρόνια της εφηβείας ο νέος δεν συνηθίζει στην εντατική και επίπονη εργασία, είναι πολύ δύσκολο να την υιοθετήσει αργότερα. Επίσης, αυτή η έλλειψη εμπειριών εξετάσεων για τους μαθητές, δεν τους επιτρέπει να αναπτύξουν δεξιότητες παραγωγής γραπτού λόγου. Γίνεται δυσκολότερο λοιπόν να εκφράσουν αυτό που θέλουν να πουν ή να παραγάγουν ένα κείμενο που να είναι συνεκτικό και αυτοτελές σε περιεχόμενο και ουσία. Τέλος, έρχεται και η απαίτηση της κοινωνίας «όχι στην εντατικοποίηση της παιδείας» και το αποτέλεσμα είναι αυτό που βιώνουμε γύρω μας. ■

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

συντονιστείτε...!

Αριστοτέλης
Αλεξόπουλος

ΜΟΝΑΔΕΣ (ΣΤΑΘΜΟΙ) ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ: ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

(Δ' ΜΕΡΟΣ)

4) Τα Ιδιαίτερα Χαρακτηριστικά της Παράκτιας Ζώνης

Με τα νέα δεδομένα για τη σωστή διαχείριση του περιβάλλοντος και κατά συνέπεια του θαλάσσιου περιβάλλοντος που θεμελιώνει και η αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, σκοπός της διαχείρισης των ακτών είναι η προστασία και διατήρηση των φυσικών πόρων και των οικοσυστημάτων παράλληλα με τις μεθόδους ανάπτυξης των ανθρώπινων δραστηριοτήτων συμβατές προς το περιβάλλον. Παλαιότερα αλλά μέχρι και σήμερα η παράκτια ζώνη διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην κοινωνική και στην οικονομική ανάπτυξη μίας χώρας διότι υπάρχει σ' αυτήν μεγάλη συγκέντρωση φυσικών πόρων. Γνωρίζουμε ότι περίπου το 75% του παγκόσμιου πληθυσμού, το 70% της βιομηχανικής δραστηριότητας, το 30% της γεωργικής παραγωγής και σχεδόν το σύνολο της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας δραστηριοποιούνται στις παράκτιες περιοχές.

Η Ελλάδα διαθέτει μία από τις μεγαλύτερες σε μήκος ακτογραμμές στο Ευρωπαϊκό έδαφος και επομένως προσφέρεται για την ανάπτυξη ποικίλων ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Με δεδομένη την ταχεία ανάπτυξη της αστυφιλίας, στοιχείο που παρατηρείται και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, τη γρήγορη και ανεξέλεγκτη οικονομική ανάπτυξη ήταν φυσικό να υπάρξουν άμεσες αρνητικές επιπτώσεις στην παράκτια ζώνη. Οι ακτές αποτελούν ευαίσθητες περιοχές όπου υπάρχει παρουσία του μεγαλύτερου αριθμού υγροβιότοπων¹, παράκτιων δασών, δέλτα ποταμών, λιμνοθαλασσών, διάφορα

είδη χλωρίδας και πανίδας, ωστόσο απειλούνται από την αθρόα συγκέντρωση τουριστικών δραστηριοτήτων (εκτιμάται σε πάνω από 90%).

Με την πάροδο του χρόνου πολιτικά και κοινωνικά συμφέροντα διαμόρφωσαν μία αρνητική εικόνα της παράκτιας ζώνης. Συχνά παρατηρούνται συγκρούσεις συμφερόντων για τη χρήση της, ενώ χάρη της χωροταξίας και πολεοδομίας επιχειρείται εκτεταμένη κερδοσκοπία στις ακτές. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970 η συνεχής δημιουργία αυθαίρετων παραθεριστικών και τουριστικών κατοικιών που σήμερα αποτελούν μόνιμους τόπους διαμονής, λ.χ. οι ακτές της νοτιο-ανατολικής Αττικής. Αυτό έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την πτώση ή ακόμη και την απώλεια της τουριστικής αξίας μεγάλων τμημάτων της παράκτιας ζώνης.

Περισσότερο ανησυχητικό είναι το φαινόμενο των νέων χρήσεων της ζώνης αυτής που αφορά στην εγκατάσταση βιομηχανικών μονάδων, λ.χ. επεκτάσεις των λιμενικών ζωνών, λατομεία, μεγάλες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που αλλοιώνουν τον περιβάλλοντα χώρο. Παράλληλα οι νέες απαιτήσεις στις ναυτιλιακές δραστηριότητες και στις συνδυασμένες μεταφορές όπως ναυπηγοεπισκευαστικές κλίνες, καθαρισμός δεξαμενών, διυλιστήρια συντελούν στην περαιτέρω υποβάθμιση των φυσικών πόρων της παράκτιας ζώνης. Επομένως η προστασία του ελεύθερου εμπορίου και του ανταγωνισμού δύσκολα συμβιβάζεται με την προστασία του περιβάλλοντος.

Στον ευρύτερο χώρο της Μεσογείου, τα κράτη-μέλη της σύμβασης της Βαρκελώνης (1995) για τον επαναπροσδιορισμό των στόχων του Μ.Π.Δ. (Μεσογειακό Πρόγραμμα Δράσης) έθεσαν το ζήτημα της μείωσης της υπερσυγκέντρωσης του πληθυσμού στην παράκτια ζώνη (το 1985 ο πληθυσμός άγγιζε τα 130 εκ. στα 46.000 χλμ ακτών της Μεσογείου, ενώ το 2025 προβλέπεται να ξεπεράσουν τα 200 εκ.) και το πρόβλημα του ελέγχου της τουριστικής βιομηχανίας. Σύμφωνα με τις μετρήσεις του UNEP (United Nations Environment Program) η Μεσόγειος δεν είναι ιδιαίτερη μολυσμένη θάλασσα σε αντιδιαστολή με άλλες ημίκλειστες θάλασσες.

¹ Το 4^ο πρωτόκολλο της σύμβασης της Βαρκελώνης (1976) που αφορά στην προστασία της Μεσογείου παρουσιάζει μία ιδιαιτερότητα που δεν συναντά κανείς σε περιφερειακό επίπεδο. Πρόκειται για την προστασία ορισμένων περιβαλλοντικά ευαίσθητων περιοχών, τα κριτήρια επιλογής των οποίων σχετίζονται με τη βιολογική και οικολογική τους αξία, τη γενετική ποικιλία, τα επίπεδα πληθυσμού, τα δείγματα οικοσυστημάτων και αναφέρονται στη σχέση οικονομικής ανάπτυξης και προστασίας του περιβάλλοντος. Για την Ελλάδα προβλέπεται η προστασία 16 ιστορικών περιοχών: Αθήνα, Κέρκυρα, Κρήτη, Δήλος, Δελφοί, Επίδαυρος και Ναύπλιο, Άθως, Μυκήνες και Τίρυνθα, Μυστράς, Ολυμπία, Πάρος με τα λατομεία της, Ρόδος, Θεσσαλονίκη, Σάμος, Σαντορίνη, Θάσος με τα λατομεία της.

Το σοβαρότερο πρόβλημα ρύπανσης που αντιμετωπίζει, προέρχεται από την έντονη οικονομική δραστηριότητα στην παράκτια ζώνη, λ.χ. τις διάφορες εγκαταστάσεις ξηράς και τα αστικά κέντρα. Πρόσθετα τα περισσότερα ατυχήματα των δεξαμενόπλοιων και άλλων εμπορικών πλοίων (περίπου 60%) συμβαίνουν εντός των λιμενικών χώρων, στοιχείο που ενισχύει την παραπάνω εκτίμηση.

Στον Ελληνικό χώρο και ιδιαίτερα στον Σαρωνικό κόλπο τα προβλήματα ρύπανσης εστιάζονται σε ορισμένες περιοχές όπως ανατολική Ελευσίνα, Κερατσίνι, Ψυττάλεια. Γενικότερα ο κόλπος της Ελευσίνας είναι ημικλειστός με αργή ανανέωση των υδάτων ενώ η περιοχή από τη Ψυττάλεια μέχρι και τις ναυπηγικές εγκαταστάσεις του Σκαμαμαγκά παρουσιάζει ένα μόνιμο ευτροφισμό εξαιτίας της εκβολής του κεντρικού αποχετευτικού αγωγού του λεκανοπεδίου. Η ρύπανση της παράκτιας ζώνης από τις διάφορες βιομηχανίες, λ.χ. χαλυβουργία, διυλιστήρια, ναυπηγεία, χημικές βιομηχανίες (το 65% των βιομηχανιών της Αττικής βρίσκονται στις δυτικές ακτές του Σαρωνικού και επομένως έχουν άμεση πρόσβαση στο θαλάσσιο περιβάλλον) και τα αστικά λύματα (περίπου 78% του αστικού πληθυσμού), οι διάφορες χωματερές, οι στρατιωτικές σχολές και ο ναύσταθμος, τα μεταλλεία (κυρίως στη ζώνη Κινέττας - Σκαμαμαγκά), μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι τάσεις ανάπτυξης παραμένουν οι ίδιες (Χλωμούδης, 1996).

Πρόκειται δηλαδή για μία συνεχή υποβάθμιση της δυ-

τικής παράκτιας ζώνης διότι εξακολουθούν να δημιουργούνται νέες βιομηχανικές μονάδες. Ειδικότερα, το πολεοδομικό συγκρότημα του Πειραιά επεκτείνεται γύρω από το λιμάνι με νέες προβλήτες, θέσεις για μαρίνες και αποθηκευτικούς χώρους². Φαίνεται πως γίνεται προσπάθεια για εξοικονόμηση χώρου διότι πέρα από τα όρια της περιοχής Μοσχάτο - Ελευσίνα, υπάρχει και προς τις δύο αντίθετες κατευθύνσεις συγκέντρωση παραθεριστικών και μόνιμων κατοικιών. Επομένως το κρίσιμο ερώτημα είναι σε ποια ακριβώς τοποθεσία πρέπει να εγκατασταθεί μία μονάδα υποδοχής καταλοίπων δεδομένου ότι απαιτείται μεγάλη έκταση διαθέσιμης γης, δίχως να υποβαθμίζεται ακόμη περισσότερο η παράκτια ζώνη. ■

(Στο τεύχος Αυγούστου θα παρουσιαστεί το πέμπτο μέρος του άρθρου. Ολόκληρο το άρθρο θα δημοσιευθεί στο site του Σωματίου μας, www.athlepolis.gr).

² Σύμφωνα με το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνα 1983 που θεσμοθετήθηκε με το Ν. 1515/85 σχετικά είναι τα άρθρα 2 και 3 όπου εκφράζεται η αναγκαιότητα για ποιοτική αναβάθμιση και προστασία των ακτών της Αττικής με το χαρακτηριστικό της παράκτιας ζώνης ως κατεχοχόν ζώνη αναψυχής. Τα κυριότερα προβλήματα της παράκτιας ζώνης της Αττικής είναι: υπερσυγκέντρωση πληθυσμού και δραστηριοτήτων, κρίση αστικού χώρου, κορεσμός στην παροχή τουριστικής υποδομής, νέες επεκτάσεις οικισμών και αυθαίρετη δόμηση, κατάληψη των ζωνών αιγιαλού και παραλίας, παράνομη περίφραξη κατοικιών, έλλειψη έργων υποδομής.

Μαρία
Μεταξά

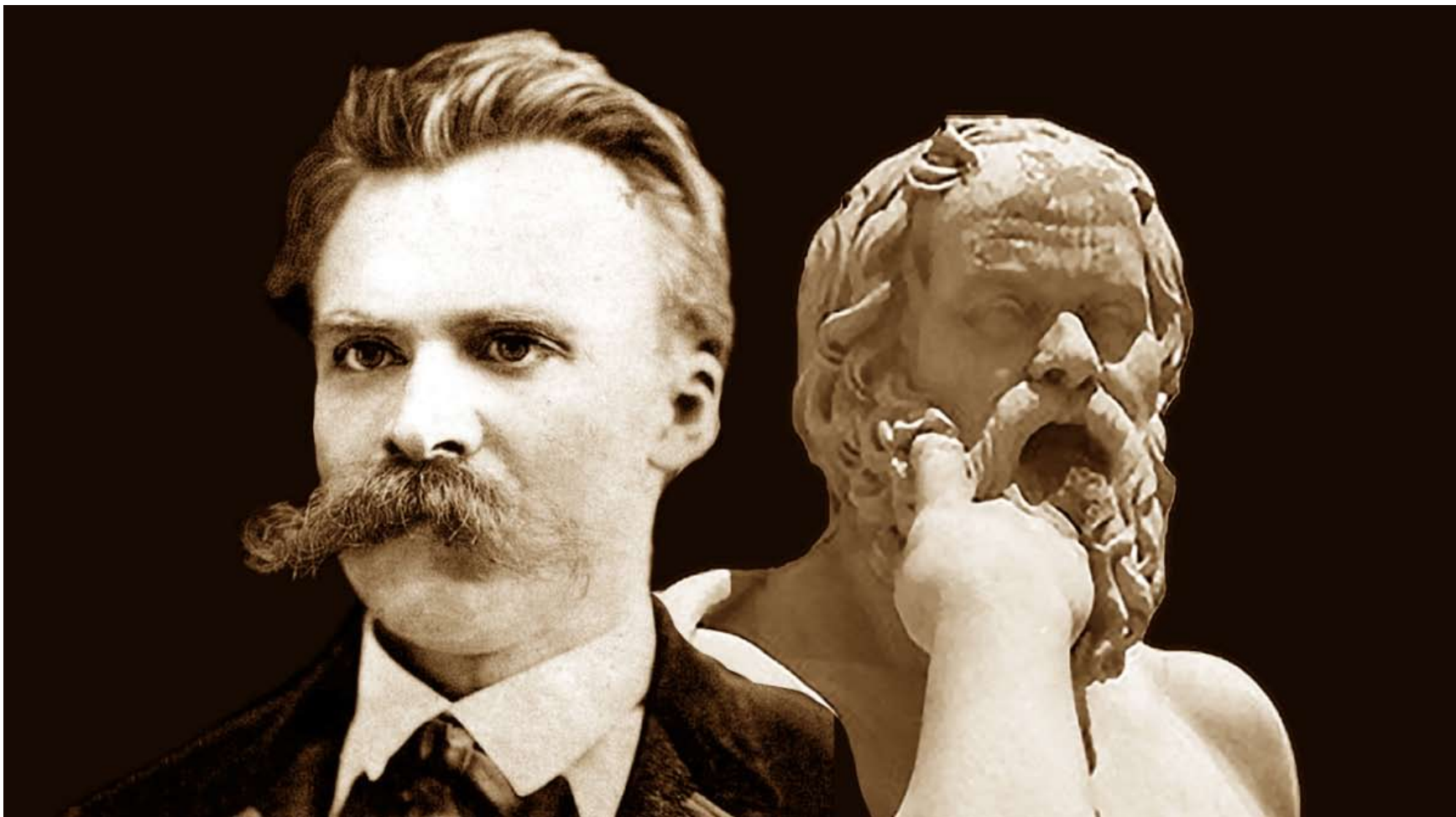
Η ΕΠΙΤΥΜΒΙΑ ΣΤΗΛΗ ΜΕ ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Χανίων εκτίθεται η επιτύμβια στήλη με πολύστιχη επιγραφή που αναφέρεται στο θάνατο μιας νέας γυναίκας με το όνομα **Συμφέρουσα** η οποία έχει καταγωγή από τη Λιβύη και η οποία κατοικούσε στην πόλη Απτέρα. Η στήλη βρέθηκε σε σπίτι των Μεγάλων Χωραφιών και χρονολογείται στον 3^ο αιώνα μ.Χ.

Παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον η ανάγνωση του περιεχομένου.

Εδώ είμαι θαμμένη εγώ η Συμφέρουσα, Τριάντα ετών, ξένη από Λιβυκή γενιά, Που εξομοιώθηκα σ' όλα με τους θεούς για τη σωφροσύνη και τη θερμή αγάπη. Ο χαρακτήρας και η συμπεριφορά μου άρεσαν πολύ στη μεγαλόπρεπη πόλη, στο δήμο των Απτεραίων, οι οποίοι με έθαψαν με λύπη για τον αιφνίδιο θάνατο ξεπροβοδίζοντάς με ήσυχα στον Άδη. Καλά νάστε όλοι εσείς οι περαστικοί και συ λαέ των Απτεραίων, οι οποίοι με φροντίδα και με τιμή με θάψατε γρήγορα σε μέγα μνήμα. Κι εγώ που τάγραψα αυτά είμαι ο Νείκων, που υπήρξα άντρας της, μα πια δεν είμαι γιατί απ' το μάτι το κακό σε άλλον εγώ την ευτυχία μου παρέδωσα, κι ακόμα την ποθώ πολύ για την σωφροσύνη της, καθώς και παραπάνω είπα. Και δεν μπορώ να βρω παρηγοριά. Φωνάζω γοερά και δεν μ' ακούει. Με τη στοργή που την κρατώ, όπως και πρώτα μα δεν μπορώ να βρω παρηγοριά γιατί σαν τ' αεράκι ήσυχα πέταξε.■

Στο βιβλίο του η Γέννηση της Τραγωδίας» (1872) και συγκεκριμένα στο κεφάλαιο 15, ο Νίτσε κάνει μία ιδιαίτερα μνεία στο ελληνικό έθνος αποδεικνύοντας ότι ο Νίτσε είναι πολύ μπροστά από την εποχή του. Η στάση ορισμένων κύκλων στην Ευρώπη απέναντι μας σε συνδυασμό με τη δυσπιστία που υπάρχει γύρω από τους Έλληνες έχει προβληματίσει κατά καιρούς και τους πιο αυστηρούς κριτές μας.

Ο φιλόσοφος Φρειδερίκος Νίτσε δίνει μία ξεχωριστή απάντηση...

Διαβάστε το χαρακτηριστικό απόσπασμα από το βιβλίο:

«Αποδεδειγμένα σε κάθε περίοδο της εξέλιξης του ο δυτικοευρωπαϊκός πολι-

τισμός προσπάθησε να απελευθερώσει τον εαυτό του από τους Έλληνες. Η προσπάθεια αυτή είναι διαποτισμένη με βαθύτατη δυσαρέσκεια, διότι οτιδήποτε κι αν δημιουργούσαν, φαινομενικά πρωτότυπο και άξιο θαυμασμού, έχανε χρώμα και ζωή στη σύγκριση του με το ελληνικό μοντέλο, συρρικνωνότανε, κατέληγε να μοιάζει με φθηνό αντίγραφο, με καρικατούρα.

Έτσι ξανά και ξανά μια οργή ποτισμένη με μίσος ξεσπάει εναντίον των Ελλήνων, εναντίον αυτού του μικρού και αλαζονικού έθνους, που είχε το νεύρο να ονομάσει βαρβαρικά ό,τι δεν είχε δημιουργηθεί στο έδαφος του...

Κανένας από τους επανεμφανιζόμενους εχθρούς τους δεν είχε την τύχη να ανακαλύψει το κώνιο, με το οποίο θα

μπορούσαμε μια για πάντα να απαλλαγούμε απ' αυτούς. Όλα τα δηλητήρια του φθόνου, της ύβρεως, του μίσους έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή να διαταράξουν την υπέροχη ομορφιά τους.

Έτσι, οι άνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπή και φόβο απέναντι στους Έλληνες. Βέβαια, πού και πού, κάποιος εμφανίζεται που αναγνωρίζει ακέραιη την αλήθεια, την αλήθεια που διδάσκει ότι οι Έλληνες είναι οι ηνίοχοι κάθε επερχόμενου πολιτισμού και σχεδόν πάντα τόσο τα άρματα όσο και τα άλογα των επερχόμενων πολιτισμών είναι πολύ χαμηλής ποιότητας σε σχέση με τους ηνίοχους, οι οποίοι τελικά αθλούνται οδηγώντας το άρμα στην άβυσσο, την οποία αυτοί ξεπερνούν με αχίλλειο πηδήμα»...■

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

SIDI BOU SAID ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑ ΤΗΣ ΤΥΝΙΔΑΣ

Τον Απρίλιο του 1914, ο Γερμανο-Ελβετός ζωγράφος Paul Klee, πραγματοποιεί μαζί με τον August Macke και

τον Louis Moillet το ταξίδι του στην Τυνησία, το οποίο αναμφισβήτητα έμελλε να καθορίσει την εξέλιξη του έργου του

γιατί του έδωσε τη δυνατότητα να πειραματιστεί με τη χρήση των χρωμάτων της Μεσογείου. Όταν στις 16 Απριλίου

Όταν το φως της Μεσογείου συναντά το χρώμα της εξωτικής Τυνησίας.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ολοκλήρωσε τον πίνακα με τίτλο Μπροστά στις πύλες του Καϊρουάν σημείωνε στο ημερολόγιο του "Το χρώμα και εγώ είμαστε ένα. Είμαι ζωγράφος".

20 χλμ από την πρωτεύουσα της Τυνιδας, βρίσκεται το Sidi Bou Said που οφείλει το όνομά του στον Τυνήσιο Σούφι Βάλι, Abu Said al-Baji, (1156-1231).

Η πόλη Sidi Bou Said είναι χτισμένη στην κορυφή ενός απόκρημνου βράχου με θέα την Μεσόγειο και κυριολεκτικά κόβει την ανάσα του έκπληκτου ταξι-

διώτη. Είναι μια πόλη γραφική αλλά και πολύ μαγευτική γιατί καταφέρνει να συνδυάζει το μεσογειακό χρώμα με τα αρώματα της Ανατολής καθώς πολυάριθμα λουλούδια κρέμονται από τους τοίχους και τις πόρτες των σπιτιών.

Το Sidi Bou Said είναι μια ακμάζουσα μητρόπολη με τουρίστες παντού και είναι μια πολύ συνηθισμένη στάση για τα τουριστικά γκρουπς που προέρχονται από την πρωτεύουσα που συνήθως επισκέπτονται τα ρωμαϊκά ερείπια της Καρ-

χηδόνας αλλά και τα σουκ στα οποία μπορεί κάποιος να βρει εκπληκτικά και μοναδικά σουβενίρ.

Δικαίως αποτελεί εξέχον τουριστικό θέρετρο της Τυνησίας ενώ θεωρείται και η πόλη των καλλιτεχνών, των συγγραφέων και γενικώς των διασήμων γιατί κατά καιρούς την επισκέφτηκαν ή και έζησαν ο Paul Klee, ο Gustave-Henri Jossot, ο Γάλλος φιλόσοφος Michel Foucault ο διάσημος αποκρυφιστής Aleister Crowley, ενώ ο συγγραφέας Andre Gide διατη-

ρούσε σπίτι στην πόλη.

Μια πόλη όπου παντού δεσπόζει το λευκό χρώμα αλλά και το μπλε του κοβαλτίου.

Όταν ο ζωγράφος και μουσικολόγος Βαρώνος Rodolphe d'Erlanger επισκέφτηκε το Sidi Bou Said εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που αποφάσισε να ζήσει και να δημιουργήσει χτίζοντας μάλιστα ένα εντυπωσιακό παλάτι που ονόμασε Ennejma Ezzahra στους τόνους του μπλε και άσπρου. Σήμερα το κτίριο είναι μου-

σείο και στεγάζει το κέντρο μουσικών εκδηλώσεων arabes et mediterranéennes.

Το χρώμα ενδιέφερε τόσο εμπειρικά όσο και συναισθηματικά, τον Paul Klee. Με το ταξίδι του όμως στην Τυνησία ανακάλυψε την ένταση του χρώματος και το νότιο φως. Στο Sidi Bou Said ανακάλυψε το χρώμα σαν ουράνιο τόξο. ■

© Φωτογραφιών: Μαρία Μετάξά

ΑΣΠΟΥΔΑΧΤΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

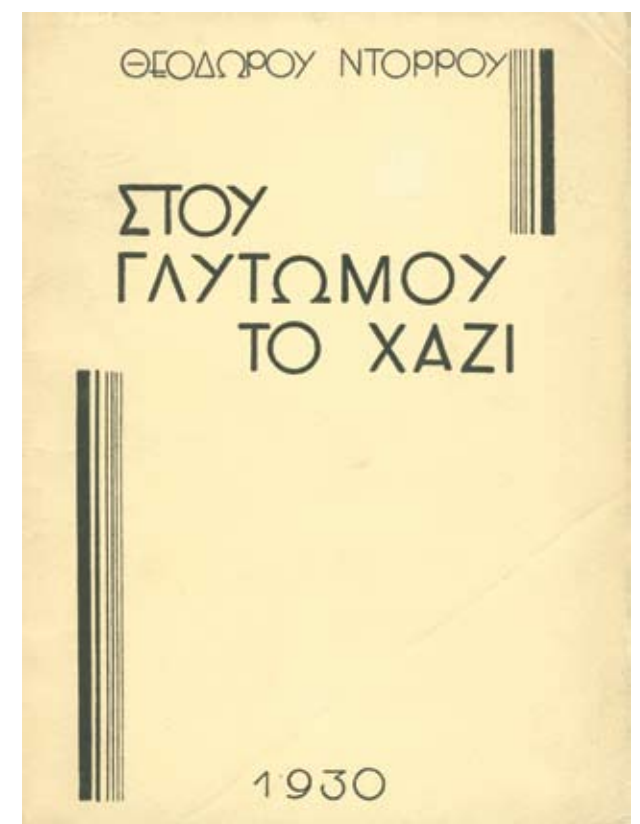
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΤΟΡΡΟΣ Ο ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Για τον Θεόδωρο Ντόρρο εισηγητή του Μοντερνισμού ή κατά κάποιους (και του Υπερρεαλισμού συγγραφέα της πρώτης ποιητικής συλλογής με τον πρωτότυπο και ίσως στοχαστικό τίτλο «ΣΤΟΥ ΓΛΥΤΩΜΟΥ ΤΟ ΧΑΖΙ» τα στοιχεία που μέχρι σήμερα έχουν συγκεντρωθεί για τη ζωή του, ή το έργο του είναι ελάχιστα. Τον Δεκέμβριο του 1930, όπως διαβάζουμε στον κολοφώνα της ποιητικής του συλλογής, τυπώθηκε στη Γαλλία – ίσως στο Παρίσι. Η συλλογή αυτή όπως αναφέρει ο συγγραφέας στο verso της σελίδας τίτλου (σελίδα νι)ΔΕΝ ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ, ΣΤΕΛΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ Σ' ΟΠΟΙΟΝ ΤΟ ΖΗΤΗΣΕΙ. Παραθέτει δε και τις διευθύνσεις του τόσο στο Παρίσι όσο και στην Νέα Υόρκη για κάθε ενδιαφερόμενο φιλότεχνο.

Μια πολύ απλή, λιτή, σε μικρό σχήμα 14x19 έκδοση με καλής ποιότητας χαρτί, αν κρίνω από την κατάσταση του αντιτύπου, που έφτασε στα χέρια μου και (καλύπτει) εκτείνεται σε 91 σελίδες μαζί με τα περιεχόμενά του χαρτόδετο και ραφτό. Χωρίς να λείπουν κάποια ορθογραφικά λάθη, με βάση την ορθογραφία της εποχής, ή οι διττογραφίες θα έλεγα ότι η συλλογή αποτελεί άρτια έκδοση για Έλληνα εγκατεστημένο στο εξωτερικό. Έλκει το μάτι μου το τυπογραφικό στοιχείο «ρω»

στο εξώφυλλο, που μόνον εκεί άλλωστε (4), χρησιμοποιήθηκε στο όνομα και στο επίθετό του. Θα έλεγα ότι μάλλον μοιάζει με λατινικό «πι» και χρησιμοποιήθηκε για λόγους τυπογραφικής εμφάνισης του εξωφύλλου και όχι ιδιοτροπίας του συγγραφέα. Δεν μιλάμε βέβαια για εκδότη αφού πρόκειται για μία ελεύθερη, εκτός των εμπορικών πραγμάτων έκδοση. Το εξώφυλλο μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε ως αρκετά συντηρητικό σε σχέση με άλλα σύγχρονά του υπερρεαλιστικά ή προγενέστερά του ντανταϊστικά κλπ.

Πρόκειται για μια συλλογή με δεκαπέντε τιτλοφορούμενα ποιήματα η οποία τοποθετείται στον εξής χρονικό και ποιητικό περιβάλλοντα χώρο. Το 1931 ο Αναστάσιος Δρίβας δημοσιεύει την ποιητική συλλογή Μικρά Ελεγεία: σε ελεύθερο στίχο και ο Γιώργος Σεφέρης τη Στροφή. Το 1933 κυκλοφορούν τα Ποιήματα του Νικήτα Ράντου. και οι Αγάπες Του Χρόνου του Γιώργου Σαραντάρη. Το 1934 εμφανίζεται η ποιητική συλλογή Εκλογή Α' του Τάκη Παπατσώνη που κατά τον Νάσο Βαγενά: «...ο Παπατσώνης ως το 1930 είχε δημοσιεύσει τόσα ποιήματα σε μοντέρνο ελεύθερο στίχο, που αν είχαν συγκεντρωθεί σε βιβλίο θα αποτελούσαν μια στιβαρότατη ποιητική συλλογή». Την ίδια χρονιά βλέπει το φως της δημοσιό-

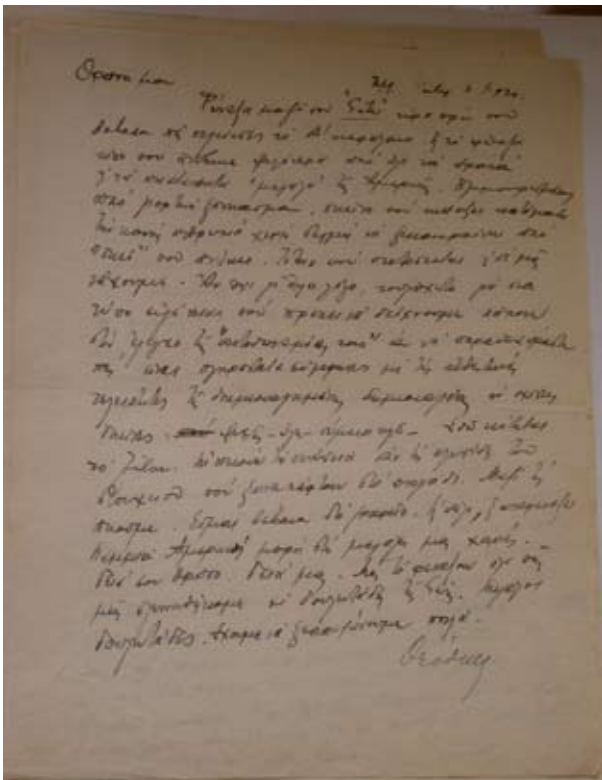

Το εξώφυλλο της Α' έκδοσης.

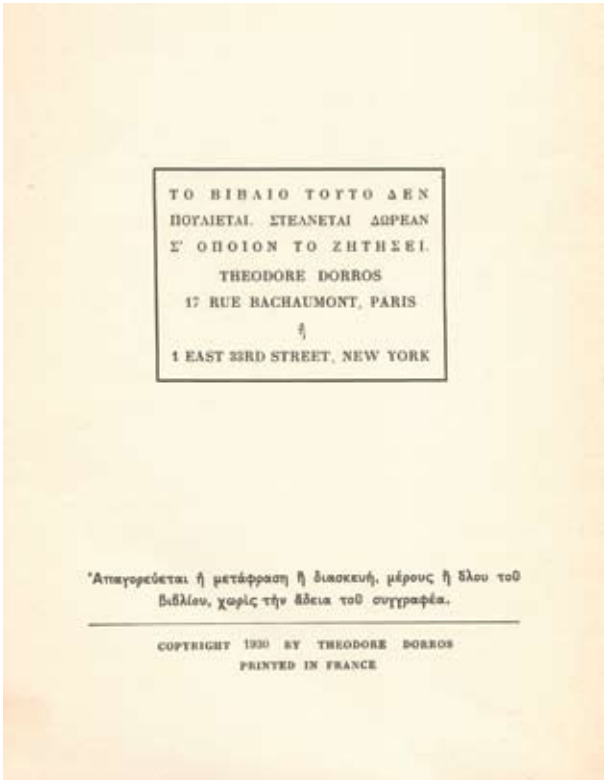
τητας το Μαραμπού του Νίκου Καββαδία πρώτο του έργο του ενώ ένα χρόνο αργότερα, το 1935, η συλλογή Υψικάμινος του Ανδρέα Εμπειρίκου ταυτίζει τον ποιητή με τον ακραιφνή Υπερρεαλισμό κίνημα. Σ' αυτόν τον ποιητικό οργασμό, σ' αυτήν την ποιητική ανθοφορία μεγάλων και μικρότερων σε αξία ποιητών (η ιστορία θα το δείξει) έρχεται ο Ντόρρος από το Παρίσι με άλλη ποιητική νοοτρο-

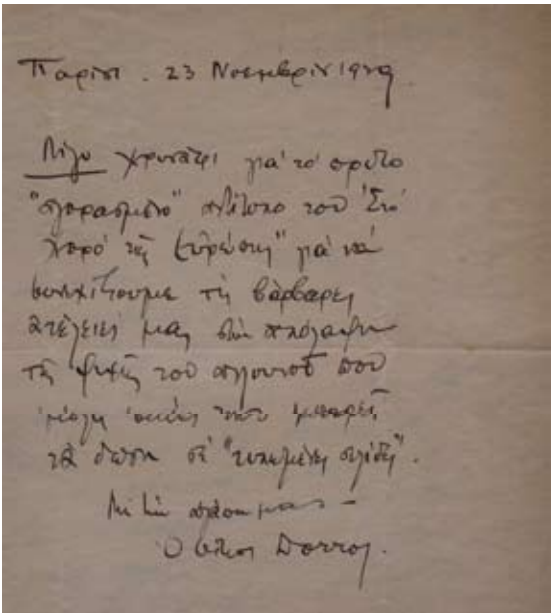
Μιχάλης
Μεταξάς

Επιστολή του Θ. Ντόρρου
στον Θράσο Καστανάκη.

Το verso της σελίδας τίτλου.

Χειρόγραφο του Ντόρρου.

πία και σίγουρα κουλτούρα να ταραξεί τα νερά και τα ποιητικά δρώμενα στην Ελλάδα με αυτήν την ποιητική του δωρεά.

Η ζωή του Θ. Ντόρρου παραμένει ελάχιστα γνωστή. Ελάχιστα στοιχεία μέχρι σήμερα έχουμε συγκεντρώσει που φυσικά δεν επαρκούν ώστε να φωτίσουν πλήρως τη σκοτεινή προσωπικότητά του.

Ο Ντόρρος καταγόταν από την Πελοπόννησο και είχε άλλους δύο αδελφούς. Ο πατέρας του είχε μεγάλο κατάστημα ειδών προικός στην Αμερική, με υποκατάστημα στο Παρίσι. Το υποκατάστημα αυτό διηύθυνε ο Α. Νοϊος γύρω στα 1930. Ο Ντόρρος είχε σπουδάσει φιλολογία, φαίνεται όμως ότι εργαζόταν στις

επιχειρήσεις του πατέρα του. Ήταν ψηλός (1.80), πράος, ευγενικός αλλά απαισιόδοξος. Όταν έγραψε τα ποιήματα του (Στου γλυτωμού το χάζι) ήταν περίπου 35 χρονών, που σημαίνει ότι θα πρέπει να γεννήθηκε το 1895, ενώ όταν αυτοκτόνησε, θα ήταν 59 χρονών. Ήδη από την

εποχή εκείνη (1930-1935) μιλούσε, μαζί με τη γυναίκα του για αυτοκτονία

Στην αυτοκτονία του Ντόρρου αναφέρεται ένα απόσπασμα από το προσωπικό ημερολόγιο της Ελπίδας, δεύτερης γυναίκας του Θρ. Καστανάκη. Από το απόσπασμα αυτό συνάγονται τα ακόλουθα:

Ο Ντόρρος αποσύρθηκε σ' ένα χαμένο γαλλικό χωριό, μαζί με τη γυναίκα του, και όλον τον υπόλοιπο καιρό έζησε εκεί χωρίς να δώσει το παραμικρό σημείο ζωής. Φαίνεται ότι είχε καταστραφεί οικονομικά και αντιμετώπιζε πολλές οικονομικές δυσχέρειες. Ίσως να ήταν αυτός ο λόγος της αυτοκτονίας του. Για τον Καστανάκη, ο αλκοολισμός οδήγησε τον Ντόρρο στην αυτοκτονία. ■

Μάρια
Μαράκη

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πρόκειται για εικόνα του τέλους του 16ου - α' μισού του 17ου αιώνα με θέμα τα πρώτα βήματα του Χριστού.

Στο αριστερό μέρος της εικόνας παριστάνεται η Θεοτόκος, υψηλόκορμη και στραμμένη προς τα δεξιά. Έχει τα χέρια απλωμένα προς τον Χριστό, ο οποίος παρουσιάζεται ως μικρό παιδί που βηματίζει προς την αγκαλιά της μητέρας Του, απλώνοντας τα χέρια Του προς το μέρος της. Τα χαρακτηριστικά Του παραπέμπουν μάλλον στην ηλικία των δύο ή τριών ετών παρά στην ηλικία κατά την οποία αρχίζουν τα παιδιά να βηματίζουν, κατά τους έξι με οκτώ πρώτους μήνες της ζωής τους.

Η εικόνα θεωρείται **μοναδική στον κόσμο** ως

προς τη θεματολογία της. Είναι αξιοπερίεργο μάλιστα ότι ούτε στα Ευαγγέλια, ούτε στα Απόκρυφα καταγράφεται κάποιο σχετικό επεισόδιο, οπότε δημιουργούνται φυσιολογικά ερωτηματικά για την προέλευση της παράστασης. Η πιθανότερη ερμηνεία είναι να προέρχεται από το απόκρυφο ευαγγέλιο του Ιακώβου, όπου γίνεται λόγος για την παιδική ηλικία της Παναγίας και τα πρώτα επτά βήματά της. Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως η εικόνα είναι έργο καλού ζωγράφου, που εργάστηκε σύμφωνα με την τεχνοτροπία της κρητικής σχολής.

Η εικόνα φυλάσσεται σήμερα στην αίθουσα του Σκευοφυλακίου της Μονής Λειμώνος στη Λέσβο. ■

SIX SONGS: MASHUPS ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΙΣ

Νικόλας
Βασιλείου

Στο άρθρο αυτό θα ασχοληθούμε με το **mashups**. Τι είναι το mashup; Το mashup είναι ο συνδυασμός 2 ή περισσότερων τραγουδιών σε ένα ενιαίο σύνολο. Όπως καταλαβαίνετε, αυτό εγκυμονεί κινδύνους. Έχω ψαχτεί με τα mashups και έχω και γνωστούς που είναι DJs, οι οποίοι φτιάχνουν πολύ συχνά τέτοιου είδους τραγούδια. Καλώς ή κακώς τα περισσότερα mashups που βγαίνουν εκεί έξω είναι απλοί συνδυασμοί beataκίων που περνάνε αδιάφοροι, ενώ κανάλια στο Youtube που ασχολούνται μπορεί σαν συνολικό αποτέλεσμα να βγάλουν κάτι μέτριο. Π.χ. έχω ακούσει mashup των 2 αγαπημένων μου συγκροτημάτων, των Metallica και των Megadeth και μου πέρασε ως κάτι τελείως αδιάφορο. Επίσης το αποτέλεσμα μπορεί να είναι αισχρό, βλέπε ένα αρκετά γνωστό που συνδύαζε το Psychosocial των Slipknot και το Baby του Justin Bieber και δεν ακούγονταν.

Έτσι επέλεξα 3 mashups, τα οποία έκαναν τη διαφορά και πέρασαν κάτι το ενδιαφέρον. Αυτό που διαπίστωσα είναι ότι το καλό mashup δεν χρειάζεται να περιέχει 2 τραγούδια από το ίδιο είδος μουσικής. Όπως θα δείτε πιο κάτω μπορείς να πάρεις κάτι rock ή metal και σε συνδυασμό με ένα pop χιτάκι να φτιάξεις κάτι πολύ καλό. Και όμως γίνεται. Ξεκινάμε!

Green Day and Oasis-Boulevard of Broken Dreams .& Wonderwall-Gangnamcut

Απίστευτα καλό. Εκτός από τις δύο κομμάτρες των Green Day και των Oasis, ανά σημεία ξεπετιούνται Travis και Eminem. Πολύ όμορφος συνδυασμός μουσικής και στίχων που οδηγεί σε μία τρομερή κορύφωση στα ρεφραίν. Μία κορύφωση που ομολογουμένως δεν περίμενα και με άφησε με το στόμα ανοιχτό. Υπόδειγμα καλού mashup.

Korn and Taylor Swift-We Are Coming Undone-Gangnamcut

Γίνεται να πάρεις ένα pop χιτάκι της (ομολογουμένως κλαψιάρας) Taylor Swift, να το ντύσεις με τα φωνητικά του Jonathan

Davis των Korn και να έχεις καλό αποτέλεσμα; Και όμως. Το ενδιαφέρον ριφάκι, τα φοβερά φωνητικά του Jonathan και το κολλητικό ρεφρενάκι της Taylor μας δίνουν ένα αποτέλεσμα υπεράνω των προσδοκιών και ένα νέο τραγούδι που σίγουρα ξεπερνάει το αρχικό της Swift και πλησιάζει πολύ την κομματάρα των Korn. Αυτό που με εκπλήσσει πάντα είναι το πόσο τέλεια προσαρμόζονται τα φωνητικά του Davis από ένα nu metal κομμάτι σε ένα pop. Μπράβο στον δημιουργό.

Linkin Park & PSY-Gangnamcut-Gangnamcut

Ναι και εγώ το είπα ηλίθια ιδέα. Το εγχείρημα αυτού του τύπου ήταν να παντρέψει το Gangnam style με όλα τα τραγούδια του Hybrid Theory, του καλύτερου δίσκου των Linkin Park και ενός από τους καλύτερους της προηγούμενης δεκαετίας. Στα περισσότερα έπεσε στην παγίδα του mashup και δημιούργησε μέτριο αποτέλεσμα, αλλά ο συνδυασμός με το Papercut είναι απλά φοβερός. Τα φωνητικά δένουν όμορφα με τη μουσική των LP και ξεπετάγονται ακριβώς στα σημεία που πρέπει. Ίσως έπρεπε να αρκεστεί σε αυτό. ■

Κωνσταντίνος
Ριζόπουλος

ΠΝΕΥΣΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ

Από το μακρινό παρελθόν η ακρόαση της μουσικής ήταν συνυφασμένη με ποικίλες κοινωνικές εκδηλώσεις. Η μουσική και τα τραγούδια συνόδευαν τον άνθρωπο και τις δραστηριότητές του και εξακολουθούν να τον συνοδεύουν μέχρι και σήμερα. Οι ακροατές όμως δεν είχαν την ευκαιρία να ακούν τη μουσική πολύ συχνά. Εκτός ίσως από τη μουσική που παρήγαγε ο ίδιος ο λαός στην καθημερινότητά του. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι πολλές φορές ο απλός άνθρωπος τραγουδούσε ή έπαιζε με αυτοσχέδια μουσικά όργανα, κυρίως κρουστά, κάνοντας υποφερτή την πολλές φορές κουραστική του εργασία. Όμως μουσική πιο επιτηδευμένη, παιγμένη από μουσικά όργανα που να έχουν κατασκευαστεί για την εκτέλεση της μουσικής, δεν άκουγε πολύ συχνά. Ίσως λίγες φορές τον χρόνο.

Αργότερα σε κάποιες κοινωνίες, υπήρχαν περισσότερες ευκαιρίες για ακρόαση αλλά για περιορισμένο αριθμό ακροατών. Οι ακροάσεις γίνονταν σε συγκεκριμένους χώρους. Η παρουσία των μουσικών φυσικά ήταν απαραίτητη και οι ακροατές μπορούσαν να παρακολουθούν τους μουσικούς επί το έργο τους. Στις κοινωνικές εκδηλώσεις η μουσική και τα τραγούδια δεν ήταν αντικείμενο ακρόασης και θέασης, αλλά το μέσο για τη συνοδεία του χορού.

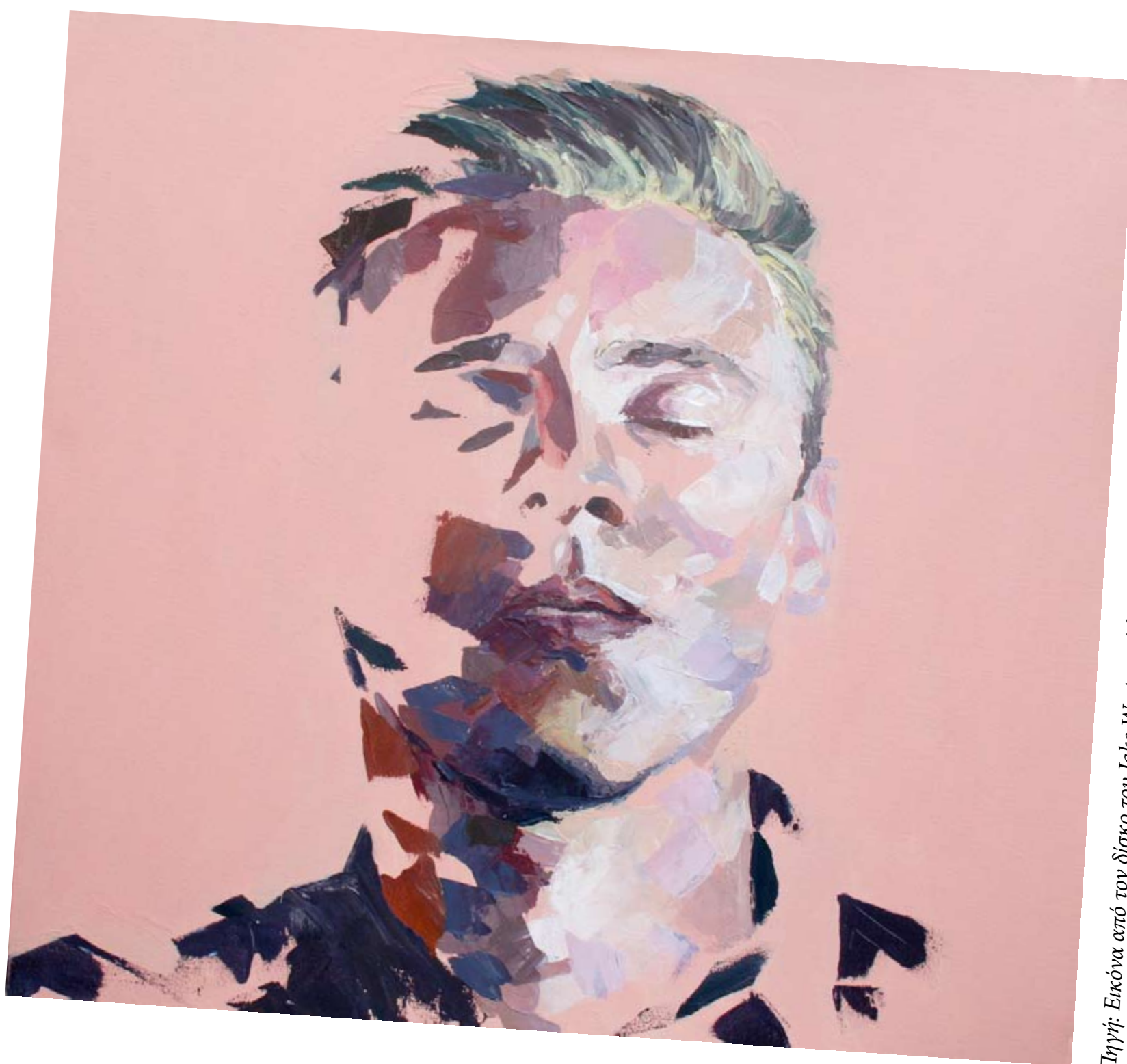
Πολύ αργότερα εμφανίζεται ο δίσκος πάνω στον οποίο αποτυπώνεται πλέον η μουσική. Με τον δίσκο η μουσική μπορεί να παραχθεί οποιαδήποτε μέρα και ώρα και η ακρόαση δύναται να είναι και ιδιωτική. Η έλευση του ραδιοφώνου συμβάλει επίσης στην δυνατότητα για συχνή ακρόαση της μουσικής. Παρόλο που μέσω του ραδιοφώνου δεν μπορούμε να δούμε τους μουσικούς ή οποιαδήποτε μορφή εικόνα, τα πρώτα και για αρκετά χρόνια, οι ακροατές κοιτούν το ραδιόφωνο ενώ-

σω ακούν τη μουσική. Η εξέλιξη του ραδιοφώνου, αλλά και των ηχογραφήμάτων σε διάφορες μορφές απελευθερώνει την ακρόαση από την εστίαση της προσοχής σε αυτή. Ο ακροατής έχει εξοικειωθεί με το μέσο, και πλέον μπορεί να συνδυάζει την ακρόαση με άλλες εργασίες που πραγματοποιεί ταυτόχρονα. Πολλές φορές απλά ακούει χωρίς να είναι ενεργός αποδέκτης της επίδρασής της, χωρίς να αντιδρά στα ερεθίσματα που απευθύνονται στα συναισθήματα του ακροατή.

Η εικόνα είναι αυτή που θα τραβήξει την προσοχή του ακροατή καθιστώντας τον και πάλι «θεατή» της μουσικής. Όταν η δημιουργία και κυρίως η αναπαραγωγή της κινούμενης εικόνας θα γίνει μια απλή διαδικασία, όταν η μετάδοση της εικόνας θα μπει στο σπίτι του πιο καθημερινού ανθρώπου, θα παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στην «παρακολούθηση» της μουσικής.

Η εμφάνιση του videoclip θα μετατρέψει το ακρόαμα σε θέαμα. Θα χρησιμοποιηθεί για λόγους προώθησης της μουσικής, συνδέοντας σε πολλές περιπτώσεις, τον ρυθμό εναλλαγής των εικόνων με αυτόν της μουσικής. Η εικόνα που προβάλλεται «καταστέλλει» τη φαντασία του ακροατή παρέχοντάς του «έτοιμες» εικόνες, αποτρέποντάς τον από το να δημιουργήσει τις δικές του χρησιμοποιώντας προηγούμενη οπτικοακουστική εμπειρία.

Είναι γνωστό ότι η εικόνα έχει πολύ μεγάλη δύναμη και η γρήγορη εναλλαγή των εικόνων δημιουργεί μια αίσθηση που μπορεί να μας παρασύρει στο να προσέξουμε το έργο του σκηνοθέτη και να αγνοήσουμε αυτό του συνθέτη. Η μεγάλη ποσότητα πληροφορίας που μεταδίδεται μέσω του γρήγορου αυτού ρυθμού υποχρεώνει το μυαλό να βρίσκεται σε εγρήγορση για να μπορέσει να την αποκωδικοποιήσει. Ως αποτέλεσμα έχει η μουσική

Πηγή: Εικόνα από τον δίσκο του Jake West με τίτλο *Close your eyes and listen*, 2016 <https://jakewestmusic.bandcamp.com/album/close-your-eyes-and-listen-ep>

να βρίσκεται σε δεύτερο πλάνο και να συνδέεται στο μυαλό μας μόνο μέσω των συγκεκριμένων εικόνων. Πολλές φορές η ακρόαση της μουσικής από μέσα που δεν προβάλουν εικόνα, δεν είναι καθαρή ακρόαση αλλά η ανάμνηση του ήχου που συνοδεύει το σχετικό videoclip.

Για να είμαστε όμως ακριβείς, αυτό που περιγράφουμε δεν ισχύει για όλες τις μουσικές παραγωγές ούτε για όλους τους ακροατές, είναι όμως η κυρίαρχη τάση.

Με αυτή τη μακροσκελή εισαγωγή θα θέλαμε να αναγγείλου-

με την έναρξη μίας σειράς άρθρων-μουσικών προτάσεων με τον γενικό τίτλο «Ακρόαση με τα μάτια κλειστά». Πρόκειται για την παρουσίαση μουσικών έργων που η όραση δεν θα βοηθούσε στην καλύτερη κατανόησή τους. Θα γίνει μία προσπάθεια να δίνεται το πλαίσιο ή ίσως η αφορμή για τη δημιουργία τους, πολλές φορές και τα λόγια του ίδιου του συνθέτη, που θα βοηθήσουν τον ακροατή να «νοιώσει» τον ρυθμό, να διακρίνει τις μελωδίες, να βιώσει την αρμονία, να αισθανθεί τα ηχοχρώματα.

Μέχρι το επόμενο τεύχος κλείστε τα μάτια και ... ■

Γιάννης
Ξηντάρας

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟ ΚΑΛΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΤΕ ΤΟ

Η ευτυχία είναι ένα υπέρτατο ζητούμενο στη ζωή όλων μας. Μια συνθήκη που μοιάζει απαραίτητη για να αποκτήσει ένα ξεχωριστό νόημα η καθημερινότητά μας, οι σχέσεις μας με τους άλλους, αλλά και με τον ίδιο μας τον εαυτό. Από την άλλη μεριά η δυστυχία μοιάζει με κατάρα. Κανείς δεν το εύχεται για κανέναν και όλοι θέλουμε, ιδίως όσους αγαπάμε να είναι ευτυχισμένοι, προκειμένου να έχουν «μια καλή ζωή».

Υπάρχουν μυστικά για την ευτυχία; Τι κάνει τους ανθρώπους ευτυχισμένους; Πώς καταφέρνουν κάποιοι να είναι και άλλοι όχι; Τι τους διαφοροποιεί; Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να σταθούμε και να αναλύσουμε όσες θεωρούμε βασικές παραμέτρους για την ευτυχία με κριτήριο την προσβασιμότητα τους από κάθε άνθρωπο σε κάθε στιγμή της ζωής τους. Κατά συνέπεια θα αναφερθούμε σε άυλα αγαθά και αξίες οι οποίες δεν αγοράζονται ούτε δεν εξαγοράζονται, ενώ αντιθέτως υπάρχουν ελεύθερα και αρκεί να τα συνειδητοποιήσουμε και να τα διεκδικήσουμε για τις ζωές μας. Αυτό και μόνο αρκεί για να τα αποκτήσουμε και να τα διεκδικήσουμε για τις ζωές μας. αυτό και μόνο αρκεί για να τα αποκτήσουμε! Ποιες είναι αυτές οι αξίες;

1. Καλοσύνη

Δείξτε καλοσύνη. Αφήστε στην άκρη τις κακίες, την εκδικητικότητα, το μίσος, τον πόλεμο των διαπροσωπικών σχέσεων. Όπως ακριβώς και οι πόλε-

μοι μεταξύ των κρατών έτσι και η ανθρώπινη κακία φθείρει, «στενεύει», χωρίς να προσφέρει ανάπτυξη και ανθοφορία. Αντιθέτως η καλοσύνη θα σας ανοίξει ψυχικά και αυτός ο χώρος θα γεμίσει ευχαρίστηση...

2. Φιλία

Οι φίλοι είναι βάλαμο. Είναι συντροφιά, είναι παρηγοριά, είναι γνώση. Οι φίλοι θα μας σταθούν στα δύσκολα, θα μας συντροφεύσουν στα εύκολα και στα ωραία, θα μοιραστούμε μαζί τις χαρές και τις λύπες. Οι φίλοι είναι χρυσάφι, μία σταθερή αξία στο χρηματιστήριο των ανθρώπινων αξιών.

3. Συγχώρεση

Αν μπορούμε να συγχωρούμε, αν μπορούμε να δείχνουμε κατανόηση στην ανθρώπινη αδυναμία (συχνά και μικρότητα) τότε μπορούμε να διαφυλάξουμε την ψυχή μας απ' το σκοτάδι της κακίας και του πόνου. Αντίθετα, όταν δεν μπορούμε να συγχωρέσουμε, ο θυμός, το πείσμα και ο πόνος δι-ογκώνονται και δεν αφήνουν χώρο για θετικά συναισθήματα.

4. Ζήστε στο Παρόν

Ο ενεστώτας είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει. Το παρελθόν πέρασε, ενώ το μέλλον δεν έχει έρθει ακόμη. Ό,τι ζούμε είναι τώρα. Μην μένετε αγκυλωμένοι σε ό,τι έγινε, ούτε προσκολλημένοι σε κάτι που ακόμη δεν έχει γίνει. Σε κάθε άλλη περίπτωση πέραν του ενεστώτα χρόνου η ζωή δεν υπάρχει, δεν

ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΗ

ζούμε τη ζωή μας, την μια και μοναδική.

5. **Ευχαριστώ**

Ο προάγγελος της ευτυχίας είναι η ευχαρίστηση. Αναγνωρίστε το καλό στη ζωή σας και καλωσορίστε το. Αποδεχτείτε τα δώρα που σας δίνει η ζωή στην καθημερινότητά σας. Ένα ωραίο πρωινό, η λιακάδα ή η βροχή, λίγος ελεύθερος χρόνος, ο σύντροφός σας ή τα παιδιά σας, ένα ωραίο γεύμα, μία έξοδος, λίγη

ξεκούραση... Άπειρα μικρά στιγμιότυπα στην καθημερινότητα που αν τα αναγνωρίσουμε και τα απολαύσουμε αρκούν για να αποτελέσουν ένα μεγάλο άθροισμα που θα μας κάνει ευτυχισμένους.

Η ευτυχία κρύβεται στα απλά, τα καθημερινά, τα μικρά, τα προσωπικά. Η ευτυχία - ίσως τελικά είναι στο χέρι μας και είναι πιο εύκολη η κατάκτησή της απ' ό,τι νομίζουμε! ■

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

ΒΡΑΧΥΧΡΟΝΙΕΣ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Και ξαφνικά εκεί που κάθεσαι και πίνεις τον πρωινό καφέ σου ακούς από το διπλανό τραπέζι μια συζήτηση. Μια συζήτηση που αφορά στις βραχυχρόνιες μισθώσεις. Στήνεις αυτί, όχι γιατί είσαι κουτσομπόλα, αλλά πολύ απλά γιατί σ' ενδιαφέρει και σένα να μάθεις τι είναι, πως γίνεται, γιατί το σπίτι στο νησί μένει έτσι και τα έξοδα τρέχουν με ιλιγγιώδη ταχύτητα. Έτσι λοιπόν ανακαλύπτεις ότι τα τελευταία δύο τουλάχιστον έτη παρουσιάζεται αλματώδη ανάπτυξη τόσο στη χώρα μας όσο και διεθνώς, του θεσμού της οικονομίας του διαμοιρασμού (Sharing Economy).

Η βραχυχρόνια μίσθωση που κρύβεται πίσω από τις λέξεις airbnb ή homeaway ή booking όπου ιδιοκτήτες ακινήτων, τα οποία είχαν καταστεί μη εκμεταλλεύσιμα λόγω της κρίσης τα τελευταία χρόνια, αποκτούν κάποιο εισόδημα, το οποίο αν μη τι άλλο θα κάλυπτε τις δαπάνες (ΕΝΦΙΑ, συντήρησης του οικήματος κ.λπ.), που συνεπάγεται η κατοχή κάποιου ακινήτου.

Έτσι πράγματι η επιτυχία αυτών που πρώτοι αξιοποίησαν το νέο θεσμό τόσο στην εξεύρεση πελατών, όσο και στην απόκτηση ικανοποιητικού σε αρκετές περιπτώσεις εισοδήματος, είχαν ως αποτέλεσμα την ταχύτατη εξάπλωση του θεσμού.

Εάν υποθέσουμε ότι ισχύουν οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού της μίσθωσης ως εισόδημα από εκμετάλλευση ακινήτων, θα έχουμε τα εξής πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα:

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

- Δεν υπάρχει υποχρέωση απόκτησης σήματος ΕΟΤ.
- Απαλλαγή από ΦΠΑ.

- Απαλλαγή από υποχρέωση τήρησης βιβλίων.
- Απαλλαγή από τέλη (διαμονής κλπ.).
- Φορολόγηση με την κλίμακα εισοδήματος ακίνητης περιουσίας.
- Δεν υπολογίζεται προκαταβολή φόρου.

ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

- Χάνεται η δυνατότητα φορολογικής έκπτωσης δαπανών επί του ακινήτου, πέρα του οριζόμενου εκ του νόμου ποσοστού 5% επί του ακαθάριστου εισοδήματος.
- Δεν υπάρχει η δυνατότητα παροχών προς τους τουρίστες.
- Η φορολόγηση με την κλίμακα ακίνητης περιουσίας είναι σημαντική από κάποιο ποσό εισοδήματος και πάνω.

Ο θεσμός της βραχυχρόνιας μίσθωσης των ακινήτων στο πλαίσιο της οικονομίας του διαμοιρασμού, όπως άλλωστε και αντίστοιχες αγορές που αναπτύσσονται σε άλλους τομείς, όπως στη μεταφορά προσώπων έναντι κομίστρου, εγείρουν μία σειρά ερωτηματικών και δημιουργούν αντικρουόμενα συμφέροντα.

Στην αγορά των ακινήτων, οι βραχυχρόνιες μισθώσεις από τη μια μεριά μπορούν να αποτελέσουν μία σημαντική πηγή εισοδήματος για ιδιοκτήτες που κατέχουν μία αδρανή περιουσία την οποία πλέον μπορούν να εκμεταλλευτούν.

Από την άλλη μεριά όμως πλήττονται επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν επενδύσει σημαντικά ποσά στον τομέα του τουρισμού και βλέπουν να απειλούνται από αυτήν την ταχύτατα αναπτυσσό-

μενη νέα αγορά. Επίσης δεν μπορεί να παραβλεφθεί το γεγονός ότι σε κάποιες και ειδικά στις πιο τουριστικές περιοχές της χώρας, υπάρχει μία προφανής δυσαναλογία ανάμεσα στο εισόδημα που μπορεί να αποκτήσει κάποιος ιδιοκτήτης ακινήτου μέσω της βραχυχρόνιας μίσθωσης, έναντι αυτού που θα αποκτήσει μέσω της κλασικής μακροχρόνιας μίσθωσης του ακινήτου αυτού.

Αυτό δημιουργεί σοβαρές παρενέργειες στην αγορά, καθώς προκαλεί δυσκολία στην ανεύρεση κατοικιών για μίσθωση (θυμηθείτε τον Σεπτέμβριο του 2017 που εκπαιδευτικοί σε δυο νησιά έμεναν σε ξενοδοχεία μέχρι να βρουν σπίτι για ενοικίαση) ασκώντας με αυτόν τον τρόπο ανοδική πίεση στις τιμές των ενοικίων.

Εάν σε όλα αυτά τα ζητήματα, που ισχύουν διεθνώς και όχι μόνο στην Ελλάδα, προσθέσει κάποιος και την βραδύτητα με την

οποία η Ελληνική πολιτεία προσπαθεί να δημιουργήσει κανόνες και πλαίσιο λειτουργίας της νέας αγοράς, δημιουργείται ένα εκρηκτικό μείγμα που θα πρέπει γρήγορα να καταλαγιάσει, για να μπορούν όλοι οι εμπλεκόμενοι να δραστηριοποιηθούν στην αγορά επί ίσοις όροις, στο πλαίσιο ενός υγιούς ανταγωνισμού.

Έτσι μετά απ' όλη τη συζήτηση που άκουσα και ύστερα από αρκετό ψάξιμο μέσα από το διαδίκτυο, μέσα σε 20 ημέρες ετοίμασα το οίκημά μου και το παρέδωσα στα χέρια των εταιρειών που προωθούν τις βραχυχρόνιες μισθώσεις.

Σε όσους εμπλεκόμαστε σ' αυτήν την ιστορία εύχομαι πραγματικά καλή τύχη και καλές εισπράξεις για να μπορέσουμε να τα διατηρήσουμε και να πληρώσουμε τον κύριο ΕΝΦΙΑ όπως θα έλεγε και ο Ζήκος που δεν ήξερε ποιος είναι ο ΙΚΑΣ. ■

GREXIT

Έκπληκτοι παρακολουθούμε τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Πολιτικές κόντρες, επιχειρηματικές ίντριγκες, υπόδικοι πρόεδροι, επεισόδια, εισβολές προέδρου με όπλο στον αγωνιστικό χώρο και πολλές ακόμα ομορφιές. Κι όλα αυτά με ένα Grexit να πλανάται πάνω απ' το δύσμοιρο ποδόσφαιρο που κατά βάθος είναι ένα λαοφιλές και για τους περισσότερους εντυπωσιακό σπορ με πολλές όντως συγκινήσεις.

Μετά τα μνημόνια λοιπόν και τις απειλές εκπαραθύρωσης-κοινώς- Grexit ο όρος αυτός φαίνεται πως ευδοκimeί και στον χώρο του αθλητισμού.

Σαν οργανωμένο κράτος(!) κάνουμε ό,τι μπορούμε για να δείξουμε πως μπορούμε και χειρότερα. Θυμάμαι πριν χρόνια όταν κατακτούσαμε ολόκληρο EURO τους αρμόδιους (λέξη κωμωδία στη χώρα μας) να τονίζουν με βαρυσήμαντες δηλώσεις πως αρχίζει πια η εκτόξευση του ελληνικού ποδοσφαίρου... κι από την τεράστια κι αναπάντεχη επιτυχία φτάσαμε στην πλήρη απαξίωση του με τεράστια και γοργά άλματα.

Βέβαια και το ποδόσφαιρο αποτελεί μικρογραφία της κοινω-

νίας μας και δεν θα μπορούσε να ξεφύγει απ' αυτά τα στεγανά. Υπεύθυνοι φυσικά εμείς που σαν γονείς αντί να χειροκροτούμε σ' ένα παιδικό ποδοσφαιρικό αγώνα όλα τα παιδάκια, τα βάζουμε με τον διαιτητή, με τα ίδια τα παιδιά και στο τέλος χειροδικούμε με τους άλλους γονείς!

Όλοι νομίζουν πως έχουν κι ένα Μέσσι για γιο αγνοώντας ότι είναι απλά παιδιά και παίζουν. Οι ίδιοι οι πατεράδες προσπαθούν να δειχθούν μέσω των παιδιών τους.

Γι' αυτό λοιπόν σαν χώρα πάντα θα πλανάται ένα GREXIT είτε στο ποδόσφαιρο, είτε στην οικονομία γιατί δε θέλουμε να αλλάξουμε νοοτροπία εμείς κι απλώς θέλουμε οι άλλοι να γίνουν σαν εμάς αδιαφορώντας αν είμαστε λάθος.

Το επίσης άσχημο είναι πως οι απειλές (αληθινές ή όχι) για Grexit δεν μας κάνουν σοφότερους ούτε πιο υπεύθυνους, απλά συνεχίζουμε στην κατηφόρα μας με μοναδικό φρένο τον τοίχο που κάποτε θα συγκρουστούμε και ίσως ο γδούπος μας συνεφέρει. ■

Γιώργος
Ρέπας

συντονιστείτε...!

Νικόλαος
Σίμος

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ

Τον Βασίλη τον γνωρίζω από 12 ετών, όταν συναντηθήκαμε στην 1η Γυμνασίου.

Όλα τα σχολικά μας χρόνια, τίποτα δεν προδήλωνε την ενασχόλησή του με την τέχνη. Δεν ήταν ποτέ ο καλός μαθητής. Ούτε κι εγώ ήμουν. Ίσως αυτό μας έφερε πιο κοντά.

Μετά το Λύκειο, τα ίχνη μας χάθηκαν, για να ξαναβρεθούμε σχεδόν 20 χρόνια αργότερα σε κάποιο reunion. Ήταν τότε που έμαθα την ακαδημαϊκή του πορεία με τα 2 πτυχία που θα ζήλευαν πολλοί, αλλά και γνώρισα τις δημιουργίες του. Γνώρισα τον ζωγράφο Βασίλη, τον γλύπτη Βασίλη.

Το αφιέρωμα/συνέντευξη είναι απόρροια του θαυμασμού μου για την πορεία του και τις δημιουργίες του.

1) Πώς ξεκινήσατε την ενασχόληση με τη ζωγραφική και τη γλυπτική; Τι σας επηρέασε;

Η αφετηρία της ενασχόλησής μου με τη ζωγραφική ήρθε αρκετά αργά σε σχέση με πολλούς συνα-

δέλφους μου, εφόσον πρώτα είχα διέλθει από έναν διαφορετικό κύκλο σπουδών, της Ψυχολογίας, που όμως ποτέ δεν το εξάσκησα ως επάγγελμα αλλά ήταν ένα πολύ ισχυρό εργαλείο για την καλλιτεχνική μου δράση. Γενικώς μέχρι να καταπιαστώ με τη ζωγραφική έκανα διάφορα άλλα πράγματα στη ζωή μου, όμως αυτά ως εμπειρίες συνδέθηκαν με την τέχνη μου. Οι επιρροές μου τώρα έρχονται από το στενό αλλά και το ευρύτερο μου περιβάλλον. Μεγαλωμένος λοιπόν σε μια γειτονιά σαν τη Πλάκα είχα πάρα πολλές επιρροές τόσο από το ύφος του χαρακτήρα της γειτονιάς, όσο κι από τους ανθρώπους που συναναστρεφόμουν κι εγώ καθημερινά, και οι γονείς μου. Επίσης οι γονείς μου παρότι διατηρούσαν κατάσταση στην Πλάκα ασχολούνταν με το να φτιάχνουν πράγματα με τα χέρια τους. Η μητέρα μου για παράδειγμα είχε σπουδάσει σχέδιο μόδας και κατασκεύαζε ρούχα και τη θυμάμαι να σχεδιάζει. Ο πατέρας μου ζωγράφιζε ερασιτεχνικά. Οι περισσότεροι φίλοι τους ήταν καλλιτέχνες που είχαν τα εργαστήρια τους στη γειτονιά. Για παρά-

Μιχάλης
Μεταξάς

ΕΞΙΣΤΟΙΟΝΤΕ...

δειγμα απέναντι από το μαγαζί μας μου έμενε ένας πολύ γνωστός λαϊκός ζωγράφος ο Γιώργος Σαββάκης και πήγαινα και τον χάζευα καθώς ζωγράφιζε. Ένα σωρό άλλοι καλλιτέχνες ζούσαν και εργάζονταν στην Πλάκα, αγιογράφοι μουσικοί, τραγουδιστές κ.λπ.. Τους έβλεπα κάθε μέρα και πολλοί από αυτούς ήταν οικογενειακοί φίλοι. Έτσι λοιπόν η επιρροή ήταν αρκετά έντονη. Οπότε κάποια στιγμή επήλθε το πλήρωμα του χρόνου κι άρχισα να ασχολούμαι με τη ζωγραφική.

2) Ξεχωρίζετε ή αγαπάτε περισσότερο μία από τις 2 τέχνες που ασχολείστε; Σας εξιτάρει περισσότερο η τρισδιάστατη υπόσταση των γλυπτών ή μήπως ο συνδυασμός χρωμάτων και σχημάτων της ζωγραφικής αποτελεί μεγαλύτερη πρόκληση;

Όταν κάποιος εισάγεται στη Σχολή Καλών Τεχνών πρέπει να επιλέξει έναν βασικό τομέα τον οποίο θα ακολουθήσει κατά διάρκεια των σπουδών. Παράλληλα όμως υποχρεωτικά επιλέγει κάθε χρόνο κι έναν άλλον τομέα σε δευτερεύουσα βάση. Επέλεξα λοιπόν τη γλυπτική για τρία χρόνια στην πενταετή σπουδή μου. Με τράβηξε τόσο, ώστε η πτυχιακή μου στο τέλος να αποτελείται από γλυπτική και video art. Αυτό δε σημαίνει ότι βάζω σε δεύτερη μοίρα τη ζωγραφική. Αλλά τις θεωρώ και τις δυο πολύ ουσιαστικές και σε διαφορετικές περιόδους σύμφωνα με τις ανάγκες της έκφρασης μου καταπιάνομαι με τη μια η την άλλη, η και τις δυο παράλληλα.

3) Τι είναι πρωτότυπο, διαφορετικό, ουσιώδες, τι είναι εφήμερο, τι μπορεί να είναι παντοτινό και πώς το ξεχωρίζετε;

Αυτό είναι πολύ δύσκολο να απαντηθεί καθώς νομίζω πως τα πάντα έχουν εκφρασθεί με ποικίλους τρόπους σε σημείο εξαντλήσεως. Παρόλα αυτά τα ζητήματα παραμένουν, αν πούμε ότι η τέχνη καταπιάνεται με αυτά και υπάρχουν αξιόλογες απόπειρες για να απαντηθούν.

Θα έλεγα λοιπόν πως πρωτότυπο είναι κάτι που έχει ή δεν έχει ειπωθεί, ή εκφράζεται από μια διαφορετική οπτική, κάτι που προσπαθεί να ανατρέψει τα δεδομένα. Κάτι που είναι αντίθετο η διαφορετικό με αυτό που μας έχει εντυπωθεί σαν γνώση. Έχουμε ζήσει σ' έναν κόσμο που πρέπει να πειστούμε πως είναι κάπως, κι έχει συγκεκριμένα δεδομένα, καθώς οι επιστήμονες οι πολιτικοί οι

ανθρωπολόγοι οι φυσικοί κι ένα σωρό άλλοι επιστήμονες που συμβάλλουν στην εικόνα που έχουμε σχηματίσει για τον κόσμο κι ότι τον περιβάλλει μας καθορίζουν την εικόνα μας αυτή. Το ίδιο συμβαίνει και σε πιο μεταφυσικές αναζητήσεις τον θρησκευτικό τομέα για παράδειγμα όπως έχει η κάθε θρησκεία εμπεδωθεί ως πραγματικότητα στο νου του κάθε λαού σύμφωνα με το που ανήκει. Αν κάποιος έχει τη γνώση εκείνη να παράξει μια εικόνα είτε αυτό είναι ένα έργο τέχνης είτε οτιδήποτε άλλο έτσι ώστε να ανατρέπει κάτι από τα παραπάνω, με έναν πειστικό τρόπο βέβαια αυτό αποτελεί πρωτοτυπία σε έναν βαθμό. Είναι πολύ μεγάλο βέβαια το θέμα αυτό, αλλά στο επίπεδο που μπορεί να απαντηθεί σε μερικές αράδες, αυτή είναι σε γενικές γραμμές η άποψη μου.

4) Ποια είναι τα μηνύματα που θέλετε να μεταδώσετε με την τέχνη σας;

Δεν έχω περισσότερες επιδιώξεις σε σχέση με τα μηνύματα που θέλω να μεταδώσω μέσα από αυτό που κάνω από ό,τι οι περισσότεροι καλλιτέχνες, η εσωτερική ανάγκη μου είναι άλλωστε αυτή που με οδηγεί να δημιουργήσω μια νέα εικόνα κι είναι τόσο έντονη ώστε με αφήνει έξω από τη σκέψη πως κάποιο μήνυμα πρέπει να περάσω. Επίσης είναι σίγουρο ότι ο καθένας κάνει τη δίκη του ανάγνωση όταν βρίσκεται απέναντι από ένα έργο τέχνης. Αυτό που με ενδιαφέρει στο έργο μου να είναι αν δυνατόν και μέσα από μια αυτοαναφορικότητα, να καταφέρνει να γίνεται παράλληλα και πιο οικουμενικό να αφορά κι άλλους κι όχι μόνο εμένα. Ζούμε σε έναν κόσμο που βομβαρδίζεται από εικόνες και μηνύματα, θα ήθελα απλά όταν κάποιος βρίσκεται μπροστά στο έργο να είναι σαν μια ειλικρινής συνάντηση κι ένας ενδιαφέρον διάλογος.

5) Λειτουργείτε υπό συναισθηματική φόρτιση όπως ένας ποιητής γράφει ένα ποίημα ή αφιερώνετε ώρες υποχρεωτικά κάθε μέρα στη δουλειά σας σαν να πηγαίνατε π.χ. σ' ένα γραφείο;

Ισχύουν και τα δυο. Κάποιες στιγμές νιώθω ότι πρέπει να εργαστώ κάποιες συγκεκριμένες ώρες ώστε να παράξω συγκεκριμένο όγκο δουλειάς. Άλλες φορές πάλι μέσα από μια συναισθηματική φόρτιση οδηγούμαι στο να ζωγραφίσω κάποιο έργο πάνω στο οποίο όμως λίγο η

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ

περισσότερο θα είναι εμφανής η διάθεσή μου.

6) Ποιοι καλλιτέχνες παλιοί ή σύγχρονοι είναι σημαντικοί για σας και ποιοι σας έχουν επηρεάσει;

Είμαι πάρα πολλοί οι καλλιτέχνες ζωγράφους και γλύπτες που θεωρώ σημαντικούς αλλά θα αναφέρω ενδεικτικά μερικούς που και με έχουν επηρεάσει και διαρκώς μελετώ: Ρέμπραντ, Ρούμπενς, Τέρνερ, Καραβάτζιο, Σαρντέν, Μαρκ Σαγκάλ, Ρενουάρ, Μαγκρίτ, Ματίς, Λούσιαν Φρόιντ, Ντέιβιντ Χόκνεϊ. Από γλύπτες: Μιχαηλίδης, Άγγελος, Ροντέν, Τζιακομέτι, Χένρικ Μουρ, Ισάμου Νογκούτσι.

7) Πώς βλέπετε να εξελίσσεται η γλυπτική, παραδοσιακή ή μοντέρνα με τον χρόνο; Ποιες αλλαγές παρατηρείτε στο δικό σας έργο;

Η γλυπτική γενικά εξελίσσεται σε μια πολύ ενδιαφέρουσα πορεία όπου η μοντέρνα γλυπτική παίρνει στοιχεία από την παραδοσιακή κι εγώ θα έλεγα κι ότι συλλέγει στοιχεία κι από ακόμη αρχαιότερες περιόδους γλυπτικής. Υπάρχει βέβαια ορισμένες φορές μια σύγχυση μια σύγχυση μεταξύ τρισδιάστατων κατασκευών κι εγκαταστάσεων που συγκαταλέγονται στη γλυπτική σήμερα. Αυτό συμβαίνει γιατί στις περισσότερες σχολές άμα τον κόσμο δεν διδάσκεται η γλυπτική που διδάσκονταν μέχρι πριν από αρκετά

χρόνια πίσω. Σε μια προσπάθεια να ξεφύγουν από τη παραδοσιακή γλυπτική προκειμένου να πρωτοτυπήσουν χάθηκαν πολύ βασικά στοιχεία έκφρασης του εικαστικού λόγου που προσφέρει η κλασική γλυπτική. Παρόλα αυτά βλέπω πως ακόμα και στα πιο σύγχρονα έργα, τουλάχιστον στα πιο σημαντικά οι αναφορές στη κλασική γλυπτική είναι εμφανείς οπότε καταφέρνει πάντα να διεκδικεί τη θέση που της αρμόζει.

8) Σας επηρεάζουν τα παγκόσμια γεγονότα; Τα απεικονίζετε μέσα από τα έργα σας ή προτιμάτε να τα αφήνετε απ' έξω;

Όλα τα γεγονότα με επηρεάζουν και αυτά που συμβαίνουν γύρω και σε όλα τα μήκη ανά τον κόσμο. Είναι όμως πράγματα που τρέχουν και αλλάζουν. Αυτά που δεν αλλάζουν είναι ζητήματα που απασχολούν χιλιάδες χρόνια την ανθρωπότητα. Ο τρόπος που δουλεύω στα έργα μου απαιτεί χρόνο και άλλου τύπου μελέτη οπότε δεν θα προλάβω να απεικονίσω κάτι που συμβαίνει τώρα ίσως να έχει πάψει να είναι επίκαιρο. Αυτό βέβαια ως σήμερα. Ίσως κάποια στιγμή στο μέλλον λειτουργήσω έτσι και κάνω κάποια έργα που είχαν τη μορφή ενός ημερολογίου που καταγράφει και σχολιάζει τα τρέχοντα γεγονότα.

9) Τι προσφέρει σήμερα η τέχνη στους υπόλοιπους, σ' εμάς τους «κοινούς θνητούς»;

Η τέχνη οφείλει να προσφέρει σε όλους μας είτε είμαστε καλλιτέχνες είτε όχι κάποια ευχαρίστηση και τροφή για σκέψη και προβληματισμό για να την καλύτερευση της ζωής του ανθρώπου σε μια πιο ποιοτική βάση. Μας βάζει σε μια άλλη σφαίρα από αυτή που ζούμε καθημερινά. Είμαι άλλωστε κι εγώ κοινός θνητός οπότε τουλάχιστον, αυτό αξιώνω από την τέχνη γενικά. Όπως βέβαια κι ο καθένας μας που ίσως είναι κι ένας εν δυνάμει

καλλιτέχνης. Όπως είπε και ο Γιόζεφ Μπους ο κάθε άνθρωπος είναι καλλιτέχνης. Η τέχνη λοιπόν θα πρέπει να μας δείχνει διαδρομές και να αποτελεί εισιτήριο για ταξίδια σε νέους κόσμους. Να μας κάνει να προβληματιζόμαστε η να νιώθουμε τέρψη και να εγείρει συναισθήματα. Η τέχνη έχει τη δυνατότητα να ρίξει φως σε πολλές άγνωστες πτυχές και να αποκαλύψει πολύ σημαντικά πράγματα για την καλύτερη πορεία του ανθρώπου. Αν αυτό βέβαια αφήνεται συμβαίνει σήμερα, και αν η τέχνη υπηρετεί αυτόν τον σκοπό, η απλώς καθοδηγείται από τους κυριαρχούντες φορείς σε άλλες κατευθύνσεις αυτό είναι μεγάλη συζήτηση.

10) Το ίντερνετ έχει φέρει την τέχνη πιο κοντά μας, με εικονικές επισκέψεις σε μουσεία και με τα προσωπικά site ή σελίδες των καλλιτεχνών όπως το δικό σας. Ποια είναι η άποψή σας γι' αυτόν τον τρόπο έκθεσης της δουλειάς σας;

Κοιτάζτε, το διαδίκτυο μπορεί να αποτελέσει πολύ καλό εργαλείο βοηθητικά πάντα σε κάποιον που θέλει να δει γενικά κάποια πράγματα άμεσα χωρίς να πρέπει να πάει στον φυσικό χώρο που βρίσκεται το ζωντανό έργο κερδίζοντας χρόνο. Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν υποκαθιστά τη δια ζώσης επίσκεψη σε ένα μουσείο ή γκαλερί κ.λπ.. Η φωτογραφία με το πραγματικό έργο απέχουν κατά πολύ. Αν κρίνω από μένα, το Ίντερνετ με διευκολύνει να δω μερικά έργα καλλιτεχνών εύκολα και γρήγορα, όμως αν θέλω να μελετήσω και να δω στην πραγματική της διάσταση και την τέχνη ενός δημιουργού θα πρέπει να τα δω από κοντά και να νιώσω εκτός την οπτική τους διάσταση, και την ενέργεια που εκπέμπουν.

11) Θεωρείτε τη φωτογραφία τέχνη; Θα σκεφτόσασταν να ασχοληθείτε με αυτή; Θα μπορούσατε να συνυπάρξετε σε μια

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ

κοινή έκθεση;

Ναι, η φωτογραφία είναι τέχνη, έχει βασικά στοιχεία που έχει και η ζωγραφική όπως είναι η σύνθεση. Κάποιος πρέπει να γνωρίζει τι θα εντάξει μέσα στην εικόνα που θέλει να συνθέσει και τι θα αφήσει απέξω. Απαιτεί γνώση και ταλέντο για να μπορέσει κάποιος να απαθανάτισει ένα στιγμιότυπο κι αυτό παράλληλα να είναι ενδιαφέρον. Θεωρώ τη φωτογραφία σημαντική. Εγώ έχω σκεφθεί απλά ότι ίσως να ασχοληθώ κάποια στιγμή περιστασιακά με τη φωτογραφία προκειμένου να την εντάξω σε ένα σύνολο έργων μιας κάποιας θεματικής για κάποια μελλοντική έκθεση για παράδειγμα. Και φυσικά έχω συνυπάρξει σε ομαδική έκθεση με φωτογραφικά έργα.

12. Πείτε μας για τα μελλοντικά σχέδιά σας. Ετοιμάζετε κάποιες εκθέσεις, δράσεις, εκδηλώσεις;

Κοιτάζτε προσπαθώ να δουλεύω όσο περισσότερο γίνεται ακόμα κι όταν δεν υπάρχει κάποια προγραμματισμένη καλλιτεχνική δράση ούτως ώστε μέσα από τη δουλειά να γεννηθούν και να παντρευτούν έργα τα οποία θα μπορούσαν να ενταχθούν σε κάποια θεματική. Το ερχόμενο καλοκαίρι θα γίνει η δεύτερη Μπιενάλε στα Κύθηρα κάτι που ξεκινήσαμε

το καλοκαίρι του 2016.

Θα πρέπει να οριστεί ο τίτλος της Μπιενάλε που θα διαρκέσει ενάμιση μήνα και πάνω σε αυτό οι συμμετέχοντες καλλιτέχνες να εργαστούμε επάνω στα έργα αναφορικά με τα έργα που θα παρουσιαστούν εκεί. Παράλληλα δουλεύω και μελετώ σε μια σειρά έργων για ατομική έκθεση που θα ήθελα να πραγματοποιήσω στην Αθήνα το 2019.

13) Τέλος, ποια θα ήταν η συμβουλή σας και το μήνυμα που θα θέλατε να δώσετε μέσα από το έργο σας στα παιδιά που είναι το μέλλον αυτού του τόπου;

Θα ήθελα μεταφέρω καταρχάς ένα πιο γενικό μήνυμα που δεν έχει να κάνει με το έργο μου αυτό καθαυτό αλλά με το τι πιστεύω σαν καλλιτέχνης και σαν άνθρωπος. Αυτό είναι απόρροια της ενασχόλησής μου με την τέχνη και πως αυτή με επηρεάζει σε επίπεδο ιδιοσυγκρασίας. Θα τους έλεγα λοιπόν να μη σταματήσουν ποτέ να ονειρεύονται και να οραματίζονται, να λειτουργούν πάνω σε αυτήν τη κατεύθυνση προσπαθώντας να υλοποιήσουν το όραμά τους. Ίσως να μην πετύχουν αυτό που ακριβώς φα-

ντάζονται, αλλά κάτι άλλο, ίσως και ακόμη καλύτερο. Άλλωστε αυτό που έχει σημασία είναι το ταξίδι και όχι ο προορισμός. Μέσα από τις διαδρομές τους στη ζωή να προσπαθούν και να παίρνουν τα γνωστικά εργαλεία εκείνα που θα τους βοηθούν να πετύχουν τους στόχους και τα όνειρα τους. Μελετώντας και ζυγίζοντας το κάθε τους βήμα να προχωρούν κρατώντας πάντα ψηλά τα ιδανικά και τις αξίες. Επιπροσθέτως κατά την πορεία τους, να επιδιώκουν εκτός από τους προσωπικούς τους στόχους, και ομαδικές δράσεις με σύμπνοια και πνεύμα ομαδικότητας. Έτσι οι επιτυχίες τους θα αποκτούν άλλη σημασία και οντότητα.

Η συμβουλή μου επίσης θα ήταν τα παιδιά να επιζητούν την ίδια την ενασχόληση είτε με τη ζωγραφική είτε με οποια άλλη μορφή τέχνης τους αρέσει γενικά. Αυτό από μόνο του αποτελεί

ένα πολύ ισχυρό εχέγγυο για να δημιουργήσει κανείς ένα υγιές ψυχολογικό εσωτερικό περιβάλλον χωρίς βέβαια να αποκόβεται από τις όποιες ασχολίες, κι έτσι θα βρει νοήματα και λύσεις πάνω σε πολύ σημαντικά ζητήματα. Φαίνεται απλό και σαν παιχνίδι ίσως αλλά αυτό ακριβώς θα είναι το κίνητρο για μια πολύ ενδιαφέρουσα και γόνιμη προσέγγιση της ίδιας της ζωής γενικότερα.

Ο Βασίλης Κουτουζής γεννήθηκε στην Αθήνα το 1973. Μετά από σπουδές κλινικής ψυχολογίας στο Liberty University of California, σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ. με δασκάλους τον Γιάννη Ψυχοπαίδη και τον Πάνο Χαραλάμπους. Παρακολούθησε το εργαστήριο Γλυπτικής με δάσκαλο τον Νίκο Τρανό. Είναι εκπαιδευτής αυτόνομης κατάδυσης. Έχει συμμετάσχει σε πλήθος ομαδικών εκθέσεων. ■

Ειρήνη
Βρεττού

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ (aka SKEIM)

Συχνά στις μετακινήσεις μας μέσα αλλά και έξω από την πόλη, η ματιά μας συλλαμβάνει εικόνες αποτυπωμένες σε τοίχους σπιτιών, σε μάντρες παλιών εργοστασίων, αλλά και σε μάντρες αυτοκινήτων, σε πάρκινγκ, σε στάσεις τρένων και λεωφορείων, σε τούνελ.

Όλες αυτές οι άχρωμες τσιμεντένιες επιφάνειες που κάποτε μας χάλαγαν την αισθητική μας, σήμερα πια έχουν αντικατασταθεί από ζωγραφισμένες εικόνες που αρκετές από αυτές διεγείρουν την οπτική μας και συχνά στεκόμαστε να τις θαυμάσουμε και να τις φωτογραφίσουμε. Το γκράφιτι είναι αυτό. Η τέχνη του δρόμου. Μια λαϊκή τέχνη με πολλές αποδόσεις. Ο Στέλιος Νάτσιος ανήκει σε αυτή τη γενιά των δημιουργών που το παραγόμενο αποτέλεσμα της δουλειάς του μας ενδιαφέρει να παρουσιάσουμε εξαιτίας της πρωτοτυπίας του, των πλούσιων εικόνων και χρωμάτων αλλά και της ειδικής τεχνικής του που τον κάνει να ξεχωρίζει μέσα από τους καλλιτέχνες της γενιάς του.

1) Θα χαρακτήριζες την τέχνη του γκράφιτι street art ή όχι; Πού και πώς την κατατάσσεις;

Το graffiti σε σχέση με το street art είναι πιο κατανοητό ως προς το τι πρεσβεύει, για τον λόγο του ότι είναι μία πράξη διαμαρτυρίας, ακτιβιστική ή αντισυμβατική, ενώ το street art είναι ένας γενικότερος όρος επέμβασης στο δημόσιο χώρο. Πολλές φορές βλέπουμε τις ίδιες τεχνικές και στα δύο, αλλά η πράξη το κατατάσσει ανάλογα. Δεν έχει να κάνει το παράνομο ή το νόμιμο, αλλά το ότι το graffiti είναι κίνημα όπου οι artists της εν λόγω σκηνής παίρνουν το ρίσκο να είναι "ελεύθεροι" να εκθέσουν τα έργα τους οπουδήποτε, χωρίς περιορισμούς. Ενώ το street art είναι ένας γενικότερος όρος διότι εμπεριέχει ζωγραφική, γλυπτική, προβολή βίντεο ή performance στο δημόσιο χώρο.

2) Έχουν τα γκράφιτι προσωπική ταυτότητα; Μπορεί κανείς να αναγνωρίζει τον καλλιτέχνη μέσα από το έργο του;

Ο κάθε graffiti artist έχει προσωπικό στυλ μετά από χρόνια εμπειρία και μπορεί να αναγνωριστεί μέσω αυτού. Υπάρχουν και περιπτώσεις που μπορεί κάποιος να αντιγράψει τις τεχνικές κάποιου άλλου ή να προπαγανδίσει αντιγράφοντας μια γραμματοσει-

ρά διαφήμισης ή εταιρείας ή μιας γνωστής εικόνας γενικότερα, όπου σ' αυτήν την περίπτωση αναγνωρίζεις ποιος το έχει κάνει από τον τρόπο που το απέδωσε. Τα υπόλοιπα μπορείς να τα αναγνωρίσεις από τις υπογραφές - tags.

3) Ποιων καλλιτεχνών θαυμάζεις τη δουλειά, ξένων ή Ελλήνων;

Από τα εγχώρια μ' αρέσει η δουλειά των Alex Martinez, Bizarre και WD. Και από το εξωτερικό υπάρχουν πολλοί που θαυμάζω από μικρή ηλικία, αλλά θα σταθώ στις τοιχογραφίες των EL Mac (ΗΠΑ), Etam crew (Πολωνία), Aryz (Ισπανία), Os Gemeos (Βραζιλία)... γενικότερα, όμως, είναι και πολλοί άλλοι που έχουν κάνει απίστευτες δουλειές, αλλά στους παραπάνω βρίσκω στοιχεία που εκτιμώ ιδιαίτερα.

4) Θα αντέγραφες ένα γκράφιτι προκειμένου να το καλυτερέψεις;

Υπάρχουν περιπτώσεις που έχω επηρεαστεί από μία ιδέα, αλλά όχι να την αντιγράψω εξ ολοκλήρου. Αυτό, επίσης είναι κάτι που ίσως να έκανα τα πρώτα χρόνια που ξεκίνησα να ασχολούμαι, και σίγουρα όχι για να καλυτερεύσω κάποιο κομμάτι όσο για να καλυτερεύσω τις δικές μου τεχνικές.

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

5) Πόσο ακριβά είναι τα υλικά σας;

Τα υλικά ζωγραφικής, γενικότερα, εξαρτώνται από την ποιότητα. Ό,τι δώσεις θα πάρεις. Άμα θες το καλύτερο πρέπει να το πληρώσεις κάτι παραπάνω. Βέβαια, όλα ξεκινάνε απ' το τι θέλεις να φτιάξεις. Μπορείς να αγοράσεις υλικά χαμηλής ποιότητας που εξυπηρετούν καλύτερα τις τεχνοτροπίες που θέλεις να αποδώσεις. Ωστόσο, στο τέλος, σημασία δεν έχει το κόστος των υλικών όσο οι δυνατότητες του καλλιτέχνη που τα χρησιμοποιεί.

6) Υπάρχουν σημεία (π.χ. αρχαιολογικοί χώροι κ.ά.) που δεν αρμόζει σε έναν γκραφίτα να χρησιμοποιήσει γι' αυτόν τον σκοπό;

Όσον αφορά εμένα, δε θα ζωγράφιζα σε τέτοιους χώρους, διότι τους εκτιμάω και αντιλαμβάνομαι την ομορφιά τους ως έχουν. Παρ' όλα αυτά, αυτό είναι κάτι που εμπίπτει αποκλειστικά και μόνο στον αξιακό κώδικα που διαθέτει ο κάθε γκραφίτας.

7) Τι άποψη έχεις για την εικόνα που έχει αυτή τη στιγμή η πόλη που ζεις;

Σε πολλές πόλεις της Ελλάδας υπάρχει το πρόβλημα των μη σωστά δομημένων χώρων, οπότε αυτό γίνεται συνήθεια για τον κόσμο που ζει σε αυτές. Και επειδή στις μέρες μας είναι πολλή μεγάλη η έξαρση προς τις τέχνες και την έκφραση γενικότερα, τα άτομα που εκφράζονται π.χ. μέσω του graffiti συνήθως αποτυπώνουν αυτό το φαινόμενο του μπάχαλου των πόλεων στους τοίχους. Οπότε η εικόνα που μπορεί να έχει ένας επισκέπτης είναι το χάος που επικρατεί μέσα σ' αυτή. Με άλλα λόγια, το να επιρρίπτονται οι ευθύνες για την κακόγουστη εικόνα των πόλεων στους γκραφίταδες είναι παράλογο, διότι όλοι έχουμε ευθύνη για την εν λόγω κατάσταση. Η Αθήνα για παράδειγμα πέρα από τα graffiti ή τις αφίσες που με τον καιρό γίνονται μια μάζα βρώμικου χαρτοπολτού είναι και η εικόνα των σκουπιδιών, η κατάσταση των πεζοδρομίων, η πολεοδομία που απ' τα παλιότερα χρόνια λειτουργούσε μέσω βύσματος και τέλος, είναι η μπαχαλάδικη νοοτροπία του κράτους γενικότερα. Άρα, το μερίδιο ευθύνης καλό θα ήταν να είναι μοιρασμένο αναλόγως.

8) Τι προσθέτει ή αφαιρεί η τέχνη του γκραφίτι σε μία γειτονιά;

Από τη στιγμή που ένας καλλιτέχνης τοποθετεί ένα έργο του σε μία γειτονιά, προσθέτει δηλαδή κάτι στα ήδη υπάρχοντα, δεν είναι σωστό να μιλάμε για αφαίρεση. Το πάν έχει να κάνει με την ευστοχία και την ευστροφία που διαθέτει ο καθένας προκειμένου αυτό που έχει δημιουργήσει να καταφέρει να ευδοκιμήσει και να εξυπηρετήσει τους σκοπούς και τους στόχους που είχε στο μυαλό του κάνοντάς το. Το ίδιο ισχύει και για τους γκραφίταδες.

9) Απεικονίζεις παγκόσμια γεγονότα στη δουλειά σου; (αν ναι αναφέρε μας ορισμένα.)

Περισσότερο στρέφομαι στην απεικόνιση της ουσίας του ανθρώπου,

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ (aka SKEIM)

όπως για παράδειγμα τον τρόπο σκέψης του, στάση ζωής του κ.λπ.. Μ' αρέσει να παίζω με τις αντιθετικές έννοιες στο σύνολο των έργων μου, κι αυτό είναι κάτι που εν μέρη μπορεί να το κατατάξει κανείς σε παγκόσμιο επίπεδο. Όχι όμως σε συγκεκριμένα γεγονότα.

10) Όταν μιλάμε για γκράφιτι, μιλάμε για Τέχνη;

Το τι είναι τέχνη είναι κάτι καθαρά υποκειμενικό. Αφορά δηλαδή την οπτική του καθενός. Εγώ προσωπικά θεωρώ τέχνη ό,τι αγγίζει τον ψυχισμό μας. Και ο ψυχισμός είναι κάτι που από άνθρωπο σε άνθρωπο διαφέρει. Όσον αφορά τη γραφή ή την τυπογραφία για παράδειγμα έχουμε να κάνουμε με τεχνική και τεχνογνωσία. Ενώ όσον αφορά το περιεχόμενο έχουμε να κάνουμε με τέχνη. Έτσι και τα graffiti μπορούν να χωριστούν είτε σε καλλιτεχνικά αριστουργήματα είτε απλώς σε τεχνικές με χρώμα.

11) Προσχεδιάζεις ένα έργο ή ξεκινάς στην τύχη;

Έχω κάνει στην τύχη κάτι το οποίο βγήκε πολύ καλό, έχω κάνει και τσαπατσουλίες. Πλέον, ωστόσο, έχω βάλει στη δουλειά μου το προσχέδιο για να

βγαίνει το αποτέλεσμα όπως ακριβώς το έχω στο μυαλό μου.

12) Είσαι μέρος μιας ομάδας ή λειτουργείς μόνος;

Έχω υπάρξει σε ομάδες στο παρελθόν, αλλά τώρα κατά κύριο λόγο δουλεύω μόνος μου, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν απολαμβάνω τη συνεργασία μου με άλλα άτομα όταν συμβαίνει.

13) Ζητάς άδεια για να κάνεις σε έναν τοίχο ένα γκράφιτι;

Από τη στιγμή που ζητάω άδεια παύει να είναι graffiti. Είναι τοιχογραφία.

14) Ανάμεσα στους ομότεχνούς σου υπάρχουν κώδικες επικοινωνίας, και κανόνες που τηρείτε, που ακολουθείτε;

Πολύ περιγραμματικά είναι η εχεμύθεια και ο σεβασμός προς το έργο του άλλου. Πράγμα, που όπως είναι φυσικό δεν τηρείται από όλους.

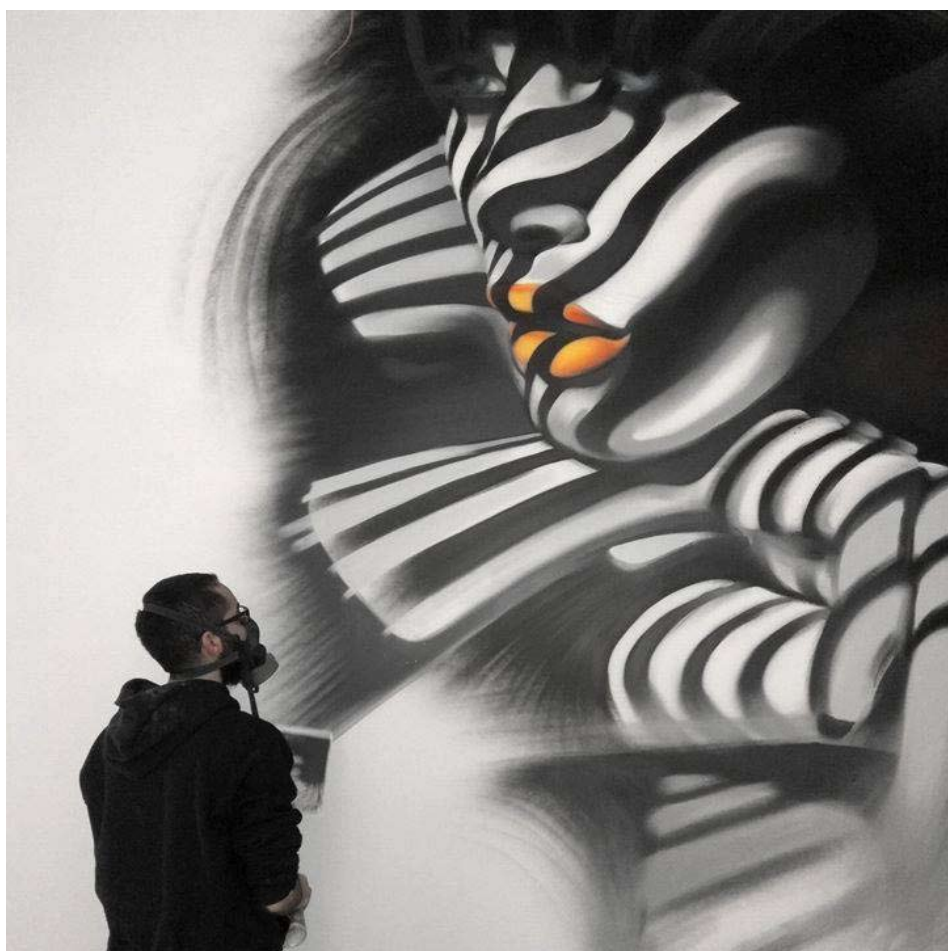
15) Σε τι διαφέρει το ελληνικό γκράφιτι από εκείνο στις άλλες χώρες;

Σε τεχνικό επίπεδο δε διαφέρει και πολύ. Το σίγουρο, όμως, είναι πως στην Ελλάδα μπορείς να κάνεις graffiti πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι σε άλλες χώρες του κόσμου.

16) Η καλλιτεχνική αξία ενός γκραφίτι από τι φαίνεται; Υπάρχουν κλίμακες αξίας στο έργο σας;

Στη σκηνή του graffiti ένα έργο μπορεί να αποκτήσει αξία εξαιτίας του μέρους που είναι τοποθετημένο. Για παράδειγμα, το να ζωγραφίσει κάποιος κρυφά σε ένα πολύ κεντρικό σημείο στην πόλη, απαιτεί μεγάλο ρίσκο και αυτό είναι κάτι που εκτιμάται ιδιαίτερα σε αυτόν τον κύκλο. Ένας ακόμα παράγοντας είναι η ποσότητα, δεδομένου του ότι προδίδει έναν ενεργό γκραφίτι και τον κάνει δημοφιλή. Η καλλιτεχνική αξία ενός γκραφίτι φαίνεται από τους λόγους που προείπα.

17) Το γκράφτι είναι μια μορφή «στρατευμένης τέχνης» ή απλά διακοσμεί εφήμερα ένα σημείο της πόλης;

Δεν θα έλεγα ότι είναι στρατευμένη τέχνη, αλλά ούτε και κάτι το διακοσμητικό. Το graffiti ήταν, είναι και θα είναι κίνημα. Συν τοις άλλοις, όταν μιλάμε για graffiti μιλάμε για λαϊκή τέχνη.

18) Επιλέγεις τις επιφάνειες στις οποίες θα κάνεις ένα γκράφτι; Αν ναι, με τι κριτήρια;

Νομίζω πως κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι απολαμβάνει να ζωγραφίζει σε καθαρές, χωρίς φθορές επιφάνειες. Παρ' όλα αυτά με γοητεύουν εξίσου πολυεπίπεδα σημεία όπως σκάλες, γωνίες, σωλήνες, ρωγμές και πόσα άλλα ακόμα. Αυτό που με ελκύει τόσο σε αυτά είναι το ότι μπορείς να παίζεις με την οπτική, μπορείς δηλαδή να φτιάξεις ένα έργο αποτελούμενο από πολλές επιφάνειες. Σε γενικές γραμμές ένας τοίχος μπορεί να με εμπνεύσει κατευθείαν ή να μου κινήσει την περιέργεια για το τι θα μπορούσα να κάνω πάνω του.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ (aka SKEIM)

19) Ίντερνετ και γκράφιτι έχουν σημεία επαφής;

Έχουν άμεση σχέση. Το internet έχει βοηθήσει πολύ, από το να παρακολουθείς άλλους artists που μπορεί να βρίσκονται στην άλλη μεριά του πλανήτη, μέχρι του να παρακολουθούν αυτοί εσένα. Παλιότερα έπρεπε να αγοράζεις βιβλία ή περιοδικά για να βλέπεις κάτι από άλλες χώρες. Αυτό είχε τη μαγεία μιας άλλης εποχής που υποστήριζε μία πιο αληθινή underground κουλτούρα.

Οπότε με internet ή χωρίς η κατάσταση έχει και υπέρ και κατά.

20) Οι γκραφιτάδες έχουν ή θα έπρεπε να έχουν θεωρητικό, αισθητικό και βέβαια τεχνικό υπόβαθρο;

Αν κάποιος graffiti artist ενημερώνεται σχετικά με τις καλές τέχνες, του δίνει συνήθως μία ώθηση στο να ακολουθήσει μία πορεία προς τα καλλιτεχνικά. Αυτό έχει συμβεί σε πολλές περιπτώσεις, αλλά πέρα από αυτό, όλοι μπορούν να παρέμβουν στον δημόσιο χώρο, χωρίς να μετράει το αν και κατά πόσο έχουν θεωρητικό ή αισθητικό υπόβαθρο. Όλοι μπορούν να βγουν στο δρόμο και να μιλήσουν με χρώμα. ■

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΑΡΜΕΝΙΩΝ1915

Η φωτογραφία λήφθηκε κατά τη Γενοκτονία των Αρμενίων από τους τούρκους το 1915 και απεικονίζει έναν

αξωματούχου του τουρκικού κράτους, ο οποίος περιπαίζει με ένα κομμάτι ψωμί πεινασμένα αρμενόπουλα.

Η ΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΗ2004

Το εξερευνητικό όχημα της NASA, Spirit, έλαβε την πρώτη εικόνα του πλανήτη μας από επιφάνεια άλλου πλανήτη του Ηλιακού μας Συστήματος του Άρη (εξαιρεμένης φυσικά της Σελήνης).

Η ΕΞΩΤΙΚΗ MESTIZA SANGLEY

Η νεαρή γυναίκα φωτογραφήθηκε το 1875 στις Φιλιππίνες από τον Ολλανδό φωτογράφο Francisco Van Camp. Η λεζάντα της φωτογραφίας την αναφέρει ως Mestiza Sangley. Πρόκειται για όρο που χρησιμοποιήθηκε ευρέως από τον 16ο έως τον 19ο αιώνα για να περιγράψει τους ισπανόφωνους μιγάδες των Φιλιππίνων σε αντιπαράθεση με τους Φιλιππινέζους μιγάδες που έχουν κινεζική καταγωγή.

Αυτό που καθιστά τη φωτογραφία μοναδική είναι ότι η εξωτικής ομορφιάς κοπέλα ποζάρει κόντρα στα ήθη της εποχής, που

επέβαλλε οι γυναίκες να καλύπτουν την περιοχή του στήθους με παραδοσιακό σάλι (μαντίλι). Στην πραγματικότητα αυτό ήταν ένα πρόσχημα, καθώς πίσω από τις κατηγορίες κρυβόταν ο άγραφος κανόνας που δεν επέτρεπε σχέσεις γηγενών και δυτικών.

Έτσι, οι επικριτές υποστήριξαν, ότι αφού η κοπέλλα τόλμησε να εμφανιστεί έτσι, είναι ερωμένη του φωτογράφου και γυναίκα χωρίς ηθικό περιεχόμενο. Ήταν μια βαριά και ανυπόστατη κατηγορία, που στόχο είχε την διαπόμπευσή της. ■

ΠΩΣ ΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟ

Έχετε δει ποτέ μια φωτογραφία του καπνού, τέλεια φωτισμένη σε ένα μαύρο ή λευκό φόντο; Πώς φωτογράφοι συλλαμβάνουν την ουσία του καπνού τόσο άψογα; Ευτυχώς, αυτή η τεχνική δεν είναι τόσο δύσκολη. Παρακάτω θα βρείτε μερικές συμβουλές σχετικά με τον τρόπο φωτογράφισης του καπνού.

Απαιτούμενος εξοπλισμός:

Μια κάμερα DSLR, Ένα τρίποδο, ένα μαύρο πανί, ένας ανακλαστήρας, αρωματικά sticks (παράγουν αρκετό καπνό), ή

κάποια άλλη πηγή καπνού (δοκιμάσαμε με ηλεκτρονικό τσιγάρο) μία λάμπα ένα εξωτερικό φλας με ραδιοφωνική ενεργοποίηση ή καλώδιο επέκτασης.

Εγκατάσταση

1. Κρεμάστε το μαύρο πανί για φόντο. Βεβαιωθείτε ότι το ύφασμα κρέμεται όσο πιο επίπεδα γίνεται.
2. Τοποθετήστε την πηγή καπνού σε ένα τραπέζι μπροστά από το μαύρο πανί (περίπου 30-40 εκ. μπροστά του).
3. Τοποθετήστε τη λυχνία έτσι ώστε

το φως να κατευθύνεται απευθείας στο άκρο της πηγής καπνού. Όπως θα δείτε αργότερα, το φως από τη λάμπα δεν θα επηρεάσει την τελική φωτογραφία.

4. Τοποθετήστε το εξωτερικό φλας σας απέναντι από τη λυχνία, έτσι ώστε να είναι επίσης στραμμένο απευθείας στην άκρη της πηγής καπνού. Ρυθμίστε τη δύναμη του εξωτερικού φλας στο 1/16 για να ξεκινήσετε. Βεβαιωθείτε ότι το φλας δεν είναι στραμμένο στο φόντο. Προαιρετικά, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε ένα μαύρο χαρτόνι στο πλάι του φλας ώστε

© Φωτογραφία του Γιώργου Βεντούρη

να κατευθύνετε το φως στον καπνό και όχι στο φόντο. Εάν χρησιμοποιείτε ραδιοσυχνότητα, βεβαιωθείτε ότι το φλας σας συγχρονίζεται με την κάμερα. Εάν χρησιμοποιείτε ένα προεκτάσιμο καλώδιο, βεβαιωθείτε ότι το ένα άκρο είναι συνδεδεμένο με τη φωτογραφική μηχανή σας.

5. Τοποθετήστε τον ανακλαστήρα (αν δεν έχετε ανακλαστήρα, μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσετε ένα μεγάλο φύλλο από λευκό χαρτόνι) ακριβώς απέναντι από το φλας, έτσι ώστε το φως από το φλας να αντικατοπτρίζεται στο χαρτόνι.

6. Κοιτάξτε γύρω από το δωμάτιο και βεβαιωθείτε ότι όλοι οι ανεμιστήρες είναι απενεργοποιημένοι και τα παράθυρα είναι κλειστά. Η υπερβολική ροή αέρα θα διαταράξει τον καπνό.

7. Απενεργοποιήστε τυχόν επιπλέον φώτα.

Ρυθμίσεις κάμερας

Καλύτερα να φωτογραφίζετε σε μορφή RAW, ώστε να έχετε μεγαλύτερη δυνατότητα επεξεργασίας των εικόνων. Το RAW θα κάνει πολύ πιο εύκολη τη ρύθμιση της έκθεσης και της ισορροπίας λευκού, αν και απαιτεί περισσότερη μνήμη.

Το διάφραγμα θα πρέπει να ρυθμιστεί γύρω από το f/8, ώστε να διασφαλιστεί ότι ο καπνός σας παραμένει εστιασμένος. Η ταχύτητα κλείστρου σας θα πρέπει να ρυθμιστεί στην ταχύτητα συγχρονισμού του φλας - τυπικά, αυτό είναι περίπου 1/200 ή 1/250.

Το ISO σας πρέπει να ρυθμιστεί στο 100, διασφαλίζοντας ότι έχετε την ελάχιστη ποσότητα θορύβου στην τελική εικόνα. Όσο υψηλότερο είναι το ISO, τόσο πιο ορατός είναι ο θόρυβος.

Η ισορροπία του λευκού σας δεν έχει σημασία αν κάνετε λήψη σε μορφή RAW, αλλά μπορείτε να την κρατήσετε στο αυτόματο.

Για να εστιάσετε την εικόνα, ρυθμίστε την κάμερα επάνω στο τρίποδο, ανάψτε τη λάμπα και επικεντρωθείτε στην άκρη της πηγής καπνού. Δεδομένου ότι ο καπνός θα έρχεται από αυτό το σημείο, αυτό θα εξασφαλίσει ότι η φωτογραφία σας θα είναι στο επίκεντρο. Αφού το κάνετε αυτό, βεβαιωθείτε ότι ο δακτύλιος εστίασης είναι ενεργοποιημένος στη χειροκίνητη λειτουργία και, στη συνέχεια, γυρίστε τη φωτογραφική μηχανή ελαφρώς προς τα πάνω και προς τα αριστερά, όπου ο καπνός θυμιάματος θα ανεβαίνει. Θέλετε να βεβαιωθείτε ότι δεν μπορείτε να δείτε την πηγή καπνού οπουδήποτε μέσα στο πλαίσιο.

Ξεκινήστε τη φωτογράφιση! Το φλας σας πρέπει να συγχρονίζεται με το κλείστρο σας και το φως από τη λάμπα δεν πρέπει να επηρεάζει την εικόνα σας. Πραγματοποιήστε μερικές δοκιμαστικές λήψεις και ρυθμίστε ανάλογα τη ένταση του φλας. Μπορείτε να χτυπήσετε ελαφρά τον καπνό ή ακόμη και να προσθέσετε άλλο ένα stick για να δημιουργήσετε πιο περίπλοκα σχέδια καπνού. Δεδομένου ότι το σχήμα και η κατεύθυνση του καπνού αλλάζει συνεχώς, μπορείτε να λάβετε όσες φωτογραφίες θεωρείτε κατάλληλες. Ποτέ δεν ξέρεις τι θα προκύψει!

Δημιουργικότητα

Είστε περιορισμένοι μόνο από τη δική σας φαντασία, ώστε να παίζετε με διαφορετικά χρώματα, στρώματα και ακόμη και άλλα θέματα μέσα στην εικόνα!

Παρακολουθήστε σχετικά videos. ■

VIDEO 1

VIDEO 2

© Φωτογραφιών: Νίκος Σίμος

Γιώργος
Γιαννακάκος

ΔÉΛΙCΙΕUX - ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

Ένας παράδεισος που η αμαρτία καθαγιάζει όχι μόνο τον ουρανίσκο μας με την τεράστια ποικιλία φρέσκων, πολύχρωμων και αστείρευτης έμπνευσης τερψιλαρυγγίων που διαθέτει αλλά και την ψυχική διάθεση του κάθε καταναλωτή αφού η ευγένεια και το χαμόγελο προσφέρονται αφειδώς από τον Θανάση Καραδόντη και Δημήτρη Σταμπέλο τους δύο ιδιοκτήτες του ζαχαροπλαστείου DELICIEUX.

Κοινός παρονομαστής και των δύο η αξία των ποιοτικών υλικών που επιλέγουν προκειμένου τα γλυκά και τα παγωτά που θα παρασκευάσουν να ξε-

χωρίζουν για την μοναδικότητά τους.

Αρχή τους είναι ότι πέρα από την φαντασία και τις δημιουργικές ιδέες, που πρέπει να διαθέτει ένας τεχνίτης-ζαχαροπλάστης πρέπει να πάντα να παρακολουθεί την συνεχώς εξελισσόμενη τεχνογνωσία του επαγγέλματός τους. Γιατί μόνον έτσι θα μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις και προτιμήσεις των πελατών, αλλά και στον ανταγωνισμό, που ευτυχώς για εκείνους ακολουθεί από μακριά και πίσω τους.

Για μας, άλλωστε, τους απαιτητικούς καταναλωτές αυτό που μετράει δεν είναι μόνο το προσφερό-

Αντζουλέτα
Πουσναρά

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωννάκης

DELICIEUX - ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

μενο προϊόν, αλλά κυρίως οι άνθρωποι πίσω από τις προθήκες που με μεράκι και αγάπη σκύβουν πάνω στον πάγκο του εργαστηρίου σεβόμενοι την ποιότητα, την παράδοση και τη εσωτερική ανάγκη να προσφέρουν χαρά με την δουλειά τους.

Το DELICIEUX, λοιπόν, δεν είναι μόνον νοστιμιά, ποιότητα, χημεία των υλικών και συνταγές, είναι ο συνδυασμός της δεξιοτεχνίας, και ορισμένες φορές της καλλιτεχνίας, μιας απαιτητικής τέχνης που με παράδοση και σύγχρονη οπτική ικανοποιεί κάθε παιδί μικρό ή μεγάλο. ■

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνάκης

Τιπούκειτος

ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ

Όταν ο κύκνος καταλαβαίνει πως το τέλος του φτάνει τραγουδάει το καλύτερό του τραγούδι, έτσι πιστεύεται, και έτσι αναφέρεται στον Φαίδωνα του Πλάτωνα. Μεταφορικά δε χρησιμοποιείται για να χαρακτηρίσει το τελευταίο έργο ενός ανθρώπου.

ΑΠΟΦΩΛΙΟ ΤΕΡΑΣ

Η φράση αυτή χρησιμοποιείται όταν χαρακτηρίζουμε κάτι τερατώδες, άγριο, σκληρό και βρωμερό και συνήθως χρησιμοποιείται για άνθρωπο. Η φράση αυτή προήλθε από απόσπασμα του Ευριπίδη (383 - Μ. sc. 360/1), ο οποίος χαρακτηρίζει τον Μινώταυρο «αποφώλιον τρέφος» δηλαδή τερατώδες θρέμμα.

Γιώργος
Δούναβης

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΠΟΥΛΒΕΡΗ - ΠΟΥΡΜΠΕΡΗ

Παλιά τα όπλα ήταν «εμπροσθογεμή», δηλαδή γέμιζαν από εμπρός και χρησιμοποιούσαν μια γέμιση μπαρουτιού με διάφορα εκρηκτικά. Το μπαρούτι, όπως ήταν τριμμένο και είχε μορφή σκόνης, το έλεγαν και «πούλβερη» που στα Λατινικά pulvis (-eris) σημαίνει σκόνη. Έτσι βγήκαν οι φράσεις: «Να γίνεις στάχτη και πούρμπερη» καθώς και «από τον καιρό της πούρμπερης» κ.ο.κ. ■

Βιργινία Παναγιώτου

Έεεεελα, δεν το πιστεύω...!

ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΠΡΙΣΜΑ ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2018

Πρόγραμμα – προτάσεις:

- Κυριακή 17.06.2018**
Φωτογράφιση στο κτήμα Λεβίδη.
- Κυριακή 24.06.2018**
Πραγματοποίηση μουσικής εκδήλωσης με αφορμή την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής στην πλατεία του Γέρακα
- Σάββατο 14.07.2018**
Αστροφωτογράφιση στην λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου.

Έκτακτες δράσεις του Ομίλου θα ανακοινώνονται στο site του Σωματείου και στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης. ■

ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Η εκδοτική ομάδα του Σωματείου μας **Πέντανδρον** έχει προγραμματίσει την έκδοση σε e-book των ακόλουθων λογοτεχνικών κειμένων και ενός ειδικού λεξικού σε τεύχη:

- 1. Ωδαί**
του Ανδρέα Κάλβου.
- 2. Στου γλιτωμού το χάζι**
του Θεόδωρου Ντόρου.
- 3. Ο έρωτας στα χρόνια του φόβου**
ανθολόγιο ποίησης Δημωφέλεια 2017.
- 4. Έρανος**
του Ανδρέα Θεοτόκη.
- 5. Των αδόξων ποιητών**
πεισιθανάτιοι στίχοι
Ανθολόγιο (τόμ. Α'). ■

- Η λέξη «Κυριακή» δεν υπάρχει μέσα στη Βίβλο.
- Ο θόρυβος που προκαλούν οι καταρράκτες της Victoria ακούγεται σε απόσταση 64 km.
- Οι χήνες συχνά ζευγαρώνουν μία φορά και για μια ζωή και μπορούν να πεθάνουν, κυριολεκτικά, από τη στεναχώρια τους όταν πεθάνει το ταίρι τους.
- Η αυτοκινητοβιομηχανία Mitsubishi κυκλοφόρησε το μοντέλο «Pajero» χωρίς να γνωρίζει ότι η λέξη «Pajero» στα ισπανικά σημαίνει «αυνανιστής».
- Πάνω από 1 δισεκατομμύρια άνθρωποι σκοτώθηκαν από μαρμότες (αγριοπόντικα).
- Οι φράουλες δεν ανήκουν στην οικογένεια των μούρων.
- Ο καφές δεν παρασκευάζεται από κόκκους.
- Η ατμομηχανή εφευρέθηκε στην αρχαία Ελλάδα.
- 2.036 πυρηνικές εκρήξεις είχαν γίνει γνωστές μέχρι τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.
- Οι μέλισσες μπορούν να μυρίσουν με τα γόνατά τους.
- Οι καμήλες έχουν τρία βλέφαρα.
- Πάνω από το 25% των πληκτρολογίων στα νοσοκομεία είναι φορείς σταφυλόκοκκου. ■